

**AKTY
GENERÁLNEJ KAPITULY DEFINÍTOROV
REHOLE KAZATEĽOV**

SLÁVENEJ V TROGIRE
OD 22. JÚLA DO 8. AUGUSTA 2013
POD VEDENÍM

FR. BRUNO CADORÉ
DOKTORA POSVÄTNEJ TEOLOGIE
A MAGISTRA REHOLE

V RÍME
GENERÁLNA KÚRIA NA SV. SABÍNE

Promulgačný list

Moji drahí bratia vo sv. Dominikovi,

Týmto listom promulgujem Akty generálnej kapituly, ktorá sa slávila v Trogire od 22. júla do 8. Augusta 2013. Táto kapitula je fázou prípravy slávnosti 800. výročia potvrdenia rehole a *Præmium* ich kladie do perspektívy tohto Jubileum, ktorému sa kapitulári rozhodli dať tému: „*Poslaní kázať evanjelium.*“

Pri príležitosti nášho Jubilea bol navrhnutý dvojaký prístup. *Prístup vďaka* za dar rehoľného povolania, za Pánovu dôveru v nás a jeho vernosť voči nám, za tradíciu, ktorá nám bola odovzdaná, za bohatstvo a rozmanitosť, s akou bratia po celom svete uskutočňujú svoje kazateľské poslanie a za nové povolania, ktoré sú nám dané. *Prístupom pravdy a pokory, ktorými* - čerpajúcim z prameňov našej histórie a tradície, v duchu vďaky a *metanoie* - prosíme Pána o obnovenie veľkodušnosti a vnútornej slobody, ktoré nás opäť uschopnia, aby sme boli poslaní hlásať evanjelium s vášňou, tvorivosťou a radosťou, tak ako to robili prví bratia sv. Dominika.

V srdci tohto prístupu je načúvanie Božiemu slovu v kontemplácii a pri liturgickom slávení, v štúdiu a v bratskom živote, v dialógu so svetom a v kázaní. Prostredníctvom tejto osobnej a spoločnej pozornosti voči Slovu sa utvrdzujeme v našej túžbe nechať konať Ducha, aby stále viac z našich komunít robil komunity viery a utváral naše životy podľa Kristovho života. Utvrdzujeme sa v našej túžbe žiť toto tajomstvo, napodobňujúc prvých svedkov Ježišovho kázania, ako osoby utvárané podľa „láskyplnosti a ľudskosti Krista.“¹ Toto je prameň obnoveného entuziazmu, radosti a kreativity mužov a žien, ktorí su poslaní byť svedkami vzkriesenia. Je to tiež prameň, z ktorého môžeme čerpať ducha odvahy, aby sme boli svedkami a služobníkmi Božieho priateľstva pre svet, a takisto byť nádejou pre budúcnosť pokoja a *communio* vo svete.

To, že sme poslaní, aby sme hlásali Evanjelium, vychádza zo srdca našej kontemplácie tajomstva Božej veľkodušnosti a milosti. Túžime odpovedať na toto poslanie s obnovenou horlivosťou, *in medio Ecclesiae* (uprostred Cirkvi), spolu s ďalšími mnohými kresťanmi, zvlášť s celou dominikánskou rodinou, ktorí sa chcú stať tými, kým sa majú stať hlásaním evanjelia, aby tak rástla Kristova Cirkev. Poslaní ako kazatelia pod zástavou bratstva, načúvajúc našim súčasníkom a v dialógu s nimi, túžime vydávať svedectvo poslaniu samotného Božieho Syna a ponúknuť charizmu kázania v Cirkvi.

Práve s týmto presvedčením sa kapitula rozhodla zamerať pozornosť všetkých bratov a komunít na určité veľmi konkrétne aspekty nášho života, pozývajúc nás *yužiť tento čas prípravy na jubileum ako možnosť posilniť život a poslanie našej rehole*. Kapitula navrhuje, aby poňatie Jubilea nebolo len akousi prchavou „seba oslavou“ ale aby bolo cestou – školou – pravdy a pokory, cestou *metanoie*, ktorá nás pozýva jednotlivo a zároveň aj ako komunity brať vážne každú sféru, každú požiadavku života, ktorej sa zasväcujeme. Prosiac Boha *o milosť byť zasvätený Slovu*, túžime, aby nás stretnutie a načúvanie Slova života premenilo, aby sa stalo zdrojom a silou premeny nášho kresťanského a dominikánskeho života a taktiež, aby podnietilo náš zápal pre ohlasovanie Evanjelia. To je našou „školou života“ a aj dôvodom, pre ktorý kapitula venuje výnimočnú pozornosť počiatkovej formácii. Kapitula rozhodne vníma formáciu ako nevyhnutnosť, ktorá vyžaduje, aby sme my všetci boli zachytení v dynamike permanentnej formácie. Pomocou nej sa môžeme každým dňom stávať vnímavejšími na počúvanie Slova. Cesta *metanoie* začína *rozhodnutím každého z nás nanovo oživiť elán vlastného povolania*. Pokračuje potom spoločným úsilím budovať naše bratské spoločenstvo, ďalej cez spoločný záujem vytvárať skutočne autentické komunity, ku akým nás povolávajú konštitúcie skrz liturgické slávenie, dialóg, štúdium, zdieľanie apoštolátu, cez jednoduchosť života

¹ Zo slávnostného požehnanie na sviatok sv. Dominika (dominikánsky misál).

a vskutku spoločné spravovanie časných dobier. Takisto cez súcit s najzraniteľnejšími a cez odpustenie. Všetky tieto požiadavky nášho života nám pripomínajú, že bratstvo nám Dominik zanechal ako spôsob, ktorým Kazatelia túžia nasledovať Krista.

V pokračovaní procesu započatom na generálnej kapitule v Ríme v roku 2010, táto kapitula potvrdila potrebu zahrnúť do tohto procesu obnovy lepšiu adaptáciu niektorých štruktúr rehole vzhľadom na jej poslanie, pričom hľadá ako sprostredkovať bratom i komunitám podmienky čo možno najlepšej apoštolskej kreativity. Kapitula naliehavo zdôrazňuje, že dynamika formácie tak najstarších ako aj nových bratov má byť skutočnou prioritou. Zdôrazňujúc prvenstvo bratstva, kapitula vyzýva k rešpektovaniu a k podporovaniu *špecifického povolania bratov spolupracovníkov*, ktoré je dôležité na to, aby sa zdôraznila hodnota laického povolania pre evanjelizáciu v srdci bratského života kazateľov.

Zrušenie „generálnych vikariátov“ a „regionálnych vikariátov“, v záujme organizácie Rehole do provincií (alebo viceprovincií) a provinčných vikariátov, by malo pomôcť vyvarovať sa administratívne bremenu, ktoré je prekážkou potrebnej slobody a mobility pre kázanie v dnešnom svete. Zároveň by malo podporiť dynamizmus a solidaritu v našom apoštoláte. Táto reforma tak ukazuje na potrebu presne stanoviť a skonsolidovať zodpovednosť provincií voči provinčným vikariátom, ktoré majú byť prvou etapou pri zakladaní nového „svätého kázania“ v špecifickom sociálnom a kultúrnom kontexte. Toto posilnenie vnútroprovinčného puta s vikariátmi *by malo tiež u všetkých prehĺbiť povedomie pre výzvu rozšíriť univerzalitu poslania Rehole a dať odvahu otvoriť nové misie*. Z iného uhla pohľadu sú provincie pozvané ku prehodnoteniu rozloženia a zloženia svojich komunít tak, aby *svedectvo bratského spoločenstva bolo vždy naplno časťou a súčasťou evanjelizačného poslania*.

Ďalšou aktuálnou reštrukturalizáciou je evalvácia centier základných a špecializovaných štúdií, ktorá ma pomôcť pri určení výhod spolupráce a koordinácie na regionálnej úrovni. Súbežne s tým, lepšie znova zadefinovanie poslania inštitúcií, ktoré spadajú pod priamu jurisdikciu Magistra Rehole, reforma ich štruktúry riadenia a určenie ich vzájomných vzťahov s provinciami, by mali umiestniť tieto inštitúcie viac do služieb poslania všetkých. Ďalšia reštrukturalizácia, ktorá začala, a v ktorej treba pokračovať v oblasti solidarity medzi nami, je vytvorenie úradu solidarity (Spem Miram Internationalis). Ďalej, posúdenie Generálnych kapitúl, ich funkcie v živote Rehole, ich prípravy na úrovni generálnej kúrie a na úrovni provincií, sa bude snažiť určiť, ako môžu čo najlepšie slúžiť životu rehole.

Služba kázania má mať samozrejme ústredné miesto v jadre tohto procesu rekonfigurácie. To vysvetľuje, prečo v perspektíve tejto reorganizácie kapitula navrhuje posilniť vzájomný dialóg týkajúci sa nášho kazateľského poslania. Zároveň tento dialóg má z tohto kazateľského poslania vychádzať. Toto úsilie sa zameriava na tri hlavné oblasti: *Fóra poslania*, ktoré umožnia bratom, ktorí sa angažujú na tom istom apoštolskom poli, viesť vzájomné rozhovory a reflektovať pastoračné a teologické dimenzie ich poslania. *Proces Salamanca*, ktorý sa snaží napomáhať teologickému a interdisciplinárnemu dialógu zahrňujúc pastoračné situácie vo zvlášť citlivých kontextoch. Ďalej využitie apoštolskej kreativity na „novom kontinente“, ktorým je *Internet a svet nových sociálnych sietí*. Zameraním sa na tieto tri oblasti nás kapitula vyzýva, v jadre nášho kazateľského poslania, posilniť našu angažovanosť v dialógu a teologickom výskume dajúc tak špecifickú črtu našej službe v Cirkvi.

Takýto dialóg by mal dať tiež nové príležitosti pre dialóg so súčasnými vedcami ako aj s inými náboženstvami a filozofiami. Môže byť tiež prínosom nášho kázania v úsilí pri zmene sveta. Čo je v podstate dôležitá dimenzia „*kázania všetkým národom*“.

Táto reflexia medzi bratmi týkajúca sa služby kázania, sa isto stane príležitosťou zhodnotiť to, čo už robíme, príležitosťou určiť výzvy, ktoré treba otvoriť v nových oblastiach a nájsť nové možnosti pre evanjelizáciu. To spôsobom, ktorý sa konfrontuje s ľudskými a sociálnymi situáciami, s kultúrami, s novými intelektuálnymi prúdmi a s výskumami, v ktorých sme žiaľ až príliš cudzincami. Keď hovoríme o tejto „kreativite“ v evanjelizácii, kapitula zdôraznila, že máme venovať zvláštnu pozornosť podpore laického povolania pre evanjelizáciu a v tomto zmysle treba vždy dávať viac prednosť mladým.

Toto je teda ten náročný proces, pre ktorý nám Akty tejto kapituly dávajú niektoré usmernenia, a ktorý nás bude viesť až do nasledujúcej generálnej kapituly v Bologni v roku 2016. Najdrahším prianím kapitulárov bolo, aby akt vďakyvzdania zo slávania Jubilea bol skutočne zdrojom obnoveného nadšenia pre budúcnosť.

Na záver tohto listu sa chcem veľmi srdečne poďakovať chorvátskej provincii a jej provinciálovi za prijatie tejto kapituly ako aj bratovi Michaelovi Mariovi Tolj, ktorý veľmi dobre zastával úlohu generálneho sekretára kapituly a všetkým bratom, ktorí prispeli rôznym spôsobom pri príprave, komunikácii a slávení tejto kapituly. Na príhovor Božej Matky a sv. Dominika nech nám Boh dá hojnosť sily Ducha, vdychnutím ktorého túžime byť „poslaní kázať Evanjelium.“

V Ríme v konvente sv. Sabiny, 28. augusta roku Pána 2013, na sviatok sv. Augustína, biskupa a učiteľa Cirkvi.

Brat Franklin Buitrago Rojas, OP

Sekretár

Fr. Bruno Cadoré, OP

Magister rehole

HLAVA II: PROLÓG

Poslaní kázat' evanjelium

40. V roku 2016 budeme oslavovať 8. sté výročie potvrdenia Rehole pápežom Honoriom III. Jubileum bol pre Izraelský ľud časom radosti a obnovy, „vtedy každý dostane do vlastníctva svoj majetok a každý sa vráti k svojmu rodu“ (Lv. 25,10). Ak nás naše Jubileum pozýva k návratu k počiatkom Rehole je potrebné - paradoxne – spomenúť si na základný moment, keď sv. Dominik vyslal našich prvých bratov z ich domova, rodiny, národa, aby znovu objavili radosť a slobodu putovania. Naša mobilita znamená viac než presúvanie sa z jedného miesta na druhé. Ako Kristovi učeníci, *sme poslaní kázat' evanjelium*. Zdieľaním života toho, ktorý nám, poslaný od Otca, vdychuje svojho Ducha, nadobúdame vnútornú slobodu, ktorá nás disponuje odpovedať na výzvy našich bratov a sestier.

Charizma kázania

41. Keď oslavujeme osem storočí našej existencie, sme pozvaní viac než inokedy *laudare, benedicere et praedicare*. Je to predovšetkým Boh, ktorého chválime za milosť, ktorú dal svätému Dominikovi a ktorého charizma kázania sa naďalej šíri vo svete a pre svet, *in medio Ecclesiae*. Táto služba kázania, ktorú zdieľame s celou Cirkvou, je ešte aj dnes, vitálna a naliehavá, aby evanjelium zaznievalo od jedného kraja sveta až po druhý. Toto výročie nám dáva príležitosť obrátiť svoj zrak k budúcnosti s dôverou v Božie prisľúbenia, ktorý „neposlal svojho Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil“ (Jn 3,17) . Pri pohľade do budúcnosti, uznávame, že sa máme ešte veľa čo učiť z našich dejín, z ich tienistých ako aj svetlých stránok, od našich bratov a sestier, ktorí nás predišli, medzi ktorými bolo veľa autentických svedkov kráľovstvo. Naša história je školou pravdy a pokory a zároveň prameňom obnovy a nádeje pre poslanie kazateľov .

Kázat' Božie Slovo

42. Kázat' znamená aktualizovať tajomstvo Vtelenia dnešným mužom a ženám. Vskutku, „Slovo sa stalo telom“, aby nás učilo Pravde o Bohu a pravde o našej ľudskosti. Aby sme verne naplňali túto službu Slova, musíme, ako svätý Dominik, byť hľadačmi Pravdy, zakorenení v živote Krista. Obnova nášho dominikánskeho života začína zjednotením celej našej existencie, skrze pozorné načúvanie Slovu, život modlitby a kontemplácie, v tichu a štúdiu. Toto je zásadnou výzvou našej dominikánskej formácie k nadobudnutiu ľudskej, duchovnej a vzťahovej zrelosti. Táto zrelosť dosvedčuje, že Božie Slovo nás robí vo väčšej miere ľudskými a robí naše bratské komunity schopné vyjadriť priateľstvo, ktoré Boh tuži ustanoviť medzi nami.

Požiadavky kázania

43. Z toho teda vyplýva, že naše Jubileum v sebe zahŕňa aj rozmer *metanoie*, čiže konverzie, pretože naše individuálne a komunitné životy sú poznačené spôsobmi života a názormi, ktoré nás obklopujú a ktoré niekedy aj my sami prijímame: okolitý nihilizmus, povrchnosť, závislosti a konzumizmus, rôzne formy relativizmu a fundamentalizmu, snaha o vlastníctvo, moc a budenie dobrého dojmu. To môže viesť k rôznym formám individualizmu alebo „malomeštiactva“ nášho dominikánskeho života, k strate určitého tónu dôveryhodnosti potrebnej pre hlásanie evanjelia. Viac ako inokedy je potrebné pripomenúť, že „viera bez skutkov je mŕtva“ (Jak 2,17), a že ako kazatelia milosti musíme ukázať, *verbo et exemplo*, ako

viera premieňa ľudskú existenciu, obnovuje srdce, myseľ i telo, a ako je celá sociálna realita sveta povolaná stať sa znamením prítomnosti kráľovstva.

Plodnosť štúdia

44. Vieme, že svätý Dominik poslal bratov, aby študovali na univerzitách, a tak sa formovali v kontakte s novými poznatkami. Viac ako inokedy, komplexnosť ľudských podmienok a radikálne zmeny, ktoré ovplyvňujú životy našich súčasníkov nás vyzývajú, aby sme sa pokúsili pochopiť svet, v ktorom žijeme, a ktorý „Boh tak miloval“ (Jn 3,16). Svätý Dominik by dnes posielal svojich bratov a sestry, aby boli práve v centre týchto zmien, aby zdieľali otázky, ktoré sa tam kladú, a aby vstúpili do dialógu s tými, ktorí usilujú o ľudskejší svet. Živení svojimi vlastnými tradíciami, môžeme pokorne prispieť k službe Slova pravdy a ukázať, ako teológií nie je cudzí akýkoľvek z veľkých problémov našej doby a ponúknuť biblickú a kresťanskú víziu človeka, jeho dôstojnosť a nesmiernu hodnotu. Naše štúdium nie je jednoduchou etapou formácie ale spôsob bytia: živí a robí plodným celý náš život. Tým, že sa živíme Slovom, ktoré potrebujeme s obnovenou energiou počúvať, učiť sa ho čítať, meditovať a študovať, budeme sa môcť venovať otázkam nášho sveta, ktoré vytvárajú toľko príležitostí pre kazateľov. Jubileum nám ponúka možnosť tvorivo zväziť, ako sa v spolupráci s mníškami, sestrami i laickými členmi Rehole nanovo zasvätiť štúdiu v záujme kázania.

Životný štýl

45. Naš životný štýl pochádza z rovnováhy medzi osobným a komunitným štúdiom, kontempláciou a liturgickou modlitbou, ktoré sa medzi sebou navzájom oživujú. Bol to génius nášho zakladateľa, ktorý nám dal pružné a demokratické štruktúry riadenia, aby sa Rehoľa mohla úplne venovať evanjelizácii a reagovať na strasti a radosti, nádeje a obavy ľudí každej doby. Naše konštitúcie sú prameňom slobody a nie obmedzenia. Neustále upravované a reformované vo svetle nových požiadaviek, nachádzajú svoj základ a inšpiráciu v nasledovaní Krista. Naše zákony nám pripomínajú, že dominikánsky život sa žije v komunite. Svoj plný význam nadobúdajú v konkrétnej praxi našej túžby po bratskom spoločenstve, v zdieľaní našich dobier a našich darov. Ako kedysi písal Svätý Albert Veľký, *in dulcedine societatis quaerere veritatem* (hľadať pravdu v sladkom spoločenstve). Áno, je to sladkosť nášho bratského života, radosť a odpustenie, ktoré spoločne zdieľame, a ktoré bude tvoriť vo svete ranenom násilím, konfliktami a vyčleňovaním najlepšiu evanjelizáciu. Nenazývali sa naše prvé komunity „Svätým kázaním“?

Rehoľa vo vývoji

46. To je dôvod, prečo naša Rehoľa od generálnej kapituly v Ríme vstupuje do procesu obnovy a štrukturálnej premeny, aby posilnila naše kazateľské poslanie. Nejde o samoučelnú administratívnu reštrukturalizáciu alebo opustenie našej prítomnosti na niektorých miestach. Je to skôr proces, ktorý sa snaží rozoznávať a hľadať vhodné štruktúry, aby sa mohla všade zrenovovať dynamika nášho povolania a aby sme mohli lepšie reagovať na výzvu svätého Dominika, ktorú on sám dal prvým bratom, keď ich posielal „kázat, študovať a zakladať konventy“.

Apoštolský život

47. Charizma ktorú sme dostali od svätého Dominika a ktorú potvrdila Cirkev, keď nám zverila úlohu kázania, nás volá k životu podľa spôsobu života apoštolov „aby sme vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána“ (Sk 4,33). Viac ako inokedy, ak sa budeme „vytrvalo zúčastňovať na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách“ (Sk 2,42),

budeme verní prorockej vízií svätého Dominika, ktorý chcel Rehoľu úplne zasvätenú kázaniu Božieho slova.

Dobrá novina pre všetkých

48. Poslaní Kristom „hlásať radostnú zvesť chudobným“ (Lk 4,18), sme povolani vstúpiť do konkrétnych situácií mužov a žien našej doby, aby sme sa s nimi podelili o slovo nádeje a priateľstva, najmä v dnešnej dobe, keď mnohí stratili nádej pre ľudskejší svet. Existuje ozaj veľké množstvo ľudí, na ktorých dopadla hospodárska, sociálna a morálna kríza, ktorá vytvára neistotu a vyčleňovanie. Naše kázanie má prejavovať náš súcit voči tým, ktorí trpia; svedčiť o našej solidarite s tými, ktorí sú vylúčení zo života a ktorí žijú na okraji našich spoločností; nájsť svoje prorocké vyjadrenie v tom, že odsúdime to, čo deformuje človeka a najmä, že ľudí pozveme ku zmene mentality. Iní zasa trpia vplyvom mechanizmov na upevnenie identity, ktoré plodia rôzne fundamentalizmy, násilie, ba dokonca aj prenasledovanie. Naše kázanie má hľadať všetky možné formy dialógu, má formovať k úctivému počúvaniu druhých a ku slovám, ktoré nie sú agresívne, ale pokorne spolu s ostatnými hľadajú pravdu. Napokon, v kontexte sekularizácie sa má naše kázanie snažiť ukázať, ako viera dáva životu zmysel, ako zjednocuje človeka, zasadzuje ho do vzťahu k Bohu a ostatným, a na záver, mu otvára nečakaný horizont slobody.

„Chod' k mojim bratom a povedz im.“ (Jn 20,17)

49. Osláviť osem storočí existencie Rehole kazateľov nespočíva ani tak v tom, aby sme si pripomenuli nejaké výročie, ale skôr aby sme sa všetci spolu s nadšením vrhli smerom k budúcnosti našej charizmy. Veríme, že služba evanjelizácie zostane nevyhnutnou pre Cirkev, ktorá slúži svetu. Áno, „aké krásne sú nohy tých, čo hlásajú dobrú zvesť!“ (Rim 10,15). Veríme, že Boh má s ľudským spoločenstvom nádherný projekt, a že si nás napriek našej slabosti vybral, aby sme sa stali jeho radostnými svedkami.

HLAVA III.: JUBILEUM A OBNOVA POSLANIA REHOLE EVANJELIZOVAŤ

Otvorenie Jubilea

50. [*Declaratio*] Rehoľa bude sláviť Jubilejný rok v duchu témy: „Poslaní hlásať Evanjelium“. Jubilejným rokom si pripomíname osemdesiaté výročie vydania búl, ktoré promulgoval pápež Honórius III. a ktorými v rokoch 1216 a 1217 potvrdil založenie Rehole.
51. [*Declaratio*] Slávenie Jubilea predstavuje pre Rehoľu príležitosť obnoviť sa v dynamickom procese, do ktorého vstúpi a ktorý vyvrcholí obnovou poslania bratov kázat' – tak ako poslal prvých bratov sv. Dominik. V príprave na Jubileum potvrdzujeme, že sme ako dominikáni poslaní hlásať dobrú zvesť o Kristovom zmŕtvychvstaní. Keď sa pripravujeme prijať toto poslanie nanovo, kladieme si nasledujúce otázky: Kto nás posielal? Ku komu sme poslaní? S kým sme poslaní? Čo so sebou prinášame tam, kde sme poslaní?
- Uvedomujeme si, že radosť a slobodu z toho, že môžeme nasledovať príklad svätého Dominika, budeme prežívať spoločne s celou dominikánskou rodinou.
52. [*Gratiarum Actio*] Ďakujeme bratovi Josemu Gabrielovi Mesaovi a členom pracovného tímu, ktorí pripravili návrh slávenia tohto Jubilea.
53. [*Ordinatio*] Nariad'ujeme Magistrovi rehole, aby čo najskôr vymenoval koordinátora a riadiaci výbor, ktorí budú dohliadať na prípravu a priebeh slávenia Jubilea a spolupracovať s provinčnými promotormi pre Jubileum.
54. [*Ordinatio*] Nariad'ujeme provinciálom, ktorí tak ešte neurobili, aby vymenovali provinčného promotora pre Jubileum, a aby o tom informovali Generálnu kúriu najneskôr do 22. decembra 2013.

Naše dejiny

55. [*Declaratio*] Ako bratia a sestry Rehole kazateľov, sme dedičmi spoločných dejín – bohatých, no aj zložitých –, ktoré nás inšpirujú, aby sme ohlasovali Evanjelium podľa apoštolského poslania *missio ad gentes*. Tieto dejiny neprestávajú formovať členov dominikánskej rodiny dodnes. Rehoľa priniesla veľa ľudstvu na všetkých kontinentoch: inteligencia viery, filozofické skúmanie, uvažovanie o ľudských právach a ich presadzovanie, umelecké diela, vedecká práca, charitatívna činnosť...
- Členovia Rehole však neboli vždy hodní svojho poslania. Musíme mať odvahu skúmať aj temné či diskutabilné stránky našich dejín. Napríklad štyri vedecké kolokviá o zatahnutí dominikánov do inkvizície, ktoré zorganizoval *Istituto Storico Ordinis Praedicatorum* (ISOP), preukázali úsilie objasniť túto časť dejín, aby bola známa novým generáciám.
56. [*Commendatio*] V tejto perspektíve odporúčame promotórom pre Jubileum:
1. nech dbajú, aby boli k dispozícii pramene, ktoré sa týkajú svätého Dominika a zrodzenia Rehole v edíciách s vedeckou hodnotou;
 2. pracovať na poznaní dominikánskej svätosti vo všetkých jej dimenziách;
 3. podporovať poznanie umeleckého a duchovného dedičstva Rehole;
 4. študovať históriu kázania;
 5. povzbudzovať, na základe poznania tejto histórie, k využívaniu informačných a komunikačných technológií, ktoré umožňujú zdieľanie zdrojov v celosvetovom meradle.

Nech promótorom pre Jubileum pomáhajú ich predstavení a regenti štúdií.

Kritériá pre slávenie Jubilea

- 57.** [*Commissio*] Poverujeme riadiaci výbor Jubilea, na úrovni Rehole, a provinčných promótorov pre Jubileum, na provinčnej úrovni, aby pripravili program v súlade s nasledujúcimi kritériami:
1. Oslava Jubilea v priebehu najbližších troch rokov znamená predovšetkým vstup do dynamického procesu obnovy (poslanie, duchovný život, spoločný život, inštitúcie) a nie len oslavu udalostí.
 2. Oslava by nemala byť zameraná na nás samých, ale nasmerovaná k Bohu, od ktorého dostávame dar nášho dominikánskeho povolania, a k tým, ku ktorým sme poslaní.
 3. Cieľom pripomínania si našej histórie nie je oslava seba samých, ale pripomenutie si našich počiatkov v duchu vďačnosti, a aby nám pomohli objaviť miesto putovania na našej ceste životom.
 4. Oslava Jubilea je pre nás príležitosťou, aby sme sa v ekumenickom duchu vydali do „nových svetov“ v dialógu a solidarite so zabudnutými, s chudobnými, s obeťami násilia a útlaku. Mali by sme vykročiť k veriacim iných náboženských tradícií a tiež k neveriacim, byť im nablízku v ich hľadaní zmyslu.
 5. Oslava Jubilea by mala odrážať kreativitu, ktorá je potrebná pri kázaní v dnešnej dobe skrze umenie (poézia, maľba, film, atď.) a moderné komunikačné prostriedky (internet, YouTube, Twitter, atď.).
 6. Udalosti oslavujúce výročie sú najsilnejšie, keď majú symbolickú hodnotu, ako prvá cesta pápeža Františka mimo Rím smerom na okraj Európy k obyvateľom a utečencom z Lampedusy.
 7. Pri výbere miesta pre oslavu jubilea nech sa dá prednosť novým fundáciám, kde sa Rehoľa iba rodí .
 8. Nech sa pre oslavu Jubilea zdieľajú zdroje (intelektuálne i ekonomické) a materiály (umelecké, audiovizuálne, tlačové).
 9. Musíme dbať na to, aby sa do oslavy zapojili všetky vetvy dominikánskej rodiny.
 10. Oslava jubilea sa musí snažiť zachytiť hlas a predstavivosť mladých a viesť ich k účasti na našom poslaní evanjelizácie.

Kalendár a návrhy na jubileum

- 58.** [*Commendatio*] Čas Jubilea
1. Od roku 2006 do roku 2016 je každý rok v Reholi venovaný špeciálnej téme. Generálna kapitula odporúča riadiacemu výboru Jubilea, aby vzal tieto témy do úvahy.
 2. Žiadame riadiaci výbor Jubilea, aby vzal do úvahy udalosti, ktoré sa už pripravujú vo francúzskych provinciách, aby si pripomenuli v roku 2015 založenie malej komunity okolo svätého Dominika v dome Pierra Seilhana v Toulous na jar roku 1215.
 3. Samotný jubilejný rok sa bude sláviť od 7. novembra 2015 (Slávnosť všetkých svätých rehole) do 21. januára 2017 (Bula *Gratiarum Omnium largitori* pápeža Honória III).
- 59.** [*Commendatio*] Miesta Jubilea

Odporúčame riadiacemu výboru, aby pri výbere miest udalostí Jubilea uprednostnil nasledujúce miesta:

1. miesta späté so životom svätého Dominika a so zrodom Rehole kazateľov: najmä Caleruega, Palencia, Osma, Fanjeaux, Prouille, Toulouse, Rím a Bologna;
2. miesta, kde sa členovia Rehole špeciálne zväčujú modlitbe a kontemplatívne životu: kláštory, pútnické miesta;
3. miesta, ktoré sú situované na hraniciach (porov. Generálna kapitula v Avile), „zlomové línie ľudstva“ (porov. Pierre Claverie), miesta, kde sa Rehoľa len vyvíja.

Program Jubilea

60. [Commissio] Zverejnenie programu

Žiadame riadiaci výbor Jubilea, aby publikoval do konca roka 2014 program vo forme brožúry v španielčine, francúzštine a angličtine.

Táto brožúra má obsahovať najmä nasledujúce body:

1. vysvetlenie témy a zmyslu Jubilea v súlade s duchom opísaným Aktoch tejto kapituly.
2. krátky historický prehľad obsahujúci hlavné etapy založenia Rehole a biografické údaje svätého Dominika, ktoré by brali do úvahy najnovší historický výskum.
3. kalendár akcií a osláv organizovaných pri príležitosti Jubilea na úrovni celej Rehole, ako aj predstavenie hlavných akcií organizovaných provinciami, regiónmi Rehole alebo inštitúciami Rehole.

61. [Petitio] Žiadame riadiaci výbor, aby do programu na úrovni Rehole boli zahrnuté:

1. Zhromaždenie Medzinárodného hnutia Dominikánskej mládeže (IDYM) v spojení so Svetovými dňami mládeže v Krakove v roku 2016;
2. Výstava prezentujúca diela súčasných dominikánskych umelcov na nejakom verejnom mieste (napr. letiskové haly);
3. Výstava na mobilných paneloch, ktorá by predstavila život svätého Dominika, jeho poslanie a založenie Rehole. Táto výstava nech sa pripraví takým spôsobom, aby sa dala preložiť do rôznych jazykov, kopírovať a aby sa mohla dať k dispozícii provinciam a celej dominikánskej rodine;
4. Spolupráca s členmi dominikánskej rodiny, ktorí sú aktívni v oblasti informačných a komunikačných technológií, pre kázanie evanjelia na internete;
5. Koordinácia medzi rôznymi komunitami na ceste svätého Dominika z Caleruegy do Bologne, aby podporili pútnikov na ich ceste a pomohli im objaviť život svätého Dominika vo svojej celosti;
6. Sympóziu spoluorganizované intelektuálnymi inštitúciami pod bezprostrednou jurisdikciou magistra Rehole, venované hlásaniu evanjelia a s ním spojených ekumenických výziev v kontexte sekularizácie a šírenia nových náboženských hnutí;
7. V rámci procesu *Salamanca* nejaká akcia venovaná odkazu Francisca Vitoriu a dedičstvu jeho myslenia v konfrontácii s výzvami, ktorým čelia ľudské práva v dnešnej dobe (situácia migrantov, utečencov, pôvodných obyvateľov, ...);

8. Púť bratov študentov zastupujúcich všetky provincie Rehole s Magistrom Rehole;
9. Stretnutie s pápežom, aby sa Rehoľa obnovila vo svojom dominikánskom poslaní uprostred Cirkvi;

62. [Commendatio] Ďalšie konferencie a udalosti

Odporúčame Magistrovi rehole a provinciálom, zodpovedným za bratov v provinciách, aby podporili pripravované vedecké projekty, ktoré prispievajú k dialógu medzi evanjeliom a svetom:

1. Kritické vydania historických textov, ktoré sa týkajú Rehole;
2. Príprava a prezentácia *Biblie vo svojich tradíciách* (BEST) Francúzskou biblickou a archeologickou školou v Jeruzaleme (EBAF);
3. Teologické konferencie (Rehoľa kazateľov a Druhý vatikánsky koncil, Toronto 2015; Tretie tomistické sympóziu, Toulouse 2016, atď.);
4. Sympóziu o Božom Slove, ktoré by zorganizovali spoločne *Angelikum*, EBAF a postulátori beatifikačnej kauzy Otca Lagrangea.

Povzbudzujeme strediská výskumu pričlenené k Reholi, aby rozvíjali projekty v rámci Jubilea a informovali o nich Rehoľu prostredníctvom riadiaceho výboru.

HLAVA IV.: NÁSLEDOVANIE KRISTA

Zjednotení vo viere

- 63.** [*Exhortatio*] Povzbudzujeme bratov, aby sa sústredili na znovuobjavovanie bohatstva nášho liturgického života ako podstatnej súčasti dominikánskeho života (porov. LCO 63). Každá komunita by mala sláviť liturgiu ako prejav živej viery a ako úkon kázania, pričom treba mať na zreteli nasledujúce kritériá:
1. Slávenie liturgie je vyjadrením života Cirkvi a jednoty bratov. Iba prosté plnenie rubriek však túto skutočnosť nezaručuje.
 2. Naše liturgické slávenie musí byť zakotvené v nepretržitej liturgickej tradícii Cirkvi a v tradícii Rehole s jej vlastnými špecifikami, pričom však musí zohľadniť kritériá obnovy liturgie podľa Druhého vatikánskeho koncilu, následné smernice Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí a smernice Medzinárodnej komisie pre liturgiu Rehole (AGK 2010 Rím: 75).
 3. Naše Stanovy nám pripomínajú, že konventná omša je najjasnejším znakom našej jednoty v Cirkvi a v Reholi, a preto je vhodnejšie, aby bratia kňazi koncebrovali na konventnej svätej omši (Porov. LCO 59 § II).
 4. Kázanie by malo byť súčasťou konventnej sv. omše alebo iných liturgických slávení, aby sa tým podporilo zdieľanie našej viery.
- 64.** [*Petitio*] Žiadame, aby všetky provincie a vikariáty informovali predsedu Medzinárodnej liturgickej komisie rehole o tom, ako pokročila práca na preklade *Proprium Ordinis Praedicatorum* (AGK 2010 Rím: 75 §§ 1-3) a aby referovali aj v prípade stagnácie.
- 65.** [*Exhortatio*] Naša osobná modlitba je zakorenená v našej spoločnej modlitbe a spoločná modlitba pramení z osobnej modlitby. Povzbudzujeme preto všetkých bratov, aby mali vždy na pamäti dôležitosť osobného a kontemplatívneho čítania Božieho slova (porov. LCO 66 § I) a zároveň motto Rehole *contemplata aliis tradere* a pritom nezabúdali, že „*aliis*“ označuje predovšetkým našich vlastných bratov v komunite.
- 66.** [*Commendatio*] S úmyslom vytvoriť priestor na obnovu a ozdravenie našich bratských vzťahov odporúčame, aby si všetky komunity našli minimálne raz do roka čas na spoločné komunitné zmierenie medzi bratmi (AGK 2010 Rím: 62 § 5; AGK 2007 Bogota: 192; AGK 2004 Krakov: 221).
- 67.** [*Petitio*] Z príkladu života apoštolov, ktorý nachádzame vo Svätom písme, sv. Augustín vyvodzuje, že: „hlavným motívom, kvôli ktorému sme zjednotení, je žiť v zhode, majúce jedno srdce a jednu dušu nasmerovanú na Boha“ (Regula sv. Augustína, 1. kapitola). Súčasný tlak na polarizáciu v politickej, sociálnej, kultúrnej a ekonomickej sfére i v mnohých ďalších, predstavuje výzvu nášmu záväzku k tomuto apoštolskému spôsobu života. Žiadame všetky komunity v Reholi, aby kapitulu, ktorú budú organizovať v najbližších šiestich mesiacoch, venovali skúmaniu a prehodnoteniu svojho komunitného života vzhľadom na naše povolanie byť jedno srdce a jedna duša navzdory súčasnému neduhu polarizácie. Malo by sa uvažovať predovšetkým o nasledujúcich otázkach:
1. Usiluje sa súčasné dianie a prax v komunite o spoločné dobro, alebo azda v záujme získania úradu kopíruje snahy a praktiky politických strán dokazovať vlastnú pravdu a pochybenie opačnej strany?
 2. Nepoužívame v komunitných diskusiách často radšej isté zabehnuté postupy, aby sme

vylúčili oponentov, namiesto vytvorenia priestoru, v ktorom by naše rozhodnutia mohli vzísť zo spoločného hľadania múdrosti a z úsilia o vzájomné porozumenie?

3. Usilujeme sa v našich komunitách o vzájomné porozumenie prostredníctvom dialógu vedeného s otvoreným srdcom, s pevným odhodlaním pochopiť a skúmať názory toho druhého, alebo azda manipulujeme štruktúry, aby sme dosiahli to, čo pokladá za správne jedna skupina bratov?

68. [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole, aby dal zaradiť do rehoľného liturgického kalendára spomienky na týchto svätých: sv. Francisco Coll y Guitart, OP, 19. máj ako povinná liturgická spomienka a sv. Zdislava z Lemberka, 4. január ako povinná liturgická spomienka, keďže to doposiaľ nebolo vykonané. Táto legislatíva nebráni provinciám požiadať o povolenie presunúť spomienky na týchto svätých na iné dni, ak by sa ich slávenie malo prekrývať s liturgickou spomienkou na iného miestneho svätca.

Poslanie ako komunita

69. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby napísal list na tému komunitného projektu.
70. [*Petitio*] Žiadame všetkých bratov, aby si uvedomili potrebu aktívnej a zodpovednej účasti na budovaní spoločného života v komunite a svoje individuálne apoštolské iniciatívy začlenili do rámca komunitného projektu.
71. [*Exhortatio*] Naše rehoľné sľuby od nás vyžadujú prekračovať prirodzený inštinkt sebazáchovy a riadiť sa Kristovým príkazom „choď, predaj všetko, čo máš... potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19,21). V tomto duchu povzbudzujeme všetkých bratov, ktorí vedú naše iniciatívy v službe Bohu a blížnym, aby vždy pamätali na to, že svoje dary a talenty majú využívať na napĺňanie spoločného poslania Rehole.
72. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme provinciálov, aby zabezpečili, že provinčné pastoračné záväzky – aj keď tieto môžu závisieť od osobnosti a nadania konkrétneho brata – budú štruktúrované a realizované takým spôsobom, že ich bude možné plynulo odovzdať, keď to bude vhodné.
73. [*Commendatio*] S úmyslom podporiť čo najširšiu účasť bratov na spoločnom živote komunity odporúčame, aby všetky komunity pri budovaní komunitného projektu – keď plánujú liturgiu, kapituly a ďalšie komunitné činnosti – dbali na rešpektovanie potrieb, ktoré vyplývajú bratom z ich duchovnej služby. Podobne jednotliví bratia pri organizovaní svojich duchovných služieb majú brať vždy ohľad na povinnosti voči spoločnému komunitnému životu.
74. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme všetkých provinciálov a provinčných vikárov, aby kvôli ľahšiemu zapojeniu sa všetkých našich bratov do spoločného života zvažili prípadnú reorganizáciu prítomnosti Rehole v oblasti, kde pôsobia, s cieľom umožniť bratom, ktorí žijú sami alebo v menších komunitách blízko seba, presťahovať sa do väčších komunit alebo konventov.
75. [*Ordinatio*] Nariadujeme, aby v súlade s LCO 32 § II všetci provinciáli a provinční vikári spolu s jednotlivými radami vypracovali a zaviedli normy, ktorými sa treba riadiť vo vzťahu k tým bratom, ktorí napriek bratskému napomenutiu opakovane odmietajú odovzdať svoje príjmy komunite (porovn. AGK 2004 Krakov: 238).
76. [*Ordinatio*] Nariadujeme, aby všetci provinciáli a provinční vikári každoročne preverili situáciu bratov, ktorí žijú už dlhší čas mimo komunity, pričom nech dbajú na stanovy Rehole kazateľov a kanonické právo.

Starostlivosť o našich zraniteľných členov

77. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme všetky provincie, viceprovincie a vikariáty, aby vyvinuli postupy a úsilie na získanie dostatočných prostriedkov, aby sa mohli náležite postarať o starších a chorých bratov, sprevádzať ich a opatrovať. Popri profesionálnej starostlivosti nesmie týmto bratom chýbať duchovná a bratská prítomnosť spolubratov (AGK 2007 Bogota: 173-175).
78. [*Petitio*] Žiadame všetky komunity, aby v komunitnom projekte ráтали so zapojením tých starších bratov, ktorí vládzu byť aspoň čiastočne aktívni v službe kázania a vyučovania, a aby si vážili ich múdrosť, ktorú prinášajú zo života prežitého ohlasovaním Božieho slova.
79. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby všetky provincie na svojej najbližšej kapitule preverili, či sú ich postupy v súlade s AGK 2004 Krakov: 232-236, AGK 2007 Bogota: 181-184 a AGK 2010 Rím: 71, pokiaľ ide o problematiku emočného zdravia a závislostí bratov.

Bratia spolupracovníci

80. [*Declaratio*] Identita Rehole ako „klerickej rehole“ (Základná ústava § VI) automaticky neznamená, že všetci jej členovia sú klerici. Súčasná podpora povolania bratov spolupracovníkov ponúka skôr príležitosť zbaviť sa všetkých foriem klerikalizmu, ktoré sú v protiklade s naším bratským životom, ako klerikalizovať povolanie brata spolupracovníka.
81. [*Gratiarum Actio*] Vyslovujeme vďaku všetkým bratom, ktorí sa zapojili do „Štúdie o dominikánskych bratoch spolupracovníkoch“ (*Dominican Co-operator Brother Study*), za ich rozhodnutie oživiť toto dôležité povolanie v Reholi.
82. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme priorov konventov, aby iniciovali a podporovali spoločné uvažovanie o záverečnej správe vypracovanej účastníkmi „Štúdie o dominikánskych bratoch spolupracovníkoch“ (porovn. *Relatio de Statu Ordinis Magistra rehole*, 2013: 113).

HLAVA V.: ŠTÚDIUM

Všetci bratia

83. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme všetkých bratov, aby v tento jubilejný čas prehĺbili svoje štúdium životodarného Božieho slova a predovšetkým pamätali na Evanjelium podľa Matúša a Listy sv. Pavla.
84. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme všetky miestne komunity aj všetkých bratov, aby v kontexte Jubilea venovali čas príprave študijného programu spojeného s ich službou spásy (porov. LCO 76).

Provinčné centrá štúdií

85. [*Commissio*] Poverujeme všetkých regentov štúdií a predstavených provincií a vikariátov vo všetkých regiónoch, aby sa pred Generálnou kapitulou 2016 stretli minimálne raz a preskúmali, poprípade aj zrealizovali také formy konkrétnej spolupráce, ktoré sú v danom regióne potrebné. So zreteľom na LCO 91 môže tento postup so sebou priniesť zlúčenie centier, ako aj rozdelenie akademických kurzov a programov medzi študijné centrá a ostatné dominikánske inštitúty v regióne vrátane *online* štúdiá a diaľkového štúdiá a možno aj iné opatrenia (porov. AGK 2010 Rím: 89-92). Rekonfigurácia našich študijných centier by mala podporiť založenie centier pre špecializované štúdiá a výskum v tých regiónoch, kde nateraz nijaké centrá neexistujú, a obohatiť intelektuálny prínos, ktorý od nás očakáva Cirkev a spoločnosť, o rozmanité kultúrne pohľady Rehole. Od tohto procesu sa zároveň očakáva, že nám umožní lepšie prerozdeliť ľudské, knižničné, finančné, nehnuteľné a administratívne zdroje, dosiahnuť vyšší počet študentov zapísaných do kurzov a predovšetkým dať každému dominikánskemu centru štúdií isté špecifické zameranie.
86. [*Commissio*] Poverujeme Stálu komisiu pre podporu štúdií v Reholi, aby uľahčovala a dohliadala na tento proces na základe toho, čo jej (Komisii) nariadila Kapitula v Ríme v roku 2010 (AGK 2010 Rím: 97; 100). Správa o procese regionálnej rekonfigurácie našich študijných centier musí byť predložená súciovovi pre intelektuálny život včas, aby mohol pripraviť vlastnú správu na Generálnu kapitolu 2016.
87. [*Petitio*] Žiadame súciovu pre intelektuálny život, aby regentov a provinciálov priebežne informoval o činnosti Stálej komisie pre podporu štúdií. Žiadame ho, aby zorganizoval virtuálnu sieť, ktorá umožní všetkým regentom Rehole zostať v kontakte a vyvíjať spoločné projekty.
88. [*Ordinatio*] Nariadujeme, aby provinčné študijné centrá poskytli svojim provinciálom, provinčným radám a provinčným komisiám pre intelektuálny život podrobnú akademickú dokumentáciu, keď sa takáto požiadavka vyskytne. V prípadoch, kde to bude vhodné, by mala dokumentácia obsahovať aj nezávislé posudky od príslušných odborníkov z iných akademických inštitúcií a vyjasnenie akýchkoľvek vzťahov, ktoré boli nadviazané s akreditačnými orgánmi.
89. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby pri vizitácii tých entít, v ktorých bolo zriadené provinčné centrum štúdií (porov. LCO 91-2), preveril, či sa vo vzťahu k takým centráom zaviedli do praxe vhodné a adekvátne postupy akademického hodnotenia.
90. [*Commendatio*] Odporúčame, aby súciov pre intelektuálny život, regenti štúdií, moderátori štúdií a lektori konventov počítali so zapojením členov všetkých vetiev dominikánskej rodiny do úlohy obnovy nášho študijného života a poslania, nevynímajúc podieľanie sa na pedagogickej činnosti, výskume a spravovaní. Ich príspevok je obzvlášť dôležitý v našich

provinčných študijných centrách a v inštitúciách pod bezprostrednou jurisdikciou Magistra rehole.

91. [*Ordinatio*] Nariaďujeme všetkým provinciám a vikariátom, ktoré nemajú dominikánske centrum počiatkovej formácie, aby všetkým študentom, ktorí sú vo formácii, zabezpečili nevyhnutné dodatočné vzdelanie vo vzťahu k duchovnému, filozofickému a teologickému dedičstvu Rehole.
92. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby pred Generálnou kapitulou 2016 každá provincia pripravila nový alebo zrevidovaný program štúdií pre bratov spolupracovníkov, berúc pritom do úvahy chystanú záverečnú správu „Štúdie o dominikánskych bratoch spolupracovníkoch“, rôznorodosť duchovnej služby bratov spolupracovníkov a víziu sformulovanú Druhým vatikánskym koncilom (porov. *Perfectae Caritatis* 18).
93. [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole, aby zahrnul program štúdií pre bratov spolupracovníkov do najbližšieho revidovaného vydania *Ratio Studiorum Generalis* (porov. AGK 2010 Rím: 100.3).
94. [*Exhortatio*] Uvedomujúc si, že vedecký výskum predstavuje dôležitú súčasť študijnej kultúry v našej Reholi, povzbudzujeme provinciálov a regentov štúdií, aby podporovali nadaných bratov, ktorí chcú pokračovať vo vedeckej špecializácii a venovať sa výskumu. Treba podporovať špecializáciu a výskum v oblastiach iných ako teológia. Bratia pracujúci vo výskume majú využiť svoju odbornosť na obohatenie študijného života v Reholi. Sú tiež pozvaní využiť svoje odborné vedomosti aj vo vhodnej forme apoštolátu.
95. [*Petitio*] Žiadame rôzne študijné centrá Rehole, aby v spolupráci s generálnym promótorom pre spoločenskú komunikáciu a so sieťou OPTIC (*Order of Preachers for Technology, Information and Communication*) uvažovali o využití nových foriem digitálnych médií, a to najmä pri štúdiu teológie a filozofie.
96. [*Exhortatio*] Vzhľadom na závažnosť premien, ktoré sa uskutočňujú na náboženskom poli, povzbudzujeme provinciálov a regentov štúdií, aby v mieste svojho pôsobenia podporovali štúdiom ekumenického a medzináboženského dialógu a formovali bratov, ktorí sa budú špecializovať na túto oblasť (porov. *Ratio Studiorum Generalis* 21).

Akademické inštitúcie patriace pod Magistra rehole

97. [*Gratiarum actio*] Vyslovujeme vďaka bratom za ich pôsobenie v École Biblique et Archéologique française, na teologickej fakulte Univerzity vo Fribourgu, v Historickom inštitúte, v *Commissio Leonina* a na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského (*Angelicum*) v Ríme. S potešením im vyjadrujeme uznanie za ich významný teologický prínos do intelektuálneho života Rehole, Cirkvi a sveta.

Získavanie nových profesorov

98. [*Commendatio*] Pri hľadaní nových profesorov čelia všetky reholné domy a inštitúcie pod bezprostrednou jurisdikciou Magistra rehole rovnakému štrukturálnemu problému. Pretože si Rehoľa váži prácu týchto inštitúcií, dôrazne odporúčame, aby predstavení a regenti štúdií podporovali intelektuálnu špecializáciu každého nadaného študenta, a to predovšetkým v tých akademických oblastiach, v ktorých tieto inštitúcie úspešne pracujú na napĺňaní poslania Rehole a Cirkvi.
99. [*Petitio*] Žiadame, aby všetky inštitúcie, ktoré patria pod bezprostrednú jurisdikciu Magistra rehole, budovali vzťahy s provinciami, čo zahŕňa aj užšiu spoluprácu medzi riaditeľmi týchto

inštitúcií a jednotlivými provinciálmi i regentmi štúdií, a tak napredovali vo svojom poslaní. Spolupráca si vyžaduje veľkodušnosť v kontexte medzinárodného poslania Rehole. Popritom sa inštitúcie, ktorých sa to týka, musia usilovať, aby sa stali pre nových profesorov a bádateľov atraktívnymi pôsobiskami. Žiadame Magistra rehole, aby v záujme obnovenia týchto inštitúcií poskytol ich riaditeľom pomoc pri získavaní nových profesorov a výskumných pracovníkov.

École Biblique et Archéologique française, Jeruzalem

100. [*Exhortatio*] S cieľom obnoviť poslanie École Biblique et Archéologique française a ako odpoveď na požiadavku Kapituly v Ríme (porovn. AGK 2010 Rím 110), vypracoval Magister rehole v spolupráci s Ecole Biblique strategický plán. Povzbudzujeme École Biblique, aby v plnení tohto strategického plánu, ktorý bol prijatý v roku 2012, pokračovala. Popritom École Biblique povzbudzujeme, aby pokračovala vo vyvíjaní projektu „La Bible en Ses Traditions (Biblia v prekladoch)“ (BEST).

Fribourg

101. [*Ordinatio*] Naše poslanie vo Fribourgu je projekt spolupráce organizovaný inštitúciami pod bezprostrednou jurisdikciou Magistra rehole (konvent sv. Alberta Veľkého „Albertinum“ a Teologická fakulta) a švajčiarskou provinciou (konvent sv. Hyacinta a študentát). Fribourg je pre Rehoľu dôležitý, tak kvôli počiatkovej formácii ako aj pre postgraduálne akademické štúdiám v oblasti filozofie a teológie v dominikánskej tradícii. S úmyslom posilniť poslanie Rehole vo Fribourgu a ako odpoveď na požiadavku kapituly Švajčiarskej provincie (2010) na užšiu spoluprácu medzi oboma konventmi Rehole vo Fribourgu nariaďujeme, aby Magister rehole a provinciál Švajčiarskej provincie zriadili komisiu, ktorej cieľom má byť zjednotenie konventu sv. Hyacinta a konventu sv. Alberta Veľkého.

Historický inštitút

102. [*Commissio*] V súvislosti s Jubileom 2016 poverujeme Magistra rehole úlohou renovovať Historický inštitút. Pri tejto obnove sa budú brať do úvahy viaceré aspekty súčasnej situácie vrátane umiestnenia Historického inštitútu a jeho knižnice v zariadeniach PUST, archívov Rehole v Santa Sabine a pokračujúcej publikačnej činnosti Inštitútu. Jubileum bude tiež príležitosť, keď treba zväziť zvýšenú účasť na príprave kolokvií a konferencií a tiež na ich samotnom priebehu. Možno predpokladať, že zariadenia budú k dispozícii študentom a odborníkom, ktorí navštívia Inštitút, aby mohli robiť výskum. Obnova Inštitútu sa má zavrieť otvorením Generálnej kapituly 2016, a písomnou správou, ktorú je potrebné tejto kapitule predložiť.

Pápežská univerzita sv. Tomáša Akvinského („Angelicum“)

103. [*Ordinatio*] Pretože životaschopnosť Pápežskej univerzity sv. Tomáša Akvinského (PUST) v Ríme sa ukazuje byť čoraz menej istá, vznikajú vážne obavy o jej budúcnosť. Univerzita naliehavo potrebuje reštrukturalizáciu. Nariaďujeme rektorovi univerzity, aby s podporou Magistra rehole pokračoval a urýchlil reštrukturalizáciu, ktorá je nevyhnutná pre udržateľnosť Univerzity a obnovenie jej prosperity. Táto reštrukturalizácia musí obsahovať jasné určenie poslania Univerzity, vysvetlenie spôsobu jej finančného plánovania a získavania finančných prostriedkov, plán obnovy fakúlt, študijných programov i pedagogického zboru a koncepciu prijímania nových študentov. Istý proces sa už začal vrátane revidovania štatútov riadeného Magistrom rehole ako odpoveď na Kapitulu v Ríme (AGK 2010 Rím: 120; porov. AGK 2010 Rím 118). Rektor by mal dokončiť túto reštrukturalizáciu do júna 2015.

104. [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole ako veľkého kancelára, aby uviedol do účinnosti zrevidované štatúty hneď po ich schválení Svätou stolicou.
105. [*Petitio*] Žiadame, aby Magister rehole a rektor PUST pamätali na tie dominikánske centrá štúdií, ktoré sú dcérske alebo pridružené k fakultám PUST.

Ostatné entity

Univerzita sv. Tomáša

106. [*Gratulatio*] Pri príležitosti 400-stého výročia Pápežskej univerzity sv. Tomáša v Manile blahoželáme bratom z Provincie Panny Márie Ružencovej a z Filipínskej provincie, že sa im podarilo Univerzitu sv. Tomáša rozvinúť na všestrannú univerzitnú inštitúciu, ktorá je jedinečnou v Reholi a neprestáva zohrávať významnú úlohu pri raste Cirkvi a Rehole v Ázii.

Societas Editorum Dominicanorum

107. [*Gratulatio*] S radosťou oceňujeme a naďalej podporujeme prácu všetkých dominikánskych vydavateľstiev, ktoré sú členmi *Societas Editorum Dominicanorum* po ich piatom zhromaždení, ktoré usporiadalo vydavateľstvo Editions du Cerf v Paríži v máji 2013.

HLAVA VI: SLUŽBA SLOVA

Jubileum 2016

108. [*Exhortatio*] Jubileum, ktoré oslavujeme v roku 2016 je milosť, ktorú nám Pán udeľuje na obnovenie apoštolského života Rehole skrze hlboké a pokojné načúvanie Božiemu slovu a vrúcnu pozornosť voči nádejám dnešných mužov a žien. Preto vyzývame všetky komunity, aby využili túto príležitosť na prehodnotenie svojho apoštolského plánu, aby ho obnovili predstavivosťou, kreativitou a slobodou, berúc do úvahy obzvlášť nasledujúce kritériá:

1. prinášať Evanjelium vylúčeným zo spoločnosti a vzdialeným od viery;
2. podeliť sa navzájom o výzvy, ktoré prináša poslanie a pracovať v skupine;
3. sprostredkovať ostatným charizmu kázania, obzvlášť mladým.

Fóra poslania

109. [*Commissio*] Poverujeme sócia magistra rehole pre apoštolský život, aby pokračoval vo “Fórach poslania”, ktoré sa rozbehli po Generalnej kapitule v Ríme na základe žiadosti magistra rehole určenej rôznym provinciám (Porov. List magistra rehole provinciálom, prot. 50/12/733). Cieľom týchto fór je komunikácia a výmena skúsenosti medzi bratmi z rôznych častí sveta, ktorí pracujú v príbuzných oblastiach poslania, a prepojiť ich adekvátnejšími spôsobmi pre ich poslanie.

110. [*Petitio*] Žiadame regionálnych sóciou a provinciálov aby podporovali účasť bratov na týchto fórach a pracovných sieťach, nie len ako úlohu navyše, ale ako podnet a zdroj užitočných prostriedkov na rozvoj ich vlastného poslania.

111. [*Exhortatio*] Berúc do úvahy správy poslané na túto kapitolu a reflexie, ktoré magister žiadal od provincií, chceli by sme zdôrazniť niektoré partikulárne výzvy pre nasledujúce oblasti poslania. Vyzývame bratov zaangažovaných v niektorej z nich, aby o týchto reflexiách uvažovali a mali ich na vedomí, keď budú v budúcnosti plánovať svoju činnosť:

1. *Imigranti*: pomáhať imigrantom v obhajobe ich dôstojnosti a práv a analyzovať, jasne a spravodlivo rôzne príčiny tohto fenoménu.
2. *Domorodé obyvateľstvo*: sprevádzať domorodé obyvateľstvo a ohlasovať im Evanjelium, chrániť ich dôstojnosť a identitu, bojovať proti vykorisťovaniu ich životného prostredia.
3. *Medzináboženský dialóg*: napomáhať vzájomnému porozumeniu medzi príslušníkmi rôznych náboženstiev; je to naliehavá úloha vo všetkých oblastiach kvôli rozrastajúcej sa globalizácii a ohrozeniu mieru.
4. *Pastorácia v mestských strediskách*: poskytovať priestor na stretnutie a počúvanie tak ľuďom žijúcim v samote a opusteným, ako aj tým, ktorí zvyčajne nenavštevujú naše kostoly.
5. *Púte a ružencová zbožnosť*: využívať tieto tradičné spôsoby mariánskej úcty na upevnenie živého vzťahu s Kristom skrze meditáciu nad Evanjeliom s Pannou Máriou.
6. *Správa farnosti*: dbať na kvalitu kázania a formácie vo viere, rovnako ako ísť za hranice chrámu a priblížiť sa tak vzdialeným od viery ako aj mládeži.
7. *Vzdelávanie a evanjelizácia*: hľadať vhodné spôsoby hlásania viery a ľudských hodnôt mladým, ktorí hľadajú pravdu, slobodu a solidaritu, davajúc do popredia obzvlášť ochranu života, manželstva a rodiny.

Proces Salamanka

112. [*Commissio*] Medzi projektami realizovanými od roku 2010 má osobitný význam takzvaný

“Proces Salamanka”. Zakladá sa na osobitnom spôsobe trvalej spolupráce medzi bratmi, ktorí sa angažujú v pastoračnej službe, a bratmi venujúcimi sa štúdiu, tak ako to bolo v 16. storočí medzi misionármi v *Novom Svete* a bratmi z konventu San Esteban v Salamanke. Poverujeme sóciom magistra rehole pre intelektuálny a apoštolský život, aby informovali Rehoľu o prvých krokoch na tejto ceste a aby podnecovali jeho implementáciu v rozličných oblastiach rehole.

113. [*Petitio*] Žiadame regentov štúdií, aby v priebehu roku 2014 predložili na prerokovanie na svojich provičných radach všetko, čo súvisí s “Procesom Salamanka” s osobitným dôrazom na tie témy, ktoré sú v osobitnom záujme jednotlivých provincií. V dôsledku tejto diskusie by sa mala každá provincia ujať jednej alebo viacerých tém, organizovať skupiny, ktoré by zahŕňali na jednej strane bratov venujúcich sa pastoračnej službe a na druhej bratov akademicky činných, takým spôsobom, že by sa mohli dávať náležité odpovede a verné evanjeliu, ktoré by prispievali k obnove poslania provincie.
114. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme bratov, aby vzali do úvahy najmä niektoré sociálno - kultúrne oblasti, ktoré robia obzvlášť naliehavým tento dialog:
1. oblasti zraniteľnosti: národy a jednotliví ľudia, ktorí sú ohrození na živote, dôstojnosti, kultúre (napríklad migranti, domorodé obyvateľstvo, menšiny, násilne premiestnený ľud a využívanie zdrojov, atď.).
 2. oblasť hľadania zmyslu a patričnosti: snažiť sa pochopiť príčiny, ťažkosti a možné konflikty (napríklad pre ich národnú, kultúrnu alebo náboženskú identitu, letničné cirkvi, atď.).
 3. oblasť sekularizácie: opustenie viery a náboženstva, agnosticizmus a indiferentnosť.

Internet

115. [*Ordinatio*] Berúc do úvahy, že internet nie je len technický prostriedok komunikácie so svojimi technickými požiadavkami, ale tiež nové pole komunikácie, ktoré si vyžaduje nové formy a štýly, nariaďujeme provinciám vymenovať promotora pre komunikačné prostriedky, s hlavnou úlohou podporiť a koordinovať na úrovni provincie iniciatívy v tejto oblasti. Každý provinčný promotor by mal informovať o svojom vymenovaní generálnu kúriu, aby bol tak začlenený do širšej siete *Rehoľa kazateľov pre technológiu, informácie a komunikáciu* (OPTIC), pod vedením generálneho promotora pre média.
116. [*Commissio*] Poverujeme generálneho promotora pre média aby navrhol nové spôsoby práce na internete pre bratov, ktorí sú zapojení v *Procese Salamanka* a na iných fórach pre poslanie.

Mladí a Mládežnícké dominikánske hnutie

117. [*Petitio*] Mládežnícké dominikánske hnutie nedávno slávil Medzinárodné stretnutie v Bogote (Kolumbia). V súčasnosti je rozšírené asi v 20-tich krajinách, ale mnohé entity ho ešte nepoznajú. Žiadame provinciálov, aby ho podporovali vo svojich entitách a aby určili bratov za asistentov už existujúcich skupín.
118. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme všetkých bratov, ktorí pracujú v mládežníckej pastorácii, najmä s MDH, aby im nielen kázali, ale ich aj formovali ako kazateľov pre svojich rovesníkov.

Iné témy

Journées Romaines Dominicaines

119. [*Gratulatio*] Oceňujeme, že *Journées Romaines Dominicaines* 2014 boli premiestnené do Indonézie. Podporujeme spoločné stretnutie regionálnych promotorov pre spravodlivosť a pokoj v ázijsko-pacifickvej oblasti na rovnakú tému medzináboženského dialógu.

Kňazské bratstva

120. [*Petitio*] Žiadame provinciálov, aby sprevádzali členov dominikánskych kňazských bratstiev, a ak je to vhodné, nech vymenujú nejakého brata, ktorý bude pomáhať s vytvorením takýchto bratstiev. Taktiež žiadame, aby pouvažovali o možnosti začleniť trvalých diakonov buď do kňazských alebo laických bratstiev.

Význam regionálnych a provinčných vikariátov pre poslanie Rehole

121. [*Commissio*] Poverujeme sóciom magistra rehole pre rôzne regióny, aby spolu s príslušnými provinciálmi a vikármi pripravili správu o úlohe, ktorú regionálne a provinčné vikariáty mali na poslaní rehole. Táto správa musí zahŕňať aj vikariáty, ktoré existovali v čase generálnej kapituly vo Walberbergu (1980). Táto správa musí byť predložená na budúcej generálnej kapitule.

Fundácia na Madagaskare

122. [*Exhortatio*] Toulouska provincia založila pred dvadsiatimi rokmi dom v La Réunion. Provincia sa chystá posilniť svoju prítomnosť na ostrove, aby odtiaľ rozšírila svoje poslanie v regióne Indického oceánu. Povzbudzujeme provinciála a jeho radu, aby priaznivo bral ohľad na potreby apoštolátu, ktoré prichádzajú z Madagaskaru, a aby nadviazal kontakt s IAOP.

www.word.op.org

123. [*Gratulatio et Commissio*] Vyslovujeme poďakovanie Scottovi Steinkerchnerovi za cennú prácu, ktorú odviedol na webových stránkach www.word.op.org a poverujeme promotora pre média rozšírením a dokončením prekladu webovej stránky do španielčiny a francúzštiny.

HLAVA VII: FORMÁCIA

Trvalá formácia

124. [*Ordinatio*] Trvalá formácia je čoraz viac potrebná pre poznanie a interpretáciu úzkosti dnešného sveta, politickej a spoločenskej reality našej doby; pre zachovanie nádeje a zdieľanie viery, pre rast v ľudskej a emocionálnej integrácii a pre budovanie kazateľskej komunity v službe Božiemu ľudu. Preto nariaďujeme provinčným promótorom pre trvalú formáciu (LCO 251 ter) a priorom konventov, v spolupráci s lektormi konventov, aby v rámci komunitného projektu aspoň dvakrát ročne zorganizovali stretnutie trvalej formácie na tieto alebo podobné témy, ktoré nech navrhnu členovia komunity, a na ktorom nech sa všetci zúčastnia.
125. [*Declaratio*] Keď sa v reholi hovorí o trvalej formácii, nemyslí sa len na získanie ďalších poznatkov po základnom štúdiu, ale aj na neustály proces dozrievania bratov (porov. LCO 251-bis) a budovanie dominikánskej komunity vo všetkých aspektoch svojej existencie .
126. [*Commissio*] Poverujeme provinciálov a tých, ktorí sú zodpovední za trvalú formáciu, aby v perspektíve Jubilea motivovali svoje komunity k reflexii na tému: “Komunita a jej vzťah k poslaniu”. Nech taktiež usporiadajú provinčné stretnutie na túto tému v rokoch 2014 a 2015, s cieľom nájsť integračné kritéria týchto dvoch základných dimenzií nášho života.

Formácia formátorov

127. [*Commissio*] Uznávajúc dôležitosť formácie bratov v súčasnej situácii, charakteristickou rýchlymi a neočakávanými zmenami, a majúc na pamäti záležitosti, ktoré Magister rehole vyjadril vo svojom *Relatio*, poverujeme Magistra rehole, aby podľa svojho uváženia, delegoval jedného zo svojich súčasných sôciou zaoberaním sa záležitosťami formácie bratov.
128. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby zodpovednosti sôcia povereného formáciou bratov, zahŕňali nasledujúce:
- 1) Pomáhať magistrovi v podporovaní počiatočnej a trvalej formácie bratov klerikov a spolupracovníkov;
 - 2) napomáhať v rozvoji komunitného života v provinciách;
 - 3) v prípade potreby koordinovať vydanie alebo úpravy *Ratio Formationis Generalis*;
 - 4) podporovať formáciu formátorov.
129. [*Petitio*] Žiadame magistra rehole, aby poveril sôcia, ktorému je zverená formácia bratov v spolupráci s komisiou odborníkov, menových magistrom rehole, vypracovaním *Curricula* pre formátorov, ktoré im bude pomáhať plniť ich úlohu. *Curriculum* bude predložené na schválenie v priebehu roka 2014.
130. [*Petitio*] Žiadame magistra rehole, aby poveril sôcia, ktorému je zverená formácia bratov, navrhol a zorganizoval v priebehu roka 2014, jeden alebo viac seminárov (workshopov) pre novovymenovaných formátorov, kde by účastníci premýšľali o základných prvkoch formácie, v súlade s našou dominikánskou tradíciou a charizmou, ktoré by im pomohli adekvátne realizovať svoju činnosť. (Porov. AGK 2004 Krakow 272, AGK 2010 Rím 192).
131. [*Gratulatio et Commissio*] Gratulujeme regiónom, ktoré organizujú pravidelné stretnutia a kurzy pre formátorov a poverujeme IEOP, aby zaviedla činnosti tohto typu do roku 2016. (Porov. AGK 2004 Krakow 272, AGK 2007 Bogota 219, AGK 2010 Rím 192).

132. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby za pomoci sócia povereného formáciou bratov prezentoval do roku 2016 nové *Ratio Formationis Generalis*.
133. [*Commissio*] Poverujeme provinčné kapituly a provinciálov so svojimi radami, aby po vymenovaní nových formátorov, vynaložili všetko možné úsilie na to, aby títo prijali svoju službu najmenej šesť mesiacov po svojom menovaní, aby sa tak mohli pripraviť na túto delikátnu a dôležitú službu reholi.

Formácia k dominikánskej zrelosti

134. [*Exhortatio*] Nerodíme sa ako dominikáni ale rastieme a postupne sa stávame dominikánmi. Aby sme mohli vykonávať poslanie kázania rehole, musíme vyhradiť zvláštne miesto ľudskej, intelektuálnej, duchovnej a emociálnej formácii. Preto povzbudzujeme priorov konventov a formátorov k opätovnej lektúre a reflexii textov, ktoré sa týkajú formácie (LCO 164-176 a AGK 2010 Rím 185-190, 195-197) a ich uvedeniu do praxe.
135. [*Exhortatio*] Dominikánska zrelosť sa vyjadruje v radostnom žití evanjeliových rád a čností, ku ktorým sme sa zaviazali našou reholňou profesiou (porov. List Timothy Radcliffa, *Vowed to the Mission* 1994). Povzbudzujeme naše komunity, aby venovali zvláštnu pozornosť reflexii a vernosti nášho dominikánskeho zasvätenia, a prehĺbili sa tak jeho kontemplatívnej dimenzii, ktorá je prameňom nášho života a nášho poslania.
136. [*Exhortatio*] Pre rast v ľudskej a dominikánskej zrelosti sa požaduje atmosféra uctivých vzťahov, schopnosť vytvárať vzťahy, vzájomné odpustenie a dôveru v brata. Povzbudzujeme predstavených, aby dbali na tieto podmienky obzvlášť vo formačných komunitách.
137. [*Exhortatio*] Vo Svätom písme, nie sú príbehy ľudí zabudnuté, ale integrované v dejinách spásy. Podobne, keď mladý muž klope na dvere našich konventov, musíme vziať do úvahy tak jeho, ako aj náš príbeh. Nemali by sme mať strach pozrieť sa do našej minulosti a minulosti mladíka. Od seba aj od nich musíme žiadať postoj otvorenosti a komunikácie. Povzbudzujeme predstavených ako aj členov formačných komunit, aby sa vzájomne prijímali s otvoreným srdcom i myslou.
138. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme formátorov a členov formačných komunit, aby nepodporovali formy a postoje, ktoré by spomaľovali dozrievanie mladých ľudí, ktorých formujeme. Musíme sa navzájom učiť nachádzať oporu a zrelé odpovede na problémy v našich komunitách v autentickou a hlbokou láskou k Pánovi.
139. [*Commissio*] Formácia je prostriedkom, ako lepšie slúžiť ľuďom. Preto od začiatku dominikánskeho života musí byť prítomná túžba po službe kázania a disponovanosť pre poslanie. Poverujeme predstavených, formátorov a promótorov pre povolania, aby pamätali na tieto kritéria pri rozoznávaní povolaní, aby sa u bratov vo formácii vyhlo akýmkoľvek známkam narcizmu.
140. [*Commissio*] Poverujeme priorov a predstavených formačných konventov a domov, aby v spolupráci s formátormi, aby počas roka umožnili tam, kde sa ešte nekonajú, nejaké neformálne stretnutia, ktoré by zahrňovali všetkých bratov vo formácii. Podporí sa tak zdieľanie a vzájomne poznanie medzi všetkými členmi v týchto komunitách.
141. [*Commissio*] Vzhľadom k rastúcemu počtu bratov v pokročilom veku, a komunit s vysokým vekovým priemerom poverujeme sócia pre formáciu bratov, aby v *Ratio Formationis Generalis* vymedzil jednu časť, ktorá sa bude venovať špeciálnej formácii, aby bolo možno žiť s úžitkom túto etapu života, z hľadiska ľudského ako aj dominikánskeho, a aby sa mohlo kázať z jej perspektívy a pre ňu.

142. [*Commissio*] Poverujeme sócia určeného pre formáciu bratov, aby pri novej redakcii *Ratio Formationis Generalis* pamätal na č. 349 z generálnej kapituly v Providence: „Nariaďujeme, aby v našom formačnom pláne bola seriózna reflexia a zvláštny oddiel venovaný citovému životu, zrelosti, sexualite, celibátu a čistej láske.” (AGK 2001 Providence 349).

Rozmanitosť a spolupráca vo formácií

143. [*Exhortatio*] Konštatujeme a oceňujeme rôznorodosť prostredí, v ktorých sa realizuje naša formácia, ako aj potrebu formačnej práce odpovedať na zvláštne podmienky našich kandidátov a tých, čo sú formovaní. Povzbudzujeme tých, ktorí sú poverení počiatočnou formáciou, aby brali do úvahy kritéria a výzvy uvedené v aktách Generálnej kapituly v Bogote ako manuál pre porozumie a lepšiu prácu s touto rozmanitosťou (Porov. AGK 2007 Bogota 206-207) .
144. [*Exhortatio*] Doba prípravy na noviciát sa v našich entitách realizuje rôznymi spôsobmi v závislosti od podmienok vlastných každému regiónu. Povzbudzujeme provinciálov, aby sa vo formačnej rade a v *Ratio Formationis Particularis* objasnil charakter prípravnej etapy na noviciát, takým spôsobom, aby si noviciát zachoval jedinečný charakter uvedenia do nášho dominikánskeho rehoľného života.
145. [*Commissio*] Rehoľa kazateľov bola od zažiatku založená, aby bola užitočná pre spásu všetkých ľudí a to ponad rámec národností, rás a jazykov. Poverujeme tých, ktorým je zverená staroslivosť o formáciu v každej entite, aby odušuvňovali všetkých našich študentov misionárskom povolaní a taktiež, aby podporovali medziprovinčné a medzinárodné výmenné pobyty a formačné a apoštolátne skúsenosti počas počiatočnej formácie, tak ako to uvádza Generálna kapitula v Krakove (AGK 2004 Krakov 270).
146. [*Commissio*] Dominikánska formácia zahŕňa rad dôležitých požiadaviek, a to: solidnú komunitu, ktorá je schopná prijímať; konventnú štruktúru, ktorá formuje; dobre pripravených formátorov; aktívny profesorský zbor a dostatočný počet bratov vo formácií. Poverujeme provinciálov, ktorí nemajú vytvorené tieto podmienky vo svojich provinciách, aby hľadali pole a prostriedky spolupráce s inými entitami rehole, alebo aby posielali svojich bratov vo formácií do iných provincií, ktoré takýmito podmienkami disponujú.

Podpora dominikánskych povolaní

147. [*Ordinatio*] Každé povolanie k dominikánskemu spôsobu života je pre kandidáta volaním od Pána, pre nás, ktorí ho prijímame je Pánovým darom. Je teda potrebné podporovať a starať sa o povolania, ktoré Boh vkladá do našich rúk. Nariaďujeme provinciam, ktoré ešte nemajú promótorov pre povolania, aby vybrali jedného brata, najlepšie na plný úväzok, pre túto podstatnú úlohu (Porov. AGK Rím 2010, 189).
148. [*Petitio*] Žiadame provinčných promótorov pre povolania, aby vo svojej práci taktiež podporovali všetky povolania pre dominikánsku rodinu a aby s ňou spolupracovali v tomto poslaní.
149. [*Exhortatio*] *Contemplare et allis tradere* je veľkou úlohou každého dominikána. Povzbudzujeme provinciálov a provinčných promótorov pre povolania, aby v procese výberu kandidátov dbali na to, aby kandidáti preukázali túto dvojité túžbu: načúvať Bohu a slúžiť bratom a sestrám kázaním. V tomto je treba byť obzvlášť obozretní v prípade kandidátov, ktorí pochádzajú z iných rehoľných inštitútov alebo hnutí, z diecezného kléru alebo v prípade tzv. “neskorých povolaní”
150. [*Declaratio*] V reholi sa opäť objavuje obnovená forma povolania a života brata spolupracovníka (Porov. Štúdia o bratoch spolupracovníkoch [pripravuje sa]). Sú to

dominikánski bratia, ktorí prijímajú formu kázania všeobecného kňazstva veriacich (porov. LCO 1, §VI). Táto nová skúsenosť nás zvlášť vyzýva uznať bratov spolupracovníkov ako kazateľov v plnom zmysle.

151. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme bratov a obzvlášť provinčných promotórov pre povolania a formátorov, aby oceňovali, prijímali a podporovali povolanie brata spolupracovníka v našej Reholi. (porov. AGK 2007 Bogota 212) .
152. [*Petitio*] Pri príležitosti Jubilea, žiadame Magistra rehole, aby dal podnet na vydanie dejín bratov spolupracovníkov v reholi, aby bolo možno poznať a oceniť toto povolanie ako aj jeho rôzne spôsoby života.
153. [*Petitio*] Žiadame provinciálov a tých, ktorým je zverená formácia vo všetkých entitách rehole, aby pri formácii bratov spolupracovníkov brali do úvahy bohatú legislatívu na túto tému v LCO a v aktách generálnych kapitúl (Porov. LCO 217-220; AGK 1998 Bologna 139; AGK 2004 Krakov 250-254.258; AGK 2007 Bogota 212-213; AGK 2010 Rím 198).

HLAVA VII.: RIADENIE

Reštrukturalizácia Rehole

154. [*Ordinatio*] Proces reštrukturalizácie, ktorý sa začal generálnou kapitulou v Ríme (2010), má za cieľ posilniť poslanie Rehole a tvorí súčasť obnovy Rehole vo svetle nadvládajúceho Jubilea. S ohľadom na skutočnosť, že Rehoľa sa skladá z provincií (LCO 252), nariadíme, aby magister Rehole a všetci bratia zo zainteresovaných entít pokračovali v procese reorganizácie štruktúry riadenia (AGK Rome 2010: 201) s cieľom podporiť apoštolské poslanie a rehoľnú observanciu bratov. Na konci tohto procesu, ktorý by sa mal zavŕšiť v roku 2016, budú ako autonómne entity Rehole fungovať len provincie a viceprovincie. Budú existovať aj konventy a domy pod bezprostrednou jurisdikciou magistra Rehole. Na provinčnej úrovni budú mať niektoré provincie okrem konventov a domov, ktoré sa nachádzajú na území ich provincie, provinčné vikariáty, ako aj konventy a domy mimo územia provincie. Okrem toho všetky v súčasnosti existujúce regionálne vikariáty majú byť na konci tohto procesu prehlásené za provinčné vikariáty. Tie konventy alebo domy, ktoré na konci tohto procesu nebudú začlenené do provincie alebo do provinčného vikariátu, sa majú uznať za komunity mimo územia provincie. Provinciál má vykonávať ročnú vizitáciu týchto komunít a môže pre takéto konventy a domy menovať vikára (porov. LCO 345).
155. [*Ordinatio*] Nariadíme, aby Magister a jeho rada viac nezriaďovali žiaden generálny vikariát.
156. [*Ordinatio*] S úmyslom posilniť dominikánsky spôsob života a dominikánske poslanie nariadíme, aby do roku 2016 všetky generálne vikariáty nadobudli podobu jednej z entít Rehole načrtnutých v nariadení č. 1. Každý generálny vikariát má s pomocou generálnej rady pokračovať v procese opísanom v bode č. 206 v Aktách generálnej kapituly 2010 v Ríme.
157. [*Exhortatio*] Majúc na zreteli, že „už niet Žida ani Gréka... lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi“ (Gal 3, 28) povzbudzujeme bratov z tých entít Rehole, ktoré sú zapojené, prípadne by sa mohli zapojiť do procesu spolupráce, aby v bratskom duchu preukazovali včasnú pomoc entitám vo svojom regióne a aby ju od nich aj prijímali. Zároveň nech nedovolia, aby ustanoveniu a posilneniu poslania Rehole, ktorým je kázanie kresťanskej lásky, bránili historické spomienky či nacionalistické cítenie.
158. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby na najbližšej generálnej kapitule predstavil návrh riadenia tých zvyšných generálnych vikariátov, ktoré nie sú schopné úspešne zavŕšiť tento proces.
159. [*Ordinatio*] Nariadíme, aby každá provincia alebo viceprovincia, ktorá v súčasnosti nespĺňa podmienky uvedené v LCO 253 § I alebo LCO 257 § I. 1, pokračovala v skúmaní, aká právna štruktúra by najúčinnejšie oživila jej dominikánsky život a poslanie.
160. [*Constitutio*] Kapitula verí, že pre provincie a viceprovincie, ktorým klesá počet členov, môže byť bremeno riadenia príťažké, a že bude pravdepodobne potrebné prijať isté mimoriadne opatrenia. Redukovanie provincií na viceprovincie nie je vždy postačujúce, a po roku 2016 už nebude možné ani redukovanie na generálny vikariát, čo však v žiadnom prípade neoslobodzuje bratov od poslania Rehole.

Preto zavádzame v zmysle *inchoatio cum ordinatio* toto:

LCO 258 § I. - Ak provincia alebo viceprovincia za obdobie troch rokov nespĺní podmienky stanovené LCO 253 § I alebo LCO 257 § I, generálna kapitula alebo Magister rehole so súhlasom svojej rady môžu vyhlásiť, že táto provincia alebo viceprovincia už viac nepožíva

práva a povinnosti provincie alebo viceprovincie, vždy však s výnimkou práva zúčastniť sa na generálnej kapitule, ktorá už bola zvolaná.

§ II. - Ak po tom, čo odznelo toto vyhlásenie, provincia splní podmienky LCO 257 § I, požíva práva a povinnosti viceprovincie. V opačnom prípade Magister rehole po vypočutí bratov ustanoví za predstaveného tejto provincie či viceprovincie na obdobie štyroch rokov vikára – je to brat, ktorý musí spĺňať požadované predpoklady, aby sa mohol stať provinciálom, – a tento ju bude spravovať podľa pravidiel stanovených Magistrom rehole.

§ III. - Keď provincia alebo viceprovincia, ktorá stratila práva provincie alebo viceprovincie, ako je ustanovené v § I, počas troch rokov znova preukáže potrebné predpoklady, generálna kapitula alebo Magister rehole vyhlási, že požíva všetky práva ako provincia alebo viceprovincia.

§ IV. - V regiónoch, kde sa pre nepriaznivé okolnosti nemôže konať provinčná kapitula, môže Magister rehole so súhlasom svojej rady zabezpečiť jej spravodlivé zastúpenie na generálnej kapitule.

161. [*Petitio*] Žiadame Magistra, aby sa pri zvažovaní možnosti založiť nové viceprovincie (porov. LCO 257) osobitne zaujímal o to, či má viceprovincia všetky zdroje potrebné na náležitú autonómiu v záležitostiach riadenia, formácie, štúdia a hospodárenia.

Riadenie pre poslanie

162. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme provincie, ktoré majú provinčné vikariáty alebo iné misie mimo svojho územia, aby pri plánovaní apoštolátu zabezpečili, že sa sila poslania nebude oslabovať, a že bratia na misiách budú mať potrebnú bratskú podporu, príležitosti na spoločné štúdium i všetky ostatné náležitosti charakteristické pre autentický dominikánsky život.
163. [*Exhortatio*] Biblická skúsenosť s prežívaním jubilea sa vyznačovala duchom štedrosti, ktorý sa prejavoval napríklad v odpúšťaní dlhov. Povzbudzujeme všetky provincie Rehole, aby v čase príprav na osemstoročné jubileum v rovnakom duchu štedrosti hľadali spôsoby, ako ponúknuť pomoc slabším entitám: táto pomoc by sa mohla prejaviť v poskytnutí čiastkovej alebo úplnej počiatočnej formácie, finančnej podpory alebo asignácií bratov, či dokonca v podpore pri zakladaní konventu na území slabšej entity. Aj slabšie entity by mohli uvážiť, čím by vedeli prispieť zo svojej chudoby.
164. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme tie provincie, ktoré nemajú významnú skúsenosť alebo kultúru zahraničnej misie, aby pouvažovali nad spôsobmi, ktorými by mohli rozvíjať svojho misionárskeho ducha.
165. [*Commendatio*] V prípadoch, keď sú do spoločnej misie zapojené dve entity Rehole, pričom jedna entita poskytuje tej druhej výpomoc, odporúčame, aby tieto uzavreli starostlivo uváženu zmluvu o vzájomnej spolupráci.
166. [*Exhortatio*] Provincie, ktoré majú v úmysle založiť misiu mimo svojho územia, musia dbať na to, aby postupovali podľa dôkladne zváženeho a realistického plánu.

Provinčné a regionálne vikariáty

167. [*Ordinatio*] Nariadujeme, aby každá provincia, ktorá má provinčný alebo regionálny vikariát, na svojej najbližšej provinčnej kapitule posúdila, či tieto vikariáty spĺňajú tie podmienky, ktoré sú nevyhnutné podľa našich zákonov, a pristúpila k takým inštitucionálnym zmenám, aké sa vyžadujú vo vzťahu k existencii, nomenklatúre a štatútu.

168. [*Ordinatio*] Vzhľadom na LCO 362 § IV a LCO 384 § II.1 nariaďujeme, aby Magister rehole pri schvaľovaní Aktov provinčnej kapituly zaistil, aby štatút toho ktorého vikariátu poskytoval vikariátu nevyhnutnú autonómiu s ohľadom na jeho odlišné kultúrne a geografické danosti, a zároveň, aby urobil čo najúčinnjšie opatrenia, ktoré by poslaniam v tomto vikariáte zabezpečili náležitú starostlivosť a podporu od provincie.
169. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby počas nasledujúceho roka zariadil stretnutie medzi provinciálmi provincií, ktoré majú provinčné vikariáty, a provinčnými vikármi, s cieľom hľadať spôsoby, ako posilniť štrukturálne prepojenia medzi provinciami a vikariátmi a ako zabezpečiť takú podporu bratom vo vikariátoch, aby mohli žiť skutočne autentický dominikánsky život.
170. [*Constitutio*] So želaním potvrdiť, že provinčné vikariáty sú entitami provincií a vo svojom riadení by mali byť tesnejšie viazané k provinciám, ku ktorým patria; so želaním predísť určitej separácii, ktorá sa môže objaviť ako následok ich samostatného zastúpenia na generálnych kapitulách; a so želaním vyhnúť sa dvojitému zastúpeniu bratov na generálnych kapitulách, zavádzame v zmysle *inchoatio* nasledovné:
1. LCO 407 § I,5 a LCO 407 § I,6: Vypustiť slová „ale vynímajúc tých, ktorí sú asignovaní vo vikariátoch“;
 2. Vypustiť LCO 407 § I,7;
 3. Vypustiť LCO 408,5;
 4. Vypustiť LCO 409,5;
 5. Vypustiť LCO 409-bis.
171. [*Commendatio*] Generálna kapitula má prospech z príspevkov bratov zapojených do rozmanitých a početných druhov poslania. Preto odporúčame, aby Magister rehole zabezpečil, že záležitosti bratov, ktorí slúžia v nových fundáciách, provinčných vikariátoch a v iných oblastiach nášho poslania, budú vypočítané na generálnych kapitulách buď tak, že títo bratia dostanú pozvanie zúčastniť sa na kapitule ako hostia, alebo inými vhodnými spôsobmi. Napríklad tak, že sa od nich získajú informácie formou prieskumov v čase prípravy na kapitolu.
172. [*Constitutio*] So želaním potvrdiť, že generálne kapituly sú stretnutiami jednotlivých entít Rehole, to znamená provincií a viceprovincií (Porov. LCO 252; 405), a že tieto provincie alebo viceprovincie by mali na generálnych kapitulách reprezentovať všetkých bratov, zavádzame v zmysle *inchoatio* nasledovné:
1. LCO 407 § I,5 a LCO 407 § I,6. Vypustiť slová „a tých priamo asignovaných do domov pod bezprostrednou jurisdikciou Magistra rehole“;
 2. Vypustiť LCO 407 § I,8;
 3. Vypustiť LCO 407-bis;
 4. Vypustiť LCO 408,6;
 5. Vypustiť LCO 409,6;
 6. Vypustiť LCO 409-ter;
 7. LCO 497 § 1,2 Vypustiť slová „pokiaľ provinčné nariadenie neustanovuje inak“.
173. [*Constitutio*] Rušíme text, ktorý bol vložený do LCO 257 § I,1 na generálnej kapitule 2010

v Ríme.

Jednotlivé entity

174. [*Exhortatio*] Úprimne oceňujeme nepretržitý vývoj „projektu 2016“, v ktorom sú zapojené entity z *Junta Iberica de Provincias [JIP]*, a povzbudzujeme všetkých zainteresovaných bratov, aby v tomto procese pokračovali a zároveň vhodným spôsobom realizovali rozhodnutia, ku ktorým dospeli, pričom by mali venovať osobitnú starostlivosť rozvoju svojich provinčných vikariátov. Keďže pripúšťame, že tento proces môže so sebou priniesť aj zjednotenie niektorých entít, nabádame všetkých členov JIP, aby sa zapojili do spoločného plánovania poslania Rehole v tomto regióne.
175. [*Petitio*] Obnovujeme žiadosť, ktorá vzišla z generálnej kapituly v Ríme (AGC 2010 Rím 211), a žiadame provinciálov Provincie Betica a Provincie posvätného ruženca, aby pokračovali v spolupráci medzi oboma vikariátmi vo Venezuele a posilňovali ju tak, aby pripravili zriadenie viceprovincie.
176. [*Gratulatio*] Blahoželáme bratom podieľajúcim sa na zriadení viceprovincie v Bolívii.
177. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme bratov, ktorí pôsobia v karibskej oblasti, aby navzájom užšie spolupracovali so zreteľom na utvorenie autentického dominikánskeho života a poslania. Povzbudzujeme aj provincie, ktoré majú v Karibiku mise, aby začali spolupracovať v záujme posilnenia dominikánskeho života a poslania v danom regióne.
178. [*Commendatio*] Odporúčame, aby sa každoročne uskutočnilo stretnutie medzi vikármi v regióne Karibiku a priormi kláštorov v regióne mimo územia ich provincií so sóciami pre Latinskú Ameriku a Karibik, ktoré by sa zaoberalo spoluprácou a apoštolskou službou.
179. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme provincie Latinskej Ameriky, aby v sebe znova oživilí misionárskeho ducha podporou už existujúcich provinčných vikariátov v regióne, a to vyslaním bratov, poskytnutím ekonomickej pomoci alebo inými formami spolupráce na apoštolských projektoch.
180. [*Gratulatio*] Gratulujeme Provincii sv. Jána Krstiteľa v Peru a regionálnemu Vikariátu Sv Ruženy (Španielska provincia v Peru), k vzájomnej spolupráci na úrovni svojich formačných centier a pastoračných aktivít, a povzbudzujeme ich, aby robili kroky vedúce k existencii jednotnej dominikánskej provincie v Peru.
181. [*Gratulatio*] Gratulujeme Holandskej provincii, že pozvala Anglickú provinciu, aby zriadila dom na území Holandska.
182. [*Petitio*] Žiadame Anglickú provinciu, aby vynaložila všetko úsilie na to, aby mohla túto ponuku prijať, a nech z nej spraví dôležitý aspekt svojho apoštolského plánovania.

Generálne kapituly

183. [*Commissio*] Poverujeme Magistra Rehole, aby v spolupráci s generálnou radou prehodnotil predpisy o generálnych kapitulách. Mali by sa zväziť predovšetkým nasledujúce otázky:
1. Či by mohol byť vyhotovený zoznam členov jednotlivých komisií tri mesiace pred kapitulou, pričom by navrhnutí predsedovia dostali kontaktné údaje ostatných členov, aby sa mohli začať úvodné diskusie.
 2. Či by mohli byť tri mesiace pred kapitulou vyhotovené a rozposlané jasne smernice o všeobecnom postupe a zameraní práce kapitulných komisií vrátane ich záväzkov týkajúcich sa požiadaviek nasmerovaných kapitule.

3. Či by mohla generálna rada predložiť každej komisii detailnejšie návrhy týkajúce sa konkrétnych otázok, o ktorých by sa malo uvažovať, a rozhodnutí, ktoré by bolo potrebné prijať.
4. Či by jednoznačnejšie usmernená príprava prostredníctvom vokálov neumožnila skrátiť trvanie generálnej kapituly.

184. [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole, aby dal vypracovať štúdiu o generálnej kapitule so zreteľom na nasledujúce body:

1. Frekvencia konania kapitúl (napr. volebná kapitula každých 12 rokov alebo každých 10 rokov, prípadne nejaké iné nastavenie);
2. Zníženie počtu komisií;
3. Prípravný nástroj (prípravné nástroje);
4. Zdokonalené komunikačné prostriedky (napr. virtuálne, internet);
5. Náklady;
6. Legislatívne/právne hľadiská;
7. Prijímanie Aktov v živote Rehole.

Táto štúdia by mala byť zverejnená rok pred konaním najbližšej generálnej kapituly.

Vizitácie

185. [*Petitio*] Žiadame Magistra rehole, aby sa aj naďalej usiloval o také formy vizitácií provincií, ktoré by prinášali čo najväčší spoločný ošoh podľa AGK Rím: 222-224, a aby si predovšetkým vyčlenil dostatočný čas na vizitácie väčších provincií.

Elektronické hlasovanie

186. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby Magister rehole do konca roku 2014 pripravil pokyny pre využívanie bezpečného elektronického hlasovania ako alternatívy hlasovania poštou vo všetkých prípadoch, keď je hlasovanie poštou podľa našich stanov povolené.

Laické bratstvá

187. [*Ordinatio*] V prípade, keď si provinciál praje vymenovať za provinčného promotora pre laikov alebo za rehoľného asistenta pre jedno alebo viac spoločenstiev osobu, ktorá podlieha inej jurisdikcii, ako je jurisdikcia bratov Rehole, nariaďujeme, aby sa toto uskutočnilo výhradne po predchádzajúcom písomnom súhlase kompetentnej authority. Zároveň Magistra rehole žiadame, aby vložil túto podmienku do noriem laických bratstiev.

188. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby smernice dominikánskych laikov, národné alebo provinčné, schvaľoval provinciál so svojou radou v tej provincii/tých provinciách, v ktorej/ktorých sú tieto entity zriadené.

HLAVA IX: EKONOMICKÁ SPRÁVA

189. [Declaratio] Syndik rehole, fr. Hilario Provecho Álvarez, OP, predložil v súlade s LCO 569 správu o svojej administratíve za obdobie od svojho vymenovania. Správa bola schválená.
190. [Declaratio] Syndik rehole, fr. Hilario Provecho Álvarez, OP, predložil, podľa LCO 569, bilanciu generálnej kúrie pre fiškálne roky 2010 - 2012. Tieto stavy boli schválené.
191. [Declaratio] Syndik rehole, fr. Hilario Provecho Álvarez, OP, predložil v súlade s LCO 572, stav osobného účtu Magistra rehole. Tieto správy boli schválené.
192. [Declaratio] Syndik rehole, fr. Hilario Provecho Álvarez, OP, predložil stav účtu nasledujúcich fondov:
- Fond solidarity
 - Fond svätého Dominika
 - Fond Francisco Vitoria
 - Fond Dominique Renouard
 - Fond Magistra rehole
 - Fond Edície Leonina
- Administratívne fondy pre entity pod priamou jurisdikciou Magistra rehole.
- Stavy boli schválene.
193. [Declaratio] V súlade LCO 571, finančné správy konventov a inštitúcií pod priamou jurisdikciou Magistera rehole, ktoré mu boli náležite zaslané, boli schválené ich respektívnymi radami. Tieto správy dôkladne preskúmala ekonomická rada rehole a schváli ich Magister rehole a generálna rada.
194. [Declaratio] Syndik rehole s ekonomickou radou rehole vypracoval Administratívny štatút rehole, ktorý bol predložený a schválený generálnou radou rehole (Porov. AGK 2010 Rím 244 a LCO 553).
195. [Declaratio] Bola zriadená kancelária solidarity „*Spem Miram Internationalis*“, ktorej cieľom je vybavovať žiadosti o solidaritu, v súlade so štatútmi, ktoré svätý Magister rehole a jeho rada (Porov. AGK Rím 231).
196. [Declaratio] Medzinárodná dominikánska fundácia (*International Dominican Foundation* IDF) spadá do kompetencie kancelárie solidarity rehole.
197. [Declaratio] Magister rehole a generálna rada udelili Angeliku pre stavebné opravy budov sumu vo výške jedného milióna eur z Fondu solidarity (Porov. AGK 2010 Rím 252).

Hlavné smery činnosti

198. [Ordinatio] Nariadujeme Magistrovi rehole, aby do „*Ratio studiorum generalis* (RSG)“ zaradil nasledujúce: Počiatočná formácia bratov študentov by mala zahŕňať školenie v oblasti finančných a administratívnych záležitostí.
199. [Ordinatio] Nariadujeme sóciom Magistra rehole zorganizovať približne každé tri roky regionálne stretnutia syndikov entít z ich regiónov. Tieto stretnutia budú slúžiť na školenia a výmenu skúsenosti v oblasti ekonomickej politiky.

- 200.** Potvrdzujeme nariadenie 248 Aktov z Ríma, ktoré je v nasledujúcom texte vyznačené kurzívou:

„[*Ordinatio*] Nariaďujeme nahradiť v LCO 567 tým, čo nasleduje: Do 31. augusta každého roka musia provinciáli, viceprovinciáli, generálni vikári a tí, ktorí predsedajú inštitúciám pod bezprostrednou jurisdikciou Magistra rehole, zaslať Magistrovi rehole, ktorý sa poradí so syndikom:

1. Výročnú ekonomickú správu, t.j. kompletný ekonomický stav danej entity. Musí obsahovať podrobný rozpis príjmov, výdavkov, aktív a pasív, ročné rozpočty a veľké projekty, ktoré buď prebiehajú alebo sú plánované. V prípade, že entita má *vikariáty, konventy, domy* alebo inštitúty, správa musí obsahovať podrobnú ekonomickú situáciu každého z nich. Podľa miestnych zvykov sa môžete meniť formát tejto správy, ale musí obsahovať všetky informácie požadované vyššie. Pre uľahčenie môže syndik rehole poskytnúť štandardný formát.

2. Odpoveď na dotazník potrebný pre vyrátanie ročných kontibúcií entít rehole. Dotazník a odpoveď tvoria základ na stanovenie výdavkov na formáciu bratov, *ich zdravotnú starostlivosť*, ako aj donácie iným entitám rehole a zostávajúceho základu pre kontribúcie. Nech syndik rehole zašle každý rok tento dotazník, ktorý musí mať rovnaký formát pre všetky entity.

Kontribúcie rehole

- 201.** Potvrdzujeme nariadenie 249 aktov Ríma:

[*Ordinatio*] *Nariaďujeme, aby ročné kontribúcie každej provincie, viceprovincie a generálneho vikariátu boli určené podľa vzorca schváleného v štatúte Generálnej kapituly Bogote 2007, č. 261. Do tohto vzorca sa zarátajú lekárske výdavky a výdavky na zdravotnú starostlivosť podľa rovnakých kritérií ako náklady na formáciu.*

- 202.** [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby suma, ktorou môže disponovať Magister rehole bez súhlasu svojej rady, neprekročila 75 000 Eur.

- 203.** [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby predseda kancelárie solidarity „*Spem Miram Internationalis*“ rehole, predložil provinciálom, viceprovinciálom a generálnym vikárom každoročnú správu fondov solidarity.

- 204.** [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole, aby v rámci generálnej rady v novembri 2013, zrealizoval spoločné stretnutie medzi predsedom IDF a generálnou radou, aby sa objasnili súčasná situácia IDF a subvencie, ktoré táto organizácia dáva na projekty Rehole. Taktiež nech sa preskúma možnosť, aby sa každý rok táto nadácia nesubvenovala.

- 205.** [*Ordinatio*] Nariaďujeme syndikovi rehole, aby ročný rozpočet generálnej kúrie zahŕňal ročné subvencie pre nasledujúce entity:

1. Univerzita sv. Tomáša (*Angelicum*) 150 000 Eur určených na bežné výdavky.
2. Konventu sv. Dominika a sv. Sixta na Angeliku 40 000 Eur (*AGK 2007 Bogota, č. 276*), ktoré budú slúžiť na výdavky priamo asigvaným bratom.
3. Inter-Afrika (*IAOP*) 150 000 Eur na počiatočnú formáciu bratov, úmerne rozdelené podľa počtu brata každého subregiónu.
4. Asia/Pacifik 50 000 Eur pre formačné a regionálne projekty.
5. Latinská Amerika a Karibik (*CIDALC*) 25 000 Eur pre regionálne projekty.

6. Stredná a východnej Európa 25 000 Eur pre regionálne projekty.

7. *International Dominican Foundation* (IDF) v maximálnej výške 75 000 Eur ročne. (Až kým nebude výsledok spoločného zasadnutia v novembri).

206. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby riadne kontribúcie každej provincie, viceprovincie a generalneho vikariátu generálnej kúrii, neboli nižšie ako 3 000 Eur.

207. [*Ordinatio*] Nariaďujeme, aby kontribúcie každého konvnetu, alebo inštitúcie pod priamou jurisdikciou Magistra rehole, pre generálnu kúriu boli 6% ich hrubého príjmu.

Náklady na kapitolu

208. [*Ordinatio*] Nariaďujeme aby sa náklady na generálnu kapitolu zdieľali primerane na základe sumy, ktorou každá entita ročne prispieva na bežný rozpočet Rehole. Cestovné výdavky sú rozdelené rovnakým spôsobom medzi všetkých a administratívne poplatky proporcionálnym spôsobom. Každý kapitulár zaplatí reálne výdavky *per diem* (AGK 2007 Bogota, č. 286; AGK 2010 Rím, 260).

209. [*Exhortatio*] Povzbudzujeme provincie, konvnety a domy, aby užívali svoj majetok v duchu solidarity, na základe kritéria služby všetkým bratom a chudobným.

Povzbudzujeme provincie, ktoré vlastnia finančné fondy, aby v rámci Jubilea, podporovali rozvíjajúce sa projekty entít, ktoré žijú v krajinách postihnutých vojnami a prírodnými katastrofami.

Pod'akovanie

210. [*Gratiarum Actio*] Vyjadrujeme vďaku syndikovi rehole, fr. Hilariovi Provechovi Álvarezovi OP, a ekonomickej rade za ich prínos k zlepšeniu ekonomickej spravy rehole zavedením digitálneho podpisu, správy cez virtuálny cloud a zjednodušenie dotazníku pre tabuľku kontribúcií.

HLAVA X: KONŠTITÚCIE A NARIADENIA

(211.-271. latinský text)

272. [*Commemoratio*] Pripomíname generálnej kúrii Rehole poverenie AGK Rím 2010 297, aby sa na oficiálnej webovej stránke Rehole zverejňovali *editio typica* LCO a zoznam nariadení generálnych kapitúl, ktoré neboli zahrnuté do LCO, ale sú v platnosti.
273. [*Commemoratio*] Pripomíname generálnej kúrii Rehole poverenie AGK Rím 2010 298 vo veci zoznamu platných nariadení, ktoré by mali byť prehodnotené komisiou kapituly, ktorej daná oblasť prináleží.
274. [*Commissio*] Poverujeme Magistra rehole, aby počas prípravy na najbližšiu generálnu kapitulku generálna kúria preskúmala všetky čísla LCO, ktoré sa týkajú „asignácií“ (čísla 270 a 271; 391,6° a *Declaratio* v Dodatku 16 LCO, ed. 2010).
275. [*Gratiarum Actio*] Ďakujeme *ad hoc* komisii, ustanovenej Magistrom rehole a poverenej prehodnotením našich stanov, ktorú tvorili bratia Angelo Urru, Javier Pose a Konštanc Adam pod vedením brata Phillipa Toxé, generálneho prokurátora Rehole, za veľkú službu, ktorú preukázala tejto kapitule dôkladnou prácou na požadovaných úpravách našich stanov. Bez tejto prípravy by sa činnosť viacerých komisií skomplikovala alebo by vôbec nebola možná.

POĎAKOVANIA

276. Generálna kapitula konaná v Trogire vyjadruje najúprimnejšie poďakovanie všetkým, ktorí sa podieľali na príprave kapituly a prispeli k jej úspešnému výsledku, menovite:
- Chorvátskej provincii, ktorá kapitulku usporiadala
 - bratom a sestrám, ktorí neúnavne pracovali ako členovia sekretariátu; všetkým tým, ktorí boli určení zabezpečovať simultánne tlmočenie a preklad textov; tým, ktorí pripravovali liturgiu; tým, ktorí písali zápisnice a všetkým ostatným, ktorí podľa svojich jednotlivých funkcií významnou mierou poskytli pomoc
 - personálu hotela Sveti Kriz, Arbanija, ktorý sa o nás príkladne staral.

MIESTO KONANIA BUDÚCEJ GENERÁLNEJ KAPITULY

Vyhlasujeme, že najbližšia generálna kapitula, ktorá bude kapitulou provinciálov, sa bude sláviť v konvente sv. Dominika v Bologni v letných mesiacoch roku 2016. Presný dátum konania bude stanovený neskôr.

PROSEBNÉ MODLITBY ZA ŽIVÝCH

Za pápeža Františka, najvyššieho pastiera Cirkvi a najveľkorysejšieho dobrodinca našej Rehole, odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

Za emeritného pápeža Benedikta XVI. odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

Za fr. Bruna Cadoré, Magistra rehole, odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

Za fr. Timothyho Radcliffea a fr. Carlosa A. Azpirozu Costu, bývalých magistrov rehole odslúži

každá provincia jednu sv. omšu.

Za celú episkopálnu rehoľu, za sóciou magistra rehole, za generálneho prokurátora rehole, za našich dobrodincov a za dobro celej Rehole kazateľov odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

PROSEBNÉ MODLITBY ZA ZOMRELÝCH

Za dušu pápeža Jána Pavla I. odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

Za dušu fr. Damiána Byrneho, posledného zosnulého magistra rehole, odslúži každá provincia jednu sv. omšu.

Za duše bratov a sestier Rehole, ktorí zomreli za obdobie od poslednej generálnej kapituly, by mala každá provincia odslúžiť jednu slávnostnú sv. omšu obetovaných za všetkých spolu.

Dátumy konania týchto predpísaných prosebných modlitieb, buď za živých alebo za zomrelých, by mali byť oznámené verejne a v dostatočnom časovom predstihu, aby sa bratia v konvente, v ktorom sa majú prosebné modlitby vykonať, mohli zúčastniť na sv. omši slúženej na tieto úmysly.

Toto sú akty, generálnej kapituly defínitorov v Trogire (Chorvátsko) slávenej v Konvente sv. Kríža na ostrove Čiovo od 22. júla do 8. Augusta, 2013. Tlačená verzia týchto aktov, označená pečiatkou Magistra rehole, má byť prijímaná s takou vierou ako originálny text.

Nariaďujeme predstaveným každej provincie, všetkých konventov a domov, aby tieto akty hneď ako to bude možné, boli prečítané v každom dome a konvente a aby boli vydané. Zároveň nech sa postarajú o to, aby všetci bratia horlivo zachovávali to, čo je v nich napísané.

***Relatio de statu Ordinis* pre Generálnu kapitolu v Trogire (2013)**

Úvod

1. V súlade s LCO 417 § II 3° predstavujem generálnej kapitule definítorov, ktorá sa bude sláviť v Trogire (Chorvátsko) od 22. júla do 8. augusta 2013 svoju správu – *Relatio de statu Ordinis*. Určujú ju dve perspektívy: perspektíva Jubilea Rehole v roku 2016, kde nadväzujem na *Relatio* brata Carlosa Azpiroza Costu pre generálnu kapitolu v Ríme, a perspektíva nasmerovaní a požiadaviek sformulovaných na poslednej generálnej kapitule, ktoré usmerňovali prácu generálnej rady v priebehu týchto troch rokov.
2. Sóciovia Magistra rehole, generálni promótori a iní oficiáli generálnej kúrie vypracovali vlastné správy, ktoré treba vnímať spolu s *Relatio* ako jeden celok. Okrem toho sú pre kapitolu pripravené správy provinciálov a generálnych vikárov. Tieto poskytnú všetkým predstavu o situácii Rehole, o vitalite kázania i hlavných výzvach, ktorým čelíme. Dovoľte mi, aby som na začiatku svojej správy vyjadril úprimnú vďačnosť za bratstvo, podporu a spoluprácu, ktorých sa mi dostáva od mojich sócirov, kúrie ako celku, komunity na Santa Sabine, provinciálov a vikárov, ako aj za dôveru bratov a sestier Rehole, o ktorú som sa mohol opierať už od samého začiatku svojho mandátu.
3. Akty kapituly v Ríme začínajú jedinečným prológom, ktorý je venovaný službe kázania. Voľba tejto témy vyzdvihuje naše odhodlanie dobre využiť čas, ktorý nás delí od roku 2016, na obnovu svojho povolania a života, ale i poslania, ktoré ako kazatelia máme. Zdá sa mi, že v tejto dynamike treba pokračovať celkom osobitne teraz, keď nás Cirkev pozýva k hlbokaj obnove evanjelizácie, pre ktorú bola Rehoľa špeciálne založená. Myslím si teda, že by sme sa mali do tohto hnutia obnovy rozhodne zapojiť so všetkou energiou a na všetkých úrovniach (osobnej, komunitnej, provinčnej či vikariátnej, generálnej), a tak potvrdiť a rozvinúť „ofícium“ kazateľov *in medio Ecclesiae*. Práve v tomto zmysle bude generálnej kapitule predložený na schválenie program oslavy Jubilea, s cieľom zapojiť Rehoľu do tej istej dynamiky.
4. Pri písaní tejto *Relatio* som sa do značnej miery opieral o svoje skúsenosti z vizitácií, zo stretnutí a z diskusií s bratmi počas týchto troch rokov. Želal by som si, aby moja správa bola pre nás všetkých príležitosťou na vyjadrenie vďaky za nádhernú skutočnosť nášho kázania a aby dala zaznieť otázkam a ambíciám do budúcnosti, ktoré sa z tejto skutočnosti vynárajú. Kiež nasledujúce strany prispesjú k sláveniu Jubilea Rehole ako príležitosti zapojiť sa do obnovy evanjelizácie a posilniť naše povolanie Kazateľov.

Demografia

5. Čo sa týka počtu bratov, štatistiky Rehole z roku 2012 ukazujú, že v súčasnosti je nás 5955 bratov, z toho 345 bratov spolupracovníkov, 4430 kňazov, 918 bratov študentov, 18 diakonov, 208 novicov a 36 biskupov. Treba spomenúť, že spomedzi týchto bratov žije 333 mimo konventu a 84 je exklaustrovaných. V priebehu tohto roka požiadalo o odchod z Rehole 51 bratov s jednoduchými sľubmi a 8 bratov so slávnostnými sľubmi, 19 bratov požiadalo o uvoľnenie z kňazstva. Za jeden rok zomrelo 109 bratov.

Na základe týchto čísel možno sformulovať niekoľko postrehov:

- 6. Každý šiesty brat je v súčasnosti v počiatkovej formácii, a to vo všetkých regiónoch Rehole, čo predstavuje dôvod na vďačnosť, no zároveň aj veľkú zodpovednosť. Počiatková formácia by mala byť našou prioritou viac než kedykoľvek predtým.
- 7. 7% bratov žije mimo komunity, preto sa mi zdá, že by sme mali túto situáciu rozanalyzovať a hľadať nápravu. Zároveň sa však musíme neustále usilovať pochopiť dôvody, ktoré bratov vedú k rozhodnutiu odísť z Rehole, najmä v prípadoch, keď žiadajú o exklauzáciu a pričlenenie k diecéznemu kléru. Sprevádzanie bratov v ťažkých situáciách je dôležité, značne sa však líši od provincie k provincii.
- 8. Tieto čísla nás upozorňujú aj na fakt, že v niektorých provinciách je dosť vysoký priemerný vek bratov, čo by nás malo nabádať, aby sme brali do úvahy skutočnosť starnutia (pre evanjelióvu a apoštolskú výzvu, ktorú predstavuje, ako aj pre charakter sprevádzania potrebného v tejto etape života) a zároveň náležite rozvíjali pastoraáciu povolání.
- 9. Hoci sa niektoré entity tešia novým povoláním bratov spolupracovníkov, počet takýchto bratov je pomerne skromný – nezodpovedá dôležitosť, ktorú má pre poslanie Rehole toto špecifické povolanie, a to najmä dnes, keď Cirkev zvlášť vyzdvihuje úlohu laikov.
- 10. Ďalším faktom, ktorý ukázali tieto štatistiky, je skutočne medzinárodná realita Rehole a medzikultúrny charakter mnohých provincií a komunit. Rehoľa sa musí učiť, že už nie je primárne „severozápadnou“, a že skutočnosti, ktoré prežívajú v západnej Európe a v Severnej Amerike, nemôžu sami osebe stanoviť paradigmu pre rozvinutie našej charizmy. Keďže aj Rehoľa tak ako celý náš svet tvoria rozmanité kultúry (možno niekde s boľavými spomienkami na kultúrne konfrontácie) a rehoľa sa etablovala v rôznych ekleziálnych dejinách a kultúrach, musíme osobitne dbať na to, aby sa nikdy nijaké lákadlo kultúrneho, národného alebo ekleziálneho identitarianizmu alebo partikularizmu nestalo prekážkou v našom povolání byť jedno srdce a jedna duša.

11. Na tomto mieste možno uviesť niekoľko čísel, ktoré naznačujú rozsah dominikánskej rodiny. Čo sa týka mníšok, v 219 kláštoroch ich žije 2773. Existuje osem federácií, dve asociácie a jedna únia sestier mníšok.

V Reholi je okolo 150 000 dominikánskych laikov a 16 000 asociovaných laikov, 265 členov kňazských bratstiev (v 13-tich skupinách), 250 členov dominikánskych sekulárnych inštitútov, 24 296 dominikánskych kongregačných sestier patriacich do 150 kongregácií.

Prvý celkový prehľad

12. Za prvé tri roky môjho mandátu sa mi podarilo navštíviť mnoho provincií a vikariátov Rehole či už počas prvého kola krátkych návštev v prvom roku, keď som získaval základné poznatky o stave Rehole, alebo neskôr pri príležitosti kánonických vizitácií (Toulouse, Maďarsko, Poľsko, Chorvátsko, Portugalsko, Holandsko, Mexiko, Kolumbia, Ekvádor, Čile, Ružencová provincia, Flámsko, Argentína, Kanada, Provincia Najsvätejšieho mena Ježiš (USA), Južné Nemecko a Rakúsko, Austrália a Nový Zéland, Južné Belgicko, Filipíny, Provincia sv. Martina de Porres (USA), Pakistan, Stredná Amerika, Demokratická republika Kongo, Baltické

krajiny, Rusko a Ukrajina, Portoriko, Západná Afrika, Dominikánska republika, Slovinsko, Južná Afrika, Angola, Kuba, Japonsko, Konvent sv. Štefana v Jeruzaleme). Sóciosia uskutočnili ďalšie kanonické vizitácie: Francúzsko (a jeho vikariáty), Západoindické súostrovie, Trinidad, Venezuela, Keňa, Rwanda a Burundi, komunity sv. Dominika a Sv. Sixta v Ríme a Sv. Alberta vo Fribourgu.

13. V priebehu týchto návštev som zažil veľkú radosť z *vitality Rehole, ktorá káže v podmienkach veľkej kultúrnej, ekleziálnej a sociálno-politickej rozmanitosti*. „Bratia pracujú a kážu,“ často počuť hovoriť, a táto skutočnosť vzbudzuje hlbokú vďačnosť.

- 14. Som svedkom *radosti a vďaky, ktorú prejavuje veľká väčšina bratov* za svoj život a poslanie v Reholi. Sú šťastní, že môžu vítať nové povolania, sprostredkovať mladším bratom tradíciu a históriu Rehole i svojej provincie a zároveň hľadať spôsoby, ako v nich podporovať nadšenie a kreativitu.

- 15. Čoraz častejšie som tiež *svedkom uznania, ktoré sa bratom dostáva od vedúcich predstaviteľov miestnych cirkví, za službu, ktorú títo bratia vykonávajú v rámci aktuálnych výziev pre evanjelizáciu*.

- 16. Napriek neistote a ťažkostiam, ktoré mohla vyvolať požiadavka poslednej generálnej kapituly, aby sme pracovali *na reštrukturalizácii najkrehkejších entít*, môžem potvrdiť, že veľká väčšina bratov, ktorých sa to týka, si uvedomuje opodstatnenosť tohto postupu. Bratia sú ochotní sa do nej zapojiť, keďže chápu, že ide o hľadanie skutočnej rovnováhy medzi štruktúrami bratského života a poslania.

- 17. Na mnohých miestach som sa stretol s bratmi, ktorí sú *hrdí na to, čo sme dosiahli my starší, a prejavujú za to vďačnosť*, no zároveň vyjadrujú presvedčenie, že nemožno žiť zo spomienok na minulé úspechy (ktoré by nás mohli vystaviť nebezpečenstvu pýchy alebo pokušeniu zaspať na vavrínoch), ale je potrebné s pokorou a úctou rozvíjať súčasný potenciál.

- 18. Predovšetkým však, ak si to môžem dovoliť napísať, vizitácie sa vyznačujú aj úžasom z mystéria viery každého jednotlivca v jeho živote, z vernosti Krista, ktorý sprevádza každého na jeho ceste. Brat Timothy hovoril o „*putovaní v Reholi*“, a toto je asi najhlbšia skúsenosť, akú som doposiaľ mohol zažiť.

19. Každá entita musí pochopiteľne zdolávať špecifické výzvy a problémy, ktoré vyplývajú z jej vlastných kultúrnych a historických podmienok. Napriek tomu sú mnohé otázky spoločné a *vyjadrujú túžbu hľadať tie najvhodnejšie cesty pre plné rozvinutie nášho „ofícia kázania“ bez uspokojovania sa ilúziami*:

– 20. V kontexte dôležitých zmien vo svete a globalizačných trendov, ktoré majú za následok veľkú vzájomnú závislosť všetkých a zároveň aj koexistenciu mnohých súčasných kultúr na rovnakom mieste, predstavuje nástojčivé *volanie Cirkvi po nevyhnutnej obnove evanjelizácie výzvu k obnove nás všetkých a úprave spôsobu, akým sa prejavuje a rozvíja charizma Rehole*. Väčšina z nás vníma túto výzvu Cirkvi ako mocný stimul, no zároveň sa objavujú aj ťažkosti a postoje rezistencie, ktoré nemožno ignorovať: lipneme na apoštolských iniciatívach a postojoch, ktoré nie je ľahké zmeniť; mnohým z nás nedovoľuje „pracovné preťaženie“ venovať sa dostatočne prehodnoteniu spoločenských a ekleziálnych zmien a prispôsobeniu sa im; príliš „individualistické“ smery kázania (v najširšom možnom zmysle vrátane vyučovania a výskumu) sťažujú

uvažovanie o spoločnej apoštolskej zodpovednosti, čomu nasvedčujú veľké ťažkosti s formulovaním komunitných alebo provinčných projektov, ktoré by definovali všeobecne akceptovateľné kritériá pre stanovenie priorít; prepojenie medzi apoštolskou prácou a ekonomickými zdrojmi (a teda úrovňou života, ktorú sme zaviedli, často s vysokými nárokmi) ľahko privádza k obave, že stratíme to, čo pokladáme za svoje zabezpečenie. Zdá sa mi, že práve tu je potrebné, aby sme sa nechali nanovo preskúšať *dvojitou voľbou sv. Dominika – otvorenosťou pre putovanie a pre žobranie. Toto je cena, za ktorú budeme vedieť rozvinúť inovácie a nové pôsobiská, ktoré sú dnes potrebné.*

– 21. V súvislosti so službou kázania bratia poväčšine formulujú *dve hlavné obavy*, ku ktorým nevieme vždy presne zaujať postoj. Prvou je otázka, či „*vystúpiť*“ *zo svojich ustálených pozícií a vykročiť viac v ústrety ľuďom*, ktorí neprichádzajú do našich konventov či kostolov. Je to starosť o ľudí, ktorí z rozličných dôvodov odchádzajú z Katolíckej cirkvi, pričom nemáme celkom jasno, ako by ich bolo treba sprevádzať, aby sa cítili v Cirkvi doma. Je to starosť o tých, ktorí sa doposiaľ nestretli s evanjeliom, predovšetkým o mladšie generácie. Je to starosť ohľadom stretu súčasných kultúr a moderných poznatkov, s ktorými nás nabáda vstúpiť do dialógu tradícia našej rehole. *Druhou obavou je starosť o ľudí, na ktorých svet zabudol*, ktorých hlasy sotva zavážia v súčasnej dominujúcej kultúre. Áno, v mnohých smeroch potvrdzujeme nutnosť bojovať proti chudobe a nespravodlivosti, dôležitosť prednostne sa zaoberať vážnymi problémami dneška, ako sú sociálna marginalizácia, nútená migrácia, absencia rešpektovania a podpory práv celej populácie: nemali by sme ale prehliadať, že naše spoločné snahy angažovať sa v týchto oblastiach sú ešte vždy veľmi ojedinelé a okrajové. Stručne povedané, dve „*zvolania Dominika*“, ktoré rád citoval brat Vincent de Couesnongle, – „*nikdy bez chudobných*“, „*nikdy bez tých najvzdialenejších*“ – môžu zostať aktuálnymi výzvami aj pre nás a určovať naše ohlasovanie zmluvy priateľstva Boha s ľuďmi.

– 22. Počas vizitácií sme s bratmi veľmi často hovorili o intuícii sv. Dominika, ktorý založil Rehoľu nielen preto, aby „*manažoval*“ vtedajšiu cirkevnú situáciu, ale aby *v Cirkvi prispel k obnoveniu evanjeliového dialógu s novými ľudskými, sociálnymi, náboženskými, duchovnými a ekleziálnymi skutočnosťami*, ako aj s mnohorakými myšlienkovými tradíciami a novými formami poznania – pričom aj my máme urgentný záujem podporovať jednotu Cirkvi tak ako sv. Dominik. Možno dnes až príliš často rozmyšľame o našom poslaní v zmysle zavedených funkcií či jednotlivých služieb v rámci štruktúrovaného fungovania Cirkvi. Je to bezpochyby dôležité a práca, ktorú bratia vykonávajú, si zasluhuje náš obdiv. Čo máme robiť, aby nás „*zosadili a premiestnili*“ nové potreby, no aby sme zároveň zostali verní našej vlastnej tradícii? Aké špecifické služby, inšpirované tradíciou Rehole, by mohli dnešní bratia dominikáni priniesť Cirkvi čeliacej premenám sveta, ktoré sa v mnohom zdajú byť veľmi podobné historickým zmenám v časoch vzniku Rehole?

– 23. O požiadavky *odpovedať na nové potreby týchto čias* Rehoľa nemá núdzu. Niekoľko ráz som si všimol, že našou prvou, akoby reflexnou reakciou býva konštatovanie slabosti našich zdrojov alebo nedostatku formácie zodpovedajúcej týmto potrebám, čo vedie k odmietnutiu pozvania. Zdá sa mi, že v istých situáciách by sa skôr patrilo vynaložiť čas a prostriedky na vyškolenie bratov, ktorí by sa potom mohli venovať týmto novým apoštolským výzvam, aj keby to vyžadovalo zriecť sa iných,

menej dôležitých záväzkov.

– 24. Nemožno si nevšimnúť, že Dominikov návrh neznamenal vyhlásenie akéhosi „akčného programu“, ale predstavoval skôr náčrt „spôsobu života a stretnutia“, ktorý pozýval bratov žiť v bratských spoločenstvách ako evanjelioví a apoštolskí muži, ako muži, ktorí kontemplujú a kážu. *Kážu, pretože kontemplujú*. Na mnohých miestach bratia priznávajú túžbu a potrebu znova čerpať z tohto pôvodného zdroja, oživiť „mystiku kazateľského života“, aby mali silu vyhnúť sa rozptyľovaniu všetkými smermi alebo utopeniu sa v apoštolskom aktivizme, ktorý by odsúval na menej dôležité miesto bratské spoložitie, spoločné slávenie Slova v oficiu a komunitnej eucharistie i kontemplatívne štúdium. Inými slovami, ašpiráciou mnohých je čerpať zo zdrojov tradície Rehole posilu v tejto kultúre evanjeliového spoločenstva, ktorá podporuje každého a všetkých v apoštolskom povolaní.

– 25. *Počiatočná formácia predstavuje hlavnú výzvu* pre veľkú väčšinu provincií i pre Reholu ako celok. Je to naozaj nesmierna milosť, že môžeme prijímať týchto nových bratov – ich veľkorysosť, sny, ktoré túžia realizovať ako kazatelia vo svete takých hlbokých premien, ich „svety“ a „kultúry“, čo si so sebou prinášajú do Rehole v podobe mnohých výziev vydať svedectvo o priateľstve Boha s ľudským pokolením a na ohlasovanie evanjelia. Všetko toto musí zaktivizovať našu spoločnú apoštolskú kreativitu. Ako spolu s nimi nájsť či spriechodniť cesty, aby sa mohla táto veľkorysosť plne realizovať a aby ich nadšenie neudusili dlhé, i keď potrebné roky počiatočnej formácie a inštitucionálneho štúdia? V čom by mala spočívať špecifickosť formácie a štúdia v tomto prípade? Na akú konkrétnu službu Cirkvi ich má podľa nás Rehoľa pripraviť? Ako im ponúkať aj iné štúdiá, než tie, ktoré korešpondujú s požiadavkami kňazskej služby? Ako ďalej rozvinúť podporu povolaní (tento aspekt niektoré provincie dosť zanedbávajú), vrátane podpory povolaní za bratov spolupracovníkov v tomto čase, keď v Cirkvi zaznieva volanie po posilnení úlohy laikov v evanjelizácii? Všetky tieto otázky zamestnávajú mnohých superiorov a magistrov pre formáciu v Reholi, no zodpovednosť za ich zodpovedanie by mali niesť všetci bratia. Je napríklad dôležité, aby sme prejavovali úzky vzťah a príľnutie k životu, v ktorom sa formujú naši mladí spolubratia. Na určitých miestach sa ukazuje ako nevyhnutné začať rozvíjať spoluprácu, aby sa celkom nevyčerпали sily niektorých bratov.

26. *Študovať, kázať a zakladať konventy*. Hovorí sa, že práve takto poslal Dominik svojich prvých bratov, trochu zneistených pri predstave vydať sa na cesty. Keďže chceme v perspektíve Jubilea posilniť svoje ukotvenie v tradícii a rozvinúť naše poslanie, rozhodol som sa, že sa vo svojej správe (*Relatio*) budem pridržať tohto trojitého „poslania“.

Študovať

27. *Študovať a kontemplovať pravdu*: tento základný rozmer poslania Rehole predstavuje dôležitú súčasť práce bratov aj dnes. V súčasnej perspektíve evanjelizácie je tento rozmer navyše mimoriadne žiadaný. Pápež Benedikt XVI. vyjadril, čo od nás očakáva Cirkev vo vzťahu k evanjelizácii, keď vyzdvihol možnosť, ktorú nám dáva tradícia Rehole, – zachovávať spolu „štúdium a adoráciu.“ Aj kázanie nás vracia k požiadavke štúdia, zakoreneného v ľudskom, intelektuálnom a duchovnom dobrodružstve dvojitého stretnutia: s Bohom i s našimi súčasníkmi.

V čase, keď sa veľmi často nasilu oddeľuje prístup srdca a rozumu, je možno *tradícia kontemplatívneho štúdia jednou z prvých služieb slobody*, ktorú môžeme ponúknuť svojim súčasníkom.

Priorita študijného života v Reholi

28. Kapitula v Ríme (v nadväznosti na predchádzajúce kapituly) formulovala veľký počet požiadaviek a usmernení týkajúcich sa študijného života Rehole. Správa sócia pre študijný život informuje o odpovediach, ktoré boli podané, a o procesoch, ktoré práve prebiehajú. Dávam do pozornosti tieto štyri body:

- 29. Zloženie *Stálej komisie pre podporu štúdií v Reholi* bolo pozmenené a začleňujú sa do nej zástupcovia regentov. Prináša to so sebou istú „mobilitu“ podoby komisie, ktorú by bolo potrebné posúdiť. Predstavuje to však aj výhodu lepšieho podchytenia problémov štúdia priamo v srdci života provincií a možnosť podporiť spoluprácu, diskusie, zdieľanie a synergiu. Tento aspekt pokladám za dôležitý, pretože pri mnohých príležitostiach počas prvých vizitácií ma bratia upozornili, že spoločnému štúdiu patrí v bežnom živote našich entít len veľmi skromné miesto a že často pokrívame za požiadavkami študijného života, ktorými sa vyznačovala Rehoľa počas minulých desaťročí, a teda aj za schopnosťou expertízy, ktorú by sme naďalej radi vykonávali. Ak sa teda máme osvedčiť, je nevyhnutné trvať na tom, aby štúdiu patrilo skutočne kľúčové miesto v živote a poslaní Rehole (LCO 83). Naše úsilie podporiť medzi sebou „*kultúru štúdia*“, by sa okrem nevyhnutného prehodnotenia úlohy lektora konventu mohlo opierať o nasledujúce tri body.
- 30. V Reholi práve prebieha vyhodnotenie rozličných *Centier štúdia a výskumu*. Okrem dôležitosti prisudzovanej štúdiu v jednotlivých provinciách a informácii o počte bratov, ktorí sa mu venujú, vychádza najavo jednak nevyhnutnosť (s ohľadom na obmedzené ľudské zdroje), no aj záujem podporovať na základe tohto vyhodnotenia spoluprácu a synergiu v oblasti vyučovania, výskumu a inštitucionálnych štúdií počas počiatkovej formácie. Zdá sa, že rovnako dôležité je dbať o to, aby nám starosti s organizovaním centra počiatkových štúdií nebránili v rozvoji iných študijných a výskumných projektov, ktoré nemusia byť nutne späté s počiatkovým akademickým vzdelávaním: oba typy projektov sú cenné pre životaschopnosť provincie. Aby sme sa vyhli triešteniu síl a podporili potenciál a špecifickosť úlohy štúdia a výskumu, ktorou je Rehoľa poverená, mali by sme zrejme hľadať spôsoby, ako lepšie zabezpečiť komplementaritu medzi našimi inštitúciami. Pozdvihla by sa tým kvalita počiatkového štúdia i spoločná študijná kultúra, ktorú zdieľajú študenti patriaci do mnohých entít, a rozvinula by sa intenzívnejšia spolupráca vyučujúcich s bádateľmi, ktorým by sa vytvorilo viac priestoru na výskumné aktivity a publikovanie, dnes tak dôležité pre život Cirkvi. Vieme, aký veľký význam mali vzťahy, ktoré bratia nadviazali medzi sebou v rámci štúdia a výskumu, pre odborný prínos, ktorým naši teológovia prispeli v čase Druhého vatikánskeho koncilu. Tieto synergie sú určite dôležité práve v dobe, keď štúdiom musí byť miestom *interdisciplinárneho dialógu teológie s veľkým množstvom nových „poznatkov“*.

- 31. Pracuje sa na revízii textu *Ratio studiorum* a prvý revidovaný náčrt bude predstavený na kapitule. Mala by to byť príležitosť opätovne potvrdiť dôležitosť medzinárodných štúdií v počiatočnej formácii, ako aj doplnkových štúdií, ktoré sa od nových bratov vyžadujú nielen podľa ich vlôh a nadania, ale aj podľa potrieb služby, ktorú Rehoľa môže ponúknuť Cirkvi. Pokladám za nevyhnutné trvať na fakte, že bratov vo formácii musíme sprevádzať náročným procesom štúdia, ktorého méta sa nemôže obmedzovať na získanie stupňa vzdelania potrebného pre kňazskú službu, ale musí smerovať k zakotveniu štúdia do samého srdca procesu, ktorým sa buduje celistvá osobnosť kazateľa. Súčasný vývoj noriem pre inštitucionálne štúdiá má trend zvyšovať požiadavky akademického charakteru (počet vyučovacích hodín, náplň programov, ktoré sa majú realizovať, hodnotenie). Noví bratia spravidla vstupujú do Rehole s veľkým nadšením pre štúdium a hľadanie pravdy, pričom si so sebou prinášajú otázky spoločnosti, z ktorej pochádzajú. Ako máme prijať, udržiavať a rozvíjať toto ich nadšenie? Musíme dávať pozor, aby zvyšovanie akademických požiadaviek neohrozilo ochotu bratov študentov získať skutočný študijný habitus, vžitý vzorec správania, nad rámec odstupňovaného akademického vzdelania a kvalifikácie. Či už títo bratia študujú v centrách Rehole alebo na univerzitách, je vecou našej osobnej zodpovednosti vyžadovať, *aby sa počas počiatočnej formácie prioritne a s plnou vážnosťou venovali štúdiu*, a zároveň v nich pestovať oduševnenie pre celoživotné štúdium, ktoré bude „dobrovoľné“ a kontemplatívne. Ide o sústavné biblické štúdiá, solídnu filozofickú formáciu, hlboké poznanie tomistického myslenia spolu s jeho vnútornou schopnosťou viesť dialóg s inými myšlienkovými systémami, čítanie diel významných filozofov a teológov, cvičenie sa v kritickom poznávaní zdrojov, náročný dialóg so súčasnými formami poznania. Miestami som si všimol, akoby sme mali tendenciu uprednostňovať pred vyššími teologickými štúdiami profánnu formáciu (isteže veľmi dôležitú pre dialóg so súčasnými formami poznania). Myslím si však, že táto tendencia prináša so sebou riziko oslabenia teologickej služby Rehole v strednodobom horizonte. Definovaním cieľov, požiadaviek a metód štúdia ako celku a podľa tradície Rehole musí byť teda štúdium teológie chránené pred svojvôľou subjektívnych alebo ideologicky motivovaných rozhodnutí a musí predstavovať skutočne privilegovanú cestu služby, ktorú chce Rehoľa ponúkať Cirkvi. Pri opätovnom potvrdzovaní postavenia, ktoré má štúdium v počiatočnej formácii, musíme myslieť predovšetkým na regióny Rehole, kde sa štúdium ťažšie realizuje pre rôzne sociálno-politické dôvody alebo ekonomické obmedzenia. V Reholi by sme radi podporovali práve kultúru solidarity.
- 32. Spolu s Generálnou radou Rehole sme predefinovali proces prisúdenia titulu *Magister posvätnéj teológie* a máme radosť, že provincie podávajú veľmi veľký počet návrhov. Prial by som si, aby zbor magistrov posvätnéj teológie bol prizývaný sprevádzať Rehoľu pri jej konfrontácii s otázkami, ktoré sa dnes objavujú na poli teológie, a všetkým nám takto pomáhal náležite sa k nim postaviť, aby sme mohli o nich kázať. Zdá sa mi, že dnes zamestnávajú myseľ bratov mnohé témy týkajúce sa študijného života ako takého, ale aj vzájomného prepojenia štúdia a kázania: miesto, ktoré má kritické štúdium diela sv. Tomáša v teologickej formácii; starostlivé preskúmanie iných náboženstiev; hlboká znalosť smerovaní definovaných Druhým vatikánskym koncilom; vplyv tohto koncilu na teológiu laikátu v Cirkvi a dôsledky

pre život Rehole (služba bratov spolupracovníkov, služba laických dominikánov, apoštolských sestier...); vplyv ekleziológie Druhého vatikánskeho koncilu na teológiu rehoľného života a na miesto rehoľného života v evanjelizačnom poslaní Cirkvi.

Kultúra štúdia a dialógu

33. Realita študijného života v Reholi nás môže v mnohých aspektoch tešiť, ak ju posudzujeme podľa veľkého počtu bratov zapojených do vyučovania a výskumu v oblasti teológie alebo filozofie, podľa rozmanitosti centier špecializovaných štúdií a podľa toho, aké množstvo bratov sa angažuje vo vzdelávacích a výskumných inštitúciách mimo Rehole. Radovať sa treba tiež zo skutočnej oddanosti veľkého počtu bratov štúdiu, pričom nejde o jeho akademický rozmer. Je často veľmi pôsobivé počúvať, ako bratia s oduševnením rozprávajú o tom, čo čítajú, čo študujú. Treba podotknúť, že mnohí bratia vo formácii tvrdia, že práve zameranie Rehole na štúdium a skúmanie pravdy zohralo podstatnú rolu v ich rozhodovaní sa pre povolanie. Zároveň je však potrebné dodať, že musíme vyvinúť nové, obnovené úsilie, ak chceme byť schopní reálne naplniť toto špecifické poslanie.

34. Chcel by som teda zdôrazniť isté body, na ktoré upriamili moju pozornosť bratia počas vizitácií, a tlmočiť túžbu bratov včleniť štúdium v plnšej miere a konkrétnejšie do centra života komunity:

- 35. *Štúdium musí prirodzeným spôsobom „organicky vrásť do kultúry“ každej komunity* a takto svojím vlastným dielom prispieť k samotnej konštitúcii bratskej komunity, ktorá nás zjednocuje. Príliš často bratia v priebehu vizitácií referujú, že rozmer štúdia má pri budovaní komunit len nepatrné miesto a že v súvislosti so štúdiom sa veľmi málo očakáva od lektora konventu alebo od promotora pre trvalú formáciu. Ako pochopiť a napraviť tento deficit?
- 36. Význačnejšie miesto v našich komunitách by malo patriť *spoločnému štúdiu Božieho slova*. Niektoré z komunit podávajú svedectvo o veľkom pozhnaní, ktoré plynie z takéhoto štúdia, konkrétne zo spoločného *Lectio divina*, zo zdieľania myšlienok a úvah o textoch dňa pri príprave na kázanie alebo z „čítania“ prežitých udalostí vo svetle Slova. Nebol by toto postup, ktorý by sa mohol zovšeobecniť v perspektíve oslavy Jubilea potvrdenia Rehole ako Rehole bratov kazateľov?
- 37. Mnohí z nás zdôrazňujú, že je potrebné neustále podporovať *rozmer dialógu a diskusie so súčasnými myšlienkovými prúdmi, s ostatnými náboženstvami i s novými formami vedeckého a technického poznania*, ktorých je dnes nepreberné množstvo. Mnohokrát nás apoštolské a pastoračné povinnosti konfrontujú so zložitými otázkami, ktoré nastoľuje ekonómia, s aktuálnymi výzvami týkajúcimi sa práv jednotlivcov a národov, s antropologickými aspektmi globalizovanej kultúry súčasných svetov, s naliehavou potrebou ekologickej bdelosti. Tieto otázky, a najmä spôsob, akým vplývajú na témy v ekleziológii, teológii rehoľného života či pastorálnej teológii, vyvolávajú množstvo výziev, ktorým musí evanjelizácia dnes čeliť. Na komunitných stretnutiach som často zisťoval, že hoci nás všetkých zamestnávajú aktuálne témy, len málo času venujeme tomu, aby sme o nich spoločne do hĺbky uvažovali. Myslím, že v týchto časoch, keď je každému zrejmé, že poslanie evanjelizácie potrebuje obnovu, musíme urobiť konkrétne kroky na to, aby sme v našich komunitách a provinciách vytvorili väčší priestor na takúto reflexiu.

Stimulovalo by to našu zodpovednosť a spoločnú apoštolskú kreativitu, zasadiac ich do teologickej práce v dialógu so súčasnými kultúrami a ich výzvami. Je povinnosťou Centier a inštitúcií pod právomocou magistra Rehole, aby nás otvorili týmto témam.

- 38. Na mnohých miestach si možno všimnúť, že *existuje istý odstup medzi teologickým či filozofickým uvažovaním, ktoré vedú bratia, a pastoračnými skúsenosťami nadobudnutými v obzvlášť zložitých ľudských, sociálnych a vedeckých kontextoch*, najmä však v takých prípadoch, keď sú vážnym spôsobom ohrozované ľudské práva. Práve keď sme si pripomínali výročie známej kázne brata de Montesina, a v línii vyznačenej bratmi ako Las Casas a Vitoria, som požiadal promotora pre spravodlivosť a mier (*Iustitia et Pax*) a delegáta Rehole v OSN, aby sa ujali aktivity s názvom „Projekt Salamanca“ (na Filipínach, v Kolumbii, a mal by sa rozšíriť aj do ďalších miest ako Kyjev, Chicago a Jamusukro). Ide o podporu dialógu medzi teológiou a profánnymi vedami, ktoré sa vyučujú na niektorých našich univerzitách, vychádzajúc pritom z konkrétnej konfrontácie s pastoračnou skúsenosťou. História skoncipovania „práv národov“ v rámci Salamanskej školy nám ukázala plodnosť takých dialógov a prínos, ktorý môžu priniesť do premeny sveta. Vieme dobre, že ani dnes nechýbajú podobné výzvy (vo veľmi odlišných oblastiach: v oblasti politiky, na poli práce, vzdelania, zdravia...) a ešte nikdy predtým nebol taký aktuálny apel na teológiu, aby bola v plnej miere aktívnou súčasťou evanjelizácie a podporovala interdisciplinárne bádanie vychádzajúce z problémov, ktoré treba riešiť v pastoračnej oblasti. Je to náročná morálna povinnosť pre teologické inštitúcie, ktoré by mohli mať niekedy pokušenie – v mene tradície, ktorú by chceli obhajovať, no ktorej tým vlastne odporujú – pokladať sa za sebestačné a brániť sa dialógu s inými typmi poznania a inými skúsenosťami.

Akademické inštitúcie pod bezprostrednou právomocou magistra Rehole

39. Permanentná komisia pre študijný život iniciovala aj spoločné uvažovanie týkajúce sa študijných inštitúcií, ktoré sú priamo pod jurisdikciou magistra Rehole a ktorých posúdenie požadovala tiež kapitula v Ríme. Chcel by som na tomto mieste zdôrazniť niekoľko bodov:

- 40. Na požiadanie kapituly bola vytvorená *ad hoc* komisia týkajúca sa *Univerzity sv. Tomáša Akvinského v Manile* (AGK 2010 Rím, 219) a na základe jej záverov som prijal rozhodnutie zavŕšiť proces začatý generálnou kapitulou v Caleruege a *preniesť priamu jurisdikciu* nad Univerzitou na Filipínsku provinciu, ktorá už za ňu konkrétne prevzala zodpovednosť. Priama jurisdikcia magistra Rehole mala totiž opodstatnenie vtedy, keď konvent priamo závisiaci od neho bol štrukturálne previazaný s Univerzitou, ale v súčasnosti to už tak nie je. Po zvážení dôležitosti tejto Univerzity nielen pre danú provinciu, ale aj pre Rehoľu ako celok bolo rozhodnuté, že veľkým kancelárom tejto pápežskej univerzity bude vždy magister Rehole. Preto sme presne definovali organické prepojenia medzi Univerzitou a provinciou, ako aj mediácie, ktorými magister Rehole vykonáva svoje povinnosti kancelára. Táto komisia vypracovala úpravy štatútov, ktoré budú predložené na schválenie kompetentnému dikastériu.
- 41. Pokiaľ ide o ostatné *Inštitúcie pod priamou jurisdikciou magistra Rehole*, vyšiel som s iniciatívou spojiť bratov, ktorí majú zodpovednosť za tieto rozdielne inštitúcie. Iniciatíva

vyústila do „Charty“, ktorá definuje špecifickú službu, ktorú uvedené inštitúcie môžu ponúknuť dnes. Mohla by slúžiť ako základ, na ktorom sa teraz bude dať uvažovať o spolupráci a synergii medzi týmito univerzitami navzájom a tiež medzi univerzitami a provinciami. Možno zvýrazniť najmä to, čo sa týka špecifického prínosu týchto inštitúcií k poslaniu Rehole; pozíciu, ktorú inštitúcie zastávajú vo formácii v rámci Cirkvi; uznanie ich prínosu vo svete vedy; príležitosti, ktoré predstavujú pre formáciu bratov z rôznych provincií a zvlášť pre niektoré ich tímy v oblasti štúdií; ako aj dohody, podľa ktorých sa dá plánovať príspevok provincií k vyučovaniu a výskumu v týchto inštitúciách. Určité ciele sa znova potvrdili, aby sa podporil rozvoj týchto inštitúcií:

- 42. Úvahy a diskusie, ktoré sa vedú v týchto inštitúciách už niekoľko rokov, ukazujú, že sa nachádzame v okamihu, ktorý je rozhodujúci pre budúcnosť, a že ide o „*zmenu paradigmy*“. Napriek zaslúženému renomé týchto inštitúcií a skutočnej kvalite vykonanej práce ich trvalý charakter už nie je samozrejmosťou, pretože scéna a požiadavky vzdelávania a výskumu v Cirkvi sa podobne ako vo svete podstatne zmenili. Dnes treba ešte *presnejšie vymedziť poslanie, ktoré Rehoľa zveruje týmto inštitúciám, a uplatniť nové modality spravovania*, akademické ako aj ekonomicko-administratívne, prispôbené súčasnému kontextu, zohľadňujúce zdroje, ale i potreby provincií, ktoré umožnia potvrdiť špecifickosť ich prínosu na poli výskumu a vzdelania v Cirkvi. Práve v tomto zmysle sa začal posudzovací proces s *École biblique* a Univerzitou Sv. Tomáša Akvinského v Ríme.
- 43. Každá z týchto inštitúcií, odpovedajúc na určitú potrebu Rehole, musí *s celým komplexom provincií vytvoriť recipročné neformálne vzťahy založené na úcte, dôvere a službe*.
- 44. Je vhodné, aby každá z týchto inštitúcií *presadzovala svoju oprávnenú autonómiu vo vzťahu s kúriou*, ktorá je poverená nielen odpovedať na ich potreby v súvislosti s ľudskými zdrojmi a ekonomickými prostriedkami, ale aj zaistiť dobré spravovanie a podnikat' kroky, ktoré zabezpečia, že sa bude s každou jednotlivou inštitúciou pravidelne hodnotiť, ako odpovedá na poslanie, ktoré jej bolo zverené.
- 45. Charakteru, ktorý tieto inštitúcie majú ako „komunity štúdia a bádania“, treba prisúdiť výsadu špecifika našej tradície, čo predpokladá mimoriadnu starosť o podporu života týchto komunít.
- 46. Inštitúcie musia rozvíjať ešte intenzívnejšie vzťahy s podobnými výskumno-vzdelávacími inštitúciami a zabezpečovať učiteľom a bádateľom konkrétne prostriedky, ktoré potrebujú pre svoje úlohy.
- 47. Určité témy, ktorými sú tieto inštitúcie špeciálne poverené, majú prioritu. Ide o: štúdium Biblie; kritické poznávanie tomistickej tradície; prepojenie medzi filozofiou a teológiou; schopnosť rozvinúť dialóg teológie s vedeckými disciplínami a súčasnými myšlienkovými prúdmi, a tak odpovedať na výzvu o rozlišovaní znamení čias; prepojenie medzi teológiou a kázaním (alebo evanjelizáciou).
- 48. Cieľom troch nasledujúcich rokov musí byť posilnenie a obnovenie komunít vyučujúcich a bádateľov, ktoré sú nosné pre tieto inštitúcie, na základe nových perspektív, ktoré vyvstanú z hodnotení a budú formulované vo vypracovaných

strategických plánoch, a to všetko spolu s vylepšenými, ba i radikálne novými podmienkami ekonomického riadenia.

Kázat'

49. Kapitula v Ríme chcela podľa Prológu zahrnúť celý komplex svojej práce pod hlavičku kázania. Vzdvihla tým dôležitosť *služby posvätného kázania*, – ktorá nadobúda v Reholi toľké rozmanité a úžasné formy – *ktorej bratia kazatelia plne zasvätili svoj život*, dávajúc tým špecifickú podobu nášmu rehoľnému životu. Milosť, že môžeme sláviť budúce Jubileum, ako aj výzva, ktorú adresovala predchádzajúca Synoda o novej evanjelizácii všetkým rehoľným inštitúciám, nás pozývajú žiť toto zasvätenie ešte plnšie a neustále ho aktualizovať.

50. Toto nás zároveň pozýva uvažovať v širšom horizonte o možnostiach uplatnenia kreatívnych postupov v kázaní našej dominikánskej rodiny, ktorá od svojho založenia istým spôsobom vytvára to, čo sa dnes nazýva „duchovná rodina“. Ako by sme mohli dať vierohodnú podobu tej realite, ktorú presne definuje poslanie evanjelizácie?

Podporovanie reflexie o poslaní: apoštolská kreativita a „mobilita“

51. V časti Aktov venovaných službe Slova (AGC Rím 128-184) Kapitula v Ríme vymedzila istý počet oblastí, v ktorých vyzýva bratov na väčšiu angažovanosť a hlbšiu reflexiu. Spomenuté boli nasledujúce témy: prítomnosť v domorodých kultúrach; pastoračná práca vo farnostiach; konfrontácia s migračnými pohybmi obyvateľstva; dialóg s inými náboženstvami; evanjelizácia vo svete vzdelávania; kázanie v nových komunikačných prostrediach; školy kázania, ku ktorým sme pridali pastoračné zapojenie sa do ľudovej zbožnosti a pútí; pastoračná práca v centrách miest. Na rade sme sa uzhodli, že realizácia tejto požiadavky kapituly predstavuje dobrú príležitosť na začatie dialógu medzi provinciami o uvedených témach. To bol dôvod, prečo som požiadal provincie, ktoré sa špeciálne angažujú v niektorej zo spomínaných apoštolských oblastí, aby predložili prvé zhodnotenie a námety na reflexiu o týchto témach, čím by sa otvorila diskusia, do ktorej by sme sa potom mohli zapojiť my všetci. Tento proces sa začal minulý rok a od októbra 2013 sa postupne rozbieha dialóg na internetovej stránke Rehole. Prax je ešte v habkavých začiatkoch, terajšia kapitula by však mohla pokračovať v reflexii na základe nasledujúcich bodov.

- 52. Témy prednesené Kapitulou v Ríme súvisia s *prioritami a hranicami*, ktoré pre poslanie Rehole stanovili jednotlivé kapituly konané postupne v priebehu minulých rokov, a zároveň so súčasnými hlavnými pálčivými úlohami Cirkvi v oblasti evanjelizácie. Práve preto sme odporúčali provinciálom, aby venovali mimoriadnu pozornosť týmto témam vo svojich reflexiách o evanjelizačnom poslaní, ktoré prezentujú na kapitule. Mohlo by to slúžiť ako oporný bod pre usmernenia a návrhy, ktoré by kapitula, ak to schváli, mohla sformulovať pre najbližšie roky, *a pomôcť tak každej entite preveriť svoje apoštolské plánovanie v perspektíve Jubilea Rehole*.
- 53. *Podporovanie apoštolského dialógu* v Reholi o všetkých týchto témach, ako aj o tých, ktoré sa už stali predmetom „sietí“ (médiá, pastoračná práca vo väzniciach, dialóg s inými náboženstvami a najmä s islamom), by posilnilo povedomie, ktoré môže mať Rehoľa o sebe, keďže sa tým otvoria možnosti vymieňať si skúsenosti, zahĺbiť sa do spoločných

pastoračných a teologických úvah a pustiť sa do projektov vzájomnej spolupráce na základe konkrétnych aktivít bratov. Doteraz sa uskutočnilo len málo skutočne hlbokých reflexií a diskusií, hoci som v priebehu vizitácií zaznamenal, že bratia vyjadrujú potrebu vzájomne sa podeliť o názory a skúsenosti týkajúce sa týchto tém. Navrhujem, aby bol pre najbližšie roky sócius pre apoštolský život poverený úlohou napomáhať a rozprúdiť túto komunikáciu a aby povzbudzoval nielen zdieľanie skúseností a vzájomnú spoluprácu, ale aj spoločnú reflexiu. To by mohlo postupne stimulovať apoštolskú kreativitu nás všetkých.

- 54. Táto *kreativita Rehole v službe evanjelizácie* je potrebná obzvlášť v istých oblastiach a ja by som tu rád tlmočil niekoľko otázok, ktoré zaznievajú na komunitných stretnutiach počas vizitácií:
 - 55. Bratia radi zdôrazňujú, že sa musí nepretržite rozvíjať apoštolská kreativita v jednoduchom kázaní (*simply preaching/le champ simple de la prédication*) (pastorácia vo farnosti, pastorácia mladých, formácia a podpora laikov v Cirkvi, kázanie o ružencových tajomstvách, účasť na ľudovej zbožnosti, stretávanie sa s neveriacimi), keďže sa rýchlo menia kultúrne, sociálne a ekleziálne kontexty. Zároveň však dávajú najavo, že im požiadavka mobility spôsobuje problémy, pretože nie je jednoduché meniť zvyklosti, prispôbovať sa iným stredom záujmu a inakšiemu spôsobu práce v závislosti od potrieb, odísť z apoštolátu alebo z diela, ktoré možno vnímame ako svoje vlastníctvo, ba dokonca zmeniť asignáciu a opustiť región či krajinu, prácu, ktorú máme radi, alebo istý okruh známych. Dosť často sa tiež zdá, že mnoho bratov venuje svoj čas liturgickej pastoračnej činnosti a že v tomto kontexte nie je jednoduché pohotovo odpovedať na nové požiadavky. Máme vôľu túto skutočnosť zmeniť? Radi hovoríme o mobilite, hoci si uvedomujeme, že sa napokon akosi prirýchlo „usadíme“ vo vybudovaných pozíciách. Ako teda v globalizovanom svete, ktorí si cení a analyzuje mobilitu, máme nájsť rovnováhu medzi legitímnou potrebou mať niekde svoje miesto a úlohou naučiť sa opúšťať svoje zábezpeky, „vyvlastniť“ samého seba“, ako to vyjadril Benedikt XVI.?
 - 56. Vo všetkých provinciách, ktoré som navštívil, bratia uznávajú, že vážnou výzvou pre naše kázanie sú *nové komunikačné siete* a že spoza nových horizontov, ktoré sa otvárajú pre komunikáciu vďaka technickým vymoženostiam, sa vynára ďalší svet („šiesty kontinent“), s ktorým sa Rehoľa musí najprv naučiť držať krok, aby tam mohla kázať. Rehoľa sa o to už naozaj usiluje: svedčí o tom napríklad počet bratov aktívnych na sociálnych sieťach, alebo tá či oná kolektívnejšia iniciatíva. Ako sa však máme vyvarovať nebezpečenstva, že sa tým ešte väčšmi zindividualizuje kázanie každého z nás? Ako si nájsť čas a priestor na spoločné uvažovanie o kultúrnych a antropologických výzvach, ktoré tieto nové siete prinášajú, aby sme potom aj tam dokázali uplatňovať kreativitu apoštolského stretnutia?
 - 57. *Fenomén migrácie* je fakt, ktorý určuje charakter úloh v mnohých provinciách, neraz prostredníctvom špeciálnych projektov, no takisto vtedy, keď ide o začlenenie migrujúcej populácie do pastoračných aktivít vo farnostiach, v školách a na univerzitách. Realita, ktorú zažívajú migranti, veľmi často odhaľuje

stav spoločnosti, ktorá ich prijíma, a nemôže nás nechať ľahostajnými k záväzku, ktorým je pre Reholu podpora ľudských práv a spravodlivosti. Treba, aby sme boli mimoriadne vnímaví aj na vskutku aktuálny problém dneška, keď mnoho migrantov počas tejto zložitej životnej skúsenosti opúšťa Katolícku cirkev. Prečo sa to deje? Čo túžili nájsť títo ľudia vo svojej Cirkvi, a nenašli? Ako sa dá funkčne sklbiť pomoc, ktorú možno/treba jednotlivcom poskytnúť, s ich sprevádzaním vo viere? Medzinárodná realita Rehole by mohla byť zvlášť cenným prostriedkom na zdieľanie vedomostí a spolupráce medzi nami, naprieč krajinami a kultúrami, prostredníctvom ktorého by bolo možné poskytovať týmto ľuďom adekvátnu podporu v rovine ľudskej i v rovine viery.

- 58. Od angažovania sa bratov, ako bol Bartholomé de Las Casas, za „pokojnú evanjelizáciu“ zohráva prítomnosť dominikánov medzi domorodým obyvateľstvom dôležitú úlohu v histórii dominikánskeho kázania. Pravdaže, v toku globalizácie, kríženia sa rás a prílivu ľudí z vidieka do miest sa za posledné desaťročia pomery a modality misie vyvinuli a isté otázky (dodnes azda veľmi „európske“) boli nahradené inými. Konfrontácia evanjelizácie s úlohou rešpektovať kultúrne identity, ľudský rozvoj, spoločenskú integráciu, dodržiavanie ľudských práv zostáva napriek tomu na mnohých miestach kľúčová. Máme teda zodpovednosť pokračovať v tomto poslaní a rozvíjať ho podľa svojich najlepších schopností, odovzdávať získanú skúsenosť – na základe toho, čo už robíme, no bez toho, aby sme na tom lipli – a podporovať integráciu nových bratov do apoštolátov a ich vlastnú kreativitu.
- 59. Množstvo našich konventov sa nachádza priamo v neuralgických bodoch *centier miest*. Konventné (a/alebo farské) kostoly sa stávajú miestom stretnutí mimoriadne rôznorodých populácií. Akým prínosom tu môže byť charizma takej rehole, ktorá bola založená práve v kontexte hlbokých urbanizačných zmien? Ako si nájsť čas a dokázať ho dávať, aby sme mohli načúvať rozprávaniu a ľudskému i duchovnému hľadaniu tejto nestabilnej mestskej populácie? Mohla by reflexia o realite života týchto miest i o tom, čo tieto mestá odhaľujú o dnešnej spoločnosti, nejakým spôsobom prispieť k lepšiemu sklbeniu kázania s reálnymi problémami našich súčasníkov?
- 60. Veľká rozmanitosť pôsobísk Rehole vedie k tomu, že sa bratia *dostávajú do kontaktu s inými kresťanskými cirkvami a tiež s inými náboženstvami*: s veľkými „náboženstvami Knihy“, východnými náboženstvami, tradičnými náboženstvami, ale aj s rozličnými prúdmi bádania a duchovného života. Ak analýzy „globalizovaného sveta“ často zdôrazňujú proces „sekularizácie“, treba zdôrazniť aj to, že svet je plný náznakov náboženských skutočností. Bratia sa už angažujú v medzináboženských a medzikulturálnych dialógoch i v úsilí o hlbšie spoznávanie, čím zachovávajú vernosť koreňom a dejinám Rehole. Ako by sme ich mohli posilniť a najmä ako dosiahnuť, aby kázanie Rehole ako celku z toho načerpalo čo najviac úžitku? Je nevyhnutné pokračovať v aktivitách, ktoré sa už začali v rámci ekumenizmu na rôznych miestach Rehole, v spoznávaní židovských a moslimských kultúr a tradícií.

Nemal by sa však hľadať priestor aj na uvažovanie o náboženstvách, ktoré sa označujú ako tradičné, najmä o náboženstvách na africkom kontinente? Nemali by sme – vedomí si historických okolností vzniku Rehole a aktuálnych súvislostí – priradiť vyššiu prioritu uvažovaniu o svetoch a kultúrach islamu? Prítomnosť našich bratov a sestier na hraničných miestach stretávania sa, ktoré sú často poznačené ťažkými ľudskými a sociálnymi skutočnosťami, v ktorých môžu byť sprostredkovateľmi mieru oslabené menšiny, musí pre celú Reholu vždy predstavovať príležitosť na nepretržitú obnovu jej kázania. Dôležitú úlohu v tomto smere majú zohrávať *Journées romaines* (AGK 2010 Rím 164-165) – každoročné stretnutia dominikánok a dominikánov, ktorí žijú v moslimských krajinách alebo pracujú s moslimskými komunitami.

- 61. Mnohí bratia a dokonca celé komunity sa angažujú na miestach, kde sa viera prejavuje prostredníctvom *púti a ľudovej zbožnosti*. Množstvo týchto skutočností nám pripomína centrálnu ružencu a svedectiev svätosti v našej tradícii. Ako by mohlo zdieľanie zážitkov a spoločné uvažovanie nad nimi podnietiť takú pastoračnú kreativitu, ktorá by sa neobmedzovala len na sviatostné sprevádzanie? Akým prínosom do aktuálnej teologickej reflexie by mohla byť skúsenosť, ktorú zažívajú bratia v početných svätyniach?
- 62. Jedna úvahová línia patrila „*Školám kázania*“, ktoré už nadobúdajú niekoľko podôb v rozličných provinciách a v dominikánskej rodine. Kontext „novej evanjelizácie“ pozýva Reholu v tom, aby dala svoju tradíciu do služieb Cirkvi a aby sa jasne a naplno ujala svojej úlohy vo formácii pre ohlasovanie evanjelia, ako aj v spoločnom uvažovaní, čo toto uvedomenie si nevyhnutnosti obnovy evanjelizácie znamená a vyjadruje. Je to zodpovednosť Centier, ktoré sa tomu venujú, no takisto zodpovednosť našich inštitúcií vzdelania a výskumu.
- 63. V mnohých provinciách sú bratia zodpovední aj za *vzdelávacie inštitúcie* a táto služba prináša vo väčšine prípadov veľkú radosť. Vzdelávacie inštitúcie predstavujú pre Reholu príležitosť postaviť sa pred výzvy evanjelizácie vo svete mladých ľudí a rodín. Často sa hovorí o zahltení administratívnymi úlohami, ktoré nedovoľujú venovať sa dôležitejším aktivitám v pastoračnej službe alebo vo výučbe. Ako nájsť vyváženejší vzťah medzi týmito dvoma pólmi? Mnohí bratia majú skúsenosti s výzvou, ktorú predstavuje vyučovanie „náboženstva“ v konfrontácii so získavaním profánnych vedomostí a v kontexte, keď sa kresťanská kultúra stáva čoraz menej známym pojmom. Niet pochyb, že aj do tejto oblasti by priniesla veľmi veľa pozitívneho spoločná reflexia a výmena skúseností. Je možné definovať tie charakteristické črty „dominikánskej filozofie vzdelávania“, ktoré by nám umožnili rozvíjať naše súčasné apoštolské aktivity, či dokonca zakladať nové, aby sme odpovedali na potreby, s ktorými sa stretávame, najmä na potreby tej najchudobnejšej alebo marginalizovanej časti populácie? Nebolo by prospešné nadviazať v oblasti vzdelávania reálnu spoluprácu v rámci celej dominikánskej rodiny?
- 64. Niektoré z týchto tém slúžili ako podnet na založenie *špecializovaných centier pre štúdium kultúr, spoločností a náboženstiev*. Tieto centrá ako miesta poznania, bádania a dialógu zohrávajú kľúčovú úlohu v podpore štúdia v Reholi a určite sa

oddá budovať aj ďalšie, ktoré by sa orientovali na iné témy, aktuálne pre kázanie dneška. Počet bratov, ktorí sú k dispozícii, je ale príliš malý na reálne pokrytie potrieb. Neukazuje sa však práve tu výborná príležitosť na rozprúdenie spolupráce medzi provinciami?

- 65. Pri rozhovoroch s bratmi o apoštolskej kreativite sa často hovorí o „*nových fundáciách*“. V priebehu týchto troch rokov Vietnamská provincia založí nové fundácie v Laose a v Thajsku a Provincia svätého ruženca v Mjanmarsku a vo Východnom Timore. Filipínska provincia potvrdila založenie nového domu v Indonézii, Západoafrická viceprovincia postavila dom v Burkina Faso, pokročilo sa v budovaní misie v Rovníkovej Guinei, Vikariát Rovníkovej Afriky Francúzskej provincie začal misiu v Stredoafrickej republike. Veľkou apoštolskou výzvou naďalej zostáva Čína. Viaceré provincie majú na svojom území „*misie*“, ktoré sú pre ne podstatné: treba však priznať, že je niekedy ťažké uvoľniť dostatok bratov, ktorí by tam potom mohli byť trvalo pridelení; akoby sme radšej zostávali vo veľkých mestských centrách. Aj tu, či vo vnútornej časti alebo vo vonkajšej časti územia provincie, je výzvou práve mobilita. Nie sme azda príliš „*ospalí*“, čo nás vystavuje riziku, že zanedbáme tento podstatný misionársky rozmer evanjelizácie? Ktoré dôležité kritériá treba rešpektovať, aby mohla nová fundácia naplno rozvinúť svedectvo dominikánskeho života? Na aké skutočné potreby sa usilujeme odpovedať, keď uvažujeme o nových misiách? Po našej odpovedi volajú Madagaskar, Zambia, Tanzánia, Rumunsko... Misionársku vynaliezavosť si vyžaduje aj sekulárne prostredie na vyspelom severozápade. Hoci musíme byť realistickí a brať do úvahy obmedzené možnosti, nemožno zabúdať, že *dynamika fundácií a stretávanie iných kultúr je nevyhnutná pre dynamiku evanjelizácie*.

Opakujúca sa otázka: špecifická charizma v Cirkvi

66. Počas rozhovorov s komunitami sa často objavovala otázka špecifickej charizmy Rehole a spôsobu, akým môže byť *náš vlastný prínos do Cirkvi nielen preto, aby sme ju zachovali takú, aká je, ale aby sme sa podieľali na jej úsilí neustále sa stávať tým, čím je*. Chcel by som na tieto otázky odpovedať, nie však preto, aby som ponúkol definitívne odpovede, ale preto, lebo odrážajú niečo zo „*statu Ordinis*“ dneška.

- 67. Napriek rôznym teoretickým názorom na otázku, či by sme sa mali alebo nemali starať o farnosti, faktom zostáva, že do služby vo farnostiach je zapojený značný počet bratov vo všetkých regiónoch Rehole. Mnohí bratia upozorňujú, a plným právom, že farnosti sú pre Reholu veľmi dôležitým miestom, kde možno rozvíjať kazateľskú službu a konkrétne sa stretať so životom Cirkvi. Mnohí tiež hovoria – a opakujú odpoveď, ktorú možno počuť zo strany samotných veriacich –, že je dôležité dávať skrz túto službu „*vlastnú tonalitu dominikánskeho kázania*“. Z tohto vychádzajú mnohé otázky bratov. Čo nové môžeme vniesť do pastorácie farnosti svedectvom komunitného života, ktorý nás charakterizuje? Akým prínosom môže byť toto svedectvo pre farnosti ako spoločenstvá veriacich, a v širšom zmysle pre budovanie Cirkvi ako spoločenstva. Akým spôsobom by mohlo naše poslanie kázať premeniť farnosti, ktoré sú nám zverené, na miesta, z ktorých sa šíri svetlo evanjelizácie prostredníctvom zaangažovania a formácie laikov? Ako vstúpiť čoraz hlbšie do srdca pastoračnej práce požiadavku štúdia? Akými prostriedkami by sme mali prejavíť, že súcitiť stojí pri zrode kázania, aj bratského spoločenstva? Máme povolenie

na to, aby sme trvalo spravovali takéto farnosti, alebo by bolo lepšie, keby sme ich po kratšom čase odovzdávali diecézám, a prešli na iné miesta či do iných oblastí, kde je naša prítomnosť potrebnější? Dokážeme začať proces systematického hodnotenia svojich farských povinností? Nemohli by byť Dominikánske kňazské bratstvá, pravdaže tam, kde existujú, alternatívnym prostriedkom prínosu Rehole k pastoračnej práci vo farnostiach?

- 68. Okrem povinností vo farnostiach sa mnohí bratia angažujú v *službe miestnej cirkvi* (katechéza študentov, väzenskí kapláni, nemocničná duchovná služba, vysluhovanie sviatostí, sprevádzanie rozličných skupín). Mali by sme sa tešiť z toho, že túto službu môžeme prinášať konkrétnym cirkevným spoločenstvám. Je zjavné, že cez túto službu bratia vnášajú do Cirkvi svoju tradíciu, čím vlastne dávajú celú Reholu do služieb života Cirkvi. Prostredníctvom farností ako aj cez špecifické úlohy máme príležitosť hlbšie poznať cirkevnú realitu, ľudské osudy, potreby a očakávania. Často však zaznievajú vyjadrenia obáv alebo ľútosti: Či nemáme príliš „funkcionalistický“ prístup k oficiu kázania? Prečo spolu častejšie nediskutujeme o svojich úlohách? Umožnilo by nám to hlbšie pochopiť komunitné potreby a možno by nás to priviedlo k lepšiemu nastaveniu priorít, prípadne aj k prehodnoteniu niektorých apoštolských zameraní. Či nehrozí každému z nás s pribúdajúcimi „zazmluvnenými“ povinnosťami dvojnásobné riziko akejsi „privatizácie“ kázania a možného, dokonca akceptovaného nedostatku mobility? Nie sme azda príliš pohrúžení do pastoračie skupín veriacich na úkor výzvy vykročiť v ústrety tým, ktorí nikdy nechodili do kostola, prípadne tam už nechodia, alebo tým, ktorí sa dosiaľ nestretli s evanjeliom?
- 69. Konkrétna realita nášho apoštolského života, osobného i komunitného, by v nás mala vybudovať väčšiu bdelosť, aby sme sa nikdy neuspokojili s tým, čo má príliš individualizovaný alebo identitárny charakter. Tieto reflexie nad našimi úlohami nás pozývajú neustále hodnotiť, ako sa nám darí *slúžiť Kristovej Cirkvi, ako v nej propagujeme túžbu po vytváraní spoločenstva, ako ju podporujeme v jej úlohe šíriť sa do celého sveta*.
- 70. Vizitácie v Reholi sú príležitosťou i veľkým šťastím stretnúť sa s *bratmi pracujúcimi v náročných sociálnych kontextoch, na ktoré „hlavný prúd“ sveta často zabúda* (deti ulice, utečenci, extrémna chudoba, vydedenci spoločnosti, neistota práce, choroby...) Pripomínajú nám, že jednou z priorít Rehole je podpora spravodlivosti a mieru. Týchto bratov je dosť málo. Vo všeobecnosti sa im dostáva uznania, no niekedy ich v spoločnosti ostatných bratov považujú za „tak trochu exotických“. Určite to pre nich nie je ľahká skúsenosť, no my takýmto pohľadom riskujeme, že sa nám stane prostriedkom na vyhýbanie sa ťažkým miestam. Na jednej strane by sme potrebovali ďalej rozvíjať svoju prítomnosť a (kolektívne) väzby všade tam vo svete, kde sa ľudia boria s ťažkými ľudskými a sociálnymi skutočnosťami. Zároveň špecifickosť „kázania“ spoločenstvám, s ktorými nás také väzby spájajú, by mohla byť pre nich významným prostriedkom podpory. A práve v tejto perspektíve musíme čoraz intenzívnejšie rozvíjať interakciu medzi našou prítomnosťou vo svete a Delegáciou Rehole v OSN (viď. vyššie, projekt Salamanca). Toto „*kázanie národom*“ je celkom iste jedným zo spôsobov, ako môžeme odovzdať dedičstvo, ktoré sme dostali od našich predchodcov.
- 71. Ak je stále dosť práce, znamená to, že nesmieme zanedbávať základnú aspiráciu Rehole „*vychádzať k svetu a evanjelizovať*“. Prispievať k upevňovaniu viery, k jej

poznaniu a praktizovaniu u veriacich je určite dôležitou súčasťou evanjelizácie. Lenže badáme, že na mnohých miestach je skupina veriacich značne menšia, ako skupina tých, ktorí nestretli Krista. Ako máme vyjsť v ústrety im? Po akých cestách, popri akých studniach (slovami Posolstva Synody o novej evanjelizácii), do akého areopágu sa treba vydať, aby sme s nimi mohli kráčať? Ako byť skutočne nablízku tým, ktorí opúšťajú Katolícku cirkev kvôli iným spoločenstvám, a ako s nimi vstúpiť do dialógu? Ako čeliť faktu, že v mnohých kultúrnych kontextoch sa viera stáva alebo už je čímsi cudzím? Ako sa nedať celkom pohltiť svojimi úlohami, hoci sú krásne a dôležité, a ako nedovoliť, aby nám bránili „opustiť“ Večeradlo a rozprávať sa s ľuďmi, spoliehajúc sa na moc Ducha Svätého, že nás vypočujú a cez toto stretnutie objavia, že k nim hovorí Boh? Akú apoštolskú kreativitu by Cirkev uvítala od Rehole založenej mužom, ktorého trýznivou túžbou bolo ísť ohlasovať evanjelium Kumánom?

- 72. Diskusie veľmi často odhaľujú, že *aj tá najodvážnejšia otvorenosť pre „mobilitu“ apoštolskej kreativity naráža na niektoré námietky alebo prekážky*. „Je nás málo,“ hovoríme často. Aj keď je pravda, že sily sú slabé, mnoho ráz aj preto, lebo sú rozptýlené, bratia jednako čakajú, že ich niekto vyzve, aby sa zapojili do spoločného projektu, alebo aby zanechali aktivity, v ktorých sa podľa svojho výberu angažujú a ktoré rozvíjajú bez prihliadnutia na apoštolskú zodpovednosť všetkých. Príliš často sa zdráhame *vyzývať na apoštolský život*. „Musíme zachovať miesta svojej historickej prítomnosti.“ Áno, niektoré z nich sú naozaj veľmi dôležité. No treba sa mať na pozore, *aby nás neparalyzovala a neovládla váha histórie a jej dedičstva*, ktorá na nás môže doľahnúť. Alebo aby sme nezaspali na vavrínoch na úkor pohotovej reakcie na potreby a výzvy dneška. Ďalšou prekážkou – a zdá sa, že často dosť určujúcou, – je skutočnosť, že mobilita neexistuje bez *ekonomických dôsledkov*. Totiž niekedy nás k voľbe tej-ktorej medziinštitucionálnej alebo interekleziálnej duchovnej služby motivuje väčšia potreba zabezpečiť istú „hmotnú istotu“ komunít, ako presvedčenie, že ide o odpoveď na naliehavú apoštolskú výzvu. Mám pocit, že podobnú skúsenosť zažívajú mnohé ďalšie inštitúcie rehoľného života a že tejto jav výrazne prispieva najprv *k strate čitateľnosti vlastnej charizmy týchto inštitúcií vo vnútri Cirkvi, pretože ich členovia sa prejavujú najmä ako vynaliezaví aktéri miestnej Cirkvi, a potom k ochabnutiu úsilia, ktorým môžu charizmy rehoľných rodín prispieť do univerzálnej Cirkvi*. Z tohto uhla pohľadu som presvedčený, že intuícia svätého Dominika, ktorý posielal svojich bratov ako žobrákov, má čo povedať aj nám dnes.
- 73. Máme „apoštolské inštitúcie“ (školy, univerzity alebo centrá formácie, vydavateľstvá, centrá pre apoštolát vo svete médií...), ktoré nám umožňujú reagovať na niektoré z vyššie uvedených výziev. Spolu s ďalšími inovatívnymi apoštolskými projektmi nás tieto inštitúcie často stavajú do hraničných polôh, o ktorých hovoríme na našich kapitulách. V súvislosti s nimi sa často spomína nasledujúcich šesť problémových okruhov: potreba veľmi špecifickej odbornej kvalifikácie, ktorú spĺňa len málo bratov, čo vedie k oslabeniu mobility; občasné priveľmi „svetské“ hrozby rizika karierizmu, „podnikateľskej vášne“ či rivality medzi bratmi; výzva, ktorú predstavuje potreba dať týmto inštitúciám dominikánsku duchovnú inšpiráciu; nebezpečenstvo prílišného zaoberania sa administratívou a zanedbávania komunitného života a modlitby; krehkosť ekonomických štruktúr; spojenie s laickými spolupracovníkmi založené na skutočnej reciprocite.

- 74. Rehoľné konventy sa často stávajú *miestami pohostinnej ústretovosti k novým kultúram, centrami intelektuálneho bádania a dialógu s niektorými inými myšlienkovými prúdmi*. Nemohli by sme dnes, keď sa v perspektíve „novej evanjelizácie“ zvýrazňuje dôležitosť „Nádvoria pohanov“, dodať ešte viac vitality iniciatívam, ktoré už rozbehli jednotlivé komunity? Mohol by to byť spôsob, ako napomôcť „svetovú rozpravu“ a zároveň využiť kapacity intelektuálnych zdrojov Rehole.
- 75. V súvislosti s vyššie uvedenými témami bratia v diskusiách často vyzdvihovali *dôležitosť angažovania sa laikov v evanjelizácii*. Podporovanie angažovanosti laikov je samozrejme jeden z prvých cieľov každého pastoračného projektu v Cirkvi a je smerodajný pre mnohých bratov, ktorí sa venujú vyučovaniu a formácii. Rehole sa to však týka aj celkom osobitne cez Bratstvá laikov sv. Dominika, Dominikánske mládežnícke hnutia, Dominikánskych dobrovoľníkov, Medzinárodné dominikánske ružencové hnutie a rozličné skupiny laikov spätých so spiritualitou a poslaním Rehole. Počas vizitácií som sa utvrdil v presvedčení, že naša tradícia nám priniesla milosť skutočnej „duchovnej rodiny“, ktorú musíme ešte viac stmeliť, aby sme ju mohli dať do služieb evanjelizácie. Nie je azda práve „dominikánska rodina“ tým konštitutívnym prvkom „špecifickej charizmy“ Rehole?

76. Na konci tejto kapitoly venovanej kázaniu vyjadrujem túžbu, aby roky, v slede ktorých sa pripravujeme na slávenie Jubilea, boli pre každú entitu a každú jednu komunitu príležitosťou pustiť sa do prísneho hodnotenia reality svojho apoštolského života a do jeho nevyhnutných úprav. Osemsto rokov... Koľko nových poslanií?

Zakladanie komunít

77. „Ale čo tam, kam nás posielaš, budeme robiť?“ spytovali sa akiste prví bratia Dominika. Študovať, kázať a „zakladať konventy“ – toto je dimenzia poslania Rehole. Samozrejme, dobre vieme, že na to, aby sme boli schopní pracovať pre poslanie, netreba zakladať komunity, kamkoľvek sa pohneme. Takéto rozlišovanie nás však občas zaslepuje a privádza k presvedčeniu, že považujeme život v komunite a komunitné svedectvo skôr za akýsi nástroj, za čosi „druhotné“. Keď sa však naše komunity budú skutočne usilovať o to, aby sa deň čo deň budovali a zapalovali angažovaním sa každého jedného člena v živote s bratmi, budú sa podobať skutočným rodinným kozubom, kde kázanie vyrastá z kontemplácie mystéria Kristovho priateľstva k svetu, kde milosť Ducha Svätého premieňa bratské priateľstvo na „sviatosť“ Kristovho priateľstva, kde sviati, hoc i slabo, svetlo pravdy, ktoré volá a víta každého, kto hľadá zmysel. Skúsenosť bratského spoločenstva je súčasťou kázania Rehole.

Praktická múdrosť spoločného života

Riziká

78. Správa Magistra Rehole by nemala byť naivne idealistická, preto by som chcel poukázať aj na to, čo vnímam ako hlavné riziká, ktorým musia naše komunity vo svete čeliť.

- 79. Je to predovšetkým riziko, že sa staneme „*inštrumentálnou*“ komunitou, ktorá uprednostňuje „*privatizáciu*“ *apoštolského života*, prípadne je jej výsledkom. Organizácia takejto komunity potom prebieha podľa „najpraktickejšieho“ možného vzorca, pričom sa

zanedbávajú tie skutočnosti, ktoré z našich komunít robia miesta opravdivej ľudskosti a budovania bratstva, teda: vzájomná pozornosť bez uplatňovania výlučnosti; pravidelné kapituly; reálna spoločná dostupnosť zdrojov; uznanie, že naša jednota sa tvorí tým istým sľubom poslušnosti konkrétne uskutočňovaným v náležitých vzťahoch medzi priorom a jednotlivými bratmi i celou komunitou.

- 80. Na mnohé naše komunity a provincie číha pokušenie *malomeštiactva*, i keď na rozličných stupňoch podľa jednotlivých kontextov. Životná úroveň postupne a trvalo rastie a isté štandardy sa stávajú takými bežnými, že dnes už takmer nie je možné žiť bez všetkého zadováženého komfortu a zabezpečenia. Zároveň sa zväčšuje rozdiel medzi našim spôsobom života a životom ľudí strednej spoločenskej vrstvy a otvára sa priepasť medzi nami a najchudobnejšími tohto sveta. V rovnakom procese sa vyvíjajú „privatizované ekonomiky“, pretože takto funguje svet. Na primných miestach pozorujeme, že „zdieľanie materiálnych dohier“ sa stalo predmetom debát, nie však skutočnou praxou: rozvíjajú sa „súkromné ekonomiky“ a medzi bratov sa vnáša „nerovnosť“. Práve skutočné prežívanie tohto nášho sľubu nás môže uchrániť pred sklonom hromadiť osobné majetky, a tým zasievať semeno rozdelenia a falošnej hierarchizácie medzi bratmi. Táto snaha musí byť našou hlavnou starosťou i cieľom bezodkladnej „nápravy“.
- 81. Existuje tu nebezpečenstvo *formalizmu*, že celkom zabudneme na radosť a ľudskosť jednoduchých bratských vzťahov, keď budeme pokladať za prvoradé len samotné dodržiavanie foriem nášho života (dodržiavanie foriem má zaiste nespochybniteľný význam pre objektivnosť bratského a duchovného života každého jednotlivca i celého spoločenstva). Skutočné miesta života a rozvoja bratov sa potom nachádzajú mimo asignovanej komunity.
- 82. Riziko *príliš malých komunít*, ktoré treba často rozširovať, aby pokryli skutočné apoštolské potreby, no ktoré nemajú možnosť naplno čerpať z bohatstva bratského života (modlitba, spoločné štúdium, kapituly...). *Stanovy* nám predkladajú ako zvyčajný spôsob nášho života, ktorý umožňuje realizovať všetky tieto aspekty, konventnu štruktúru (čo však neznamená, že musí ísť nutne o komunitu veľmi veľkého formátu).
- 83. Riziko *imobility*, ktoré niekedy vyúsťuje do nemožnosti zmeniť asignáciu alebo uskutočniť nové asignácie, pretože rovnováha bratského života tak veľmi „sedimentovala“ a uzavrela sa do seba.

Ľudskosť a múdrosť

84. V priebehu vizitácií som sa čoraz pevnejšie utvrdzoval v presvedčení, že je potrebné pustiť sa s plným nasadením do zlepšovania kvality nášho spoločného života. Príliš často sa objavujú vyjadrenia *nespokojnosti* či *frustrácie* vyvolanej *nedostatkom „skutočne ľudských“ bratských vzťahov*. Príčasť práve táto nespokojnosť býva impulzom alebo zámenkou na útek z tohto základného miesta nášho svedectva a našej konverzie. Až príliš často návšteva počúva slová, že v tejto komunite sa bratia vlastne vôbec nerozprávajú, že sa nevytvárajú ani minimálne podmienky na vzájomné zdieľanie viery. Nezriedka, a zvlášť vo veľmi malých komunitách, konštatujeme, že treba vynaložiť značnú energiu na zmierňovanie rôznych napätí vyvolaných

problémami osobného charakteru alebo mentálnymi ťažkosťami, ktorým sa nikdy jasne nečelilo, na úkor spoločného angažovania sa v rovnakej apoštolskej zodpovednosti.

85. Tieto zistenia privádzajú k myšlienke, že sa musíme snažiť o pestovanie ozajstnej „*múdrosti komunitného života*“. Aby sme to dosiahli, musíme prestať stavať do protikladu „komunitný život“ a „poslanie“, a to z dvoch dôvodov. Po prvé preto, že svedectvo života žitého v úsilí o jednomyselnosť je už samo osebe poslaním a hlásaním evanjelia. Po druhé preto, že práve kvalita spoločného života, jeho intenzita umožňuje jednotlivcom čerpať z prameňa bratského spoločenstva horlivosť a vyváženosť poslania.

86. Tento *dvojitý rozmer nášho „posvätného kázania“ – ľudský a duchovný* – musí naplno zaujať našu pozornosť a vyžaduje si angažovanosť každého jednotlivca. Nejde tu iba o dodržiavanie zákona (hoci objektivita zákona predstavuje reálnu záštitu pred svojvôľou jednotlivcov, často tých „najsilnejších“). Nejde tu ani o zavedenie formalizmu, ktorý by za štruktúrnou jednotou formy utvrdzoval osobnú strohosť. Ide tu však o vytvorenie nevyhnutných podmienok pre zdravú rovnováhu každodenného života, ktorým sa usilujeme „žiť ako bratia a byť zjednotení“. Piliere, ktoré sa mi zdajú nevyhnutné pre zabezpečenie takejto rovnováhy, sú tieto: musíme sa vecne odvolávať na pravidlá našich *Stanov*, ktoré zaručujú podmienky skutočnej slobody oveľa lepšie ako interpretácie a úpravy, ktoré napokon nastolia príliš vratké osobné alebo komunitné situácie; *poslušnosť* nemožno pokladať za predmet diskusie, ani za vec dohadovania sa založenej na osobných záujmoch, ale za tmel pri budovaní spoločenstva medzi bratmi; dennodenne sa treba *spolu modliť*, počúvať Slovo, sláviť spolu Eucharistiu, deliť sa o jedlo, hovoriť, zhovárať sa navzájom a zaujímať sa jeden o druhého, učiť sa odpúšťať. Tieto „fundamenty“ vyzerajú na prvý pohľad triviálne, no ich neprítomnosť býva príliš často príčinou nášho ochabovania.

87. Ide teda o *praktickú múdrosť, ktorú naše komunity tak často potrebujú na to, aby sa stali skutočnými miestami nádeje a bratského spoločenstva*. Táto múdrosť nám bude pripomínať, že naše komunity musia byť predovšetkým spoločenstvami viery a sviatostného slávenia, kontemplácie, modlitby a počúvania Božieho slova. Že sú zároveň miestami, kde sa môžeme učiť deliť sa o apoštolské výzvy sveta. A že sú napokon komunitami konverzie, kde sa cvičíme v odpútavaní sa od zameranosti na seba. Táto praktická múdrosť zdôrazňuje, že je nevyhnutné ukotviť život komunit a následne celú kazateľské poslanie v mystike. V perspektíve Jubilea Rehole by mal každý provinciál nájsť spôsob, ako by mohol vo svojej provincii podporiť takúto obnovu.

Demokracia a spoločenstvo

88. Demokratický život je skutočným skvostom tradície Rehole a zdôrazňuje dve výzvy. Prvou je výzva konkrétne uskutočňovať teologálnu skutočnosť bratstva, keď je vítaný a vypočutý každý hlas, aby tak bolo možné definovať spoločné dobro, ktoré by podporovali všetci. Druhou je výzva vydať svedectvo o tomto bratstve v samom srdci budovania dnešných ľudských a sociálnych skutočností.

89. Naš demokratický život má kapitulnú formu, čo kladie dôraz na úzke prepojenie medzi angažovaním sa jednotlivca a podporovaním spoločného dobra všetkých. Musíme si zachovať najmä zmysel pre dôležitosť „reprezentácie“, ktorý zavádza princíp dôvery vo vnútri kapitulného života. Treba trvať na hľadaní jednomyselnosti v otázke spoločnej zodpovednosti za spoločné

dobro (sú ním vedno bratské spoločenstvo, materiálne prostriedky i spoločná apoštolská zodpovednosť). Z toho vyplýva:

- dôležitosť kapítúl, kde sa každý naozaj zaväzuje slovom a vystríha sa nadržovať „kuloárnym názorovým prúdom“;
- nevyhnutnosť tesného prepojenia medzi kapitulou a radou, pričom každá inšancia má vlastnú rolu;
- je dôležité, aby provinčné kapituly zvolávali viac delegátov z komunit (priorov a zástupcov konventov), než delegátov volebných zborov, ktoré kladú dôraz viac na počet, ako na konkrétne skutočnosti tvoriace predmet spoločnej zodpovednosti;
- kontinuita v riadení, ktorá si vyžaduje, aby sme nepokladali spoločné dobro za podriadené iba akémusi sledu alternatív názorov či ideológií
- prioritou prikladaná princípu jednotylnosti, ktorý sa líši od takej demokracie, kde by sa väčšina a menšina ocitali proti sebe;
- oprávnené odvolávanie sa na predstaveného.

90. Liturgické slávenie musí byť v službách spoločenstva, ktoré sa vytvára medzi nami, a to na úrovni komunit i Rehole. Rád uvažujem o tomto spoločenstve, zakaždým keď v Santa Sabine prechádzam okolo „Prototypu“ – prvej liturgickej knihy Rehole, pripomínajúcej nám všetkým význačné miesto, ktoré spoločenstvu prisudzovali naši prví bratia v modlitbách velebách i prosebných, aby z jeho mystéria mohli všetci spolu i každý jednotlivo čerpať silu pre svoju apoštolskú horlivosť.

Vzťahy medzi generáciami

91. Aby sme pochopili stav Rehole, musíme sa zamyslieť aj nad generačnou otázkou.

93. Nemali by sme podliehať ilúziám: demografická situácia v mnohých častiach Rehole nie je súčasnosti vyrovnaná a hoci sme boli obdarení značným počtom nových bratov, ktorých sme mohli prijať, obnova nie je zaručená všade. Tento fakt zvyšuje význam skutočnej rozhodnosti v podpore nových povolání, ktorá by priniesla najväčší ošoh, keby sme ju podľa možnosti plánovali v súčinnosti s ostatnými členmi dominikánskej rodiny. Zároveň treba venovať pozornosť rešpektovaniu a podpore najstarších bratov spomedzi nás, aby sme starnutie prijímali ako osobitý duchovný čas a ako niečo, čo nadobúda rozmer evanjeliového svedectva, ktoré by sme mali predkladať tým spoločenstvám, kde starší ľudia nemajú vždy zabezpečené dôstojné miesto.

94. Hovoriť o slede generácií znamená hovoriť aj o generačnom odovzdávaní. V mnohých častiach Rehole sa musíme naučiť vytvárať priestor mladším, prenášať zodpovednosti, vyhnúť sa predpojatosti, dôverovať novým kreatívnym postojom, ktoré tým, že prijímú dedičstvo, preberú na seba plnú zodpovednosť dedičov, menovite zodpovednosť za jeho pretváranie. Táto výzva na generačné odovzdávanie pomyselnéj štafety je výzvou na solidaritu, ktorá neopúšťa prirýchlo pole svojej zodpovednosti pod zámienkou, že „na rade sú teraz mladí“, a zároveň ani nelipne na postaveniach či miestach argumentujúc, že „mladí nie sú dostatočne schopní“.

95. Na rôznych miestach v Reholi občas počúvame vyjadrenia „kategorizujúce“ mladšie generácie: že dnešní „mladí“ sú vraj tradičnejší, menej sa angažujú, sú citovejší, menej

štruktúrovaní vo viere... Často mám pocit, že takéto rýchle úsudky nás potom privádzajú k postoju, že sa vyhýbame prijať v prvom rade rodinnú, sociálnu a profesijnú situáciu týchto mladých bratov. A potom predovšetkým milosť, ktorú cez týchto bratov dáva Reholi Boh.

96. Musíme sa starať o našich najstarších bratov. V niekoľkých provinciách je skutočnou výzvou zabezpečiť týmto bratom podmienky, ktoré by čo najlepšie zodpovedali ich potrebám, a v nevyhnutnom prípade aj riadnu starostlivosť, ktorú si vyžaduje ich zdravotný stav. No je to takisto výzva pre nás všetkých, aby sme sa naučili žiť túto etapu života bez zdráhania sa prijať ju, no aj bez rezignovania, a prisudzovali jej čo najväčšiu možnú múdrosť v perspektíve nášho ľudského, rehoľného a duchovného života. Myslím si, že spôsob, akým toto prežívame v komunite, možno pokladať za plnohodnotnú súčasť evanjeliového svedectva. Okrem toho treba pripomenúť, že na niektorých miestach žije len málo bratov v strednom veku, a teda je veľmi dôležité prijať patričné opatrenia, aby nedochádzalo k ich preťažovaniu, keďže pomáhajú najstarším bratom a vykonávajú úlohy spojené s formáciou najmladších, pričom sa zároveň od nich očakáva, že nebudú zanedbávať svoj vlastný apoštolát.

Počiatočná formácia

97. Keď hovoríme o generáciách, treba spomenúť formačný proces. Chcel by som formulovať tri starosti, ktoré mi osobitne ležia na srdci.

98. Prvou je spoločná reflexia, ktorú musíme začať v súvislosti s požiadavkami našich najmladších členov na istých miestach Rehole, ktorí chcú silnejšiu, „identitárnejšiu“, autentickjšiu väzbu s tradíciou. Ak má byť táto požiadavka vypočutá a rešpektovaná, je našou spoločnou zodpovednosťou sprostredkovať dejiny našej Rehole v ich úplnosti vrátane spôsobu, akým sa bratia v priebehu posledných desaťročí stavali k premenám sveta a Cirkvi: *naša istota nespočíva v minulosti, ale v budúcnosti*.

99. Druhou je, aby sme skutočne prihliadali na to, že mladí bratia v Reholi sú rôzneho razenia, a aby sme si uvedomovali, že starosti mladých kresťanov v rozvinutých krajinách, nie sú súhrnom starostí všetkých mladých sveta: znamená to, že treba zdôrazňovať priaznivú okolnosť, ktorú predstavuje práve celosvetová realita Rehole.

100. Treťou je, aby sme sa opravdivo zamysleli nad procesmi iniciácie, ktoré sa používajú v priebehu počiatocnej formácie bratov. Občas s istým znepokojením badám, že sa formácia odvíja v kontexte „kultúry donucovania alebo zastrašovania“, kde vzťahy medzi staršími a novými bratmi ovláda strach, kde sa uplatňujú falošné hierarchie, prisudzujúce osobitne privilegované miesto „kňazom“, nárokom na pravidelný život, ktoré vyznievajú umelo, keď sa kladú na najmladších bratov vo formácii, zatiaľ čo tí starší od nich zvyčajne dosť ľahko upúšťajú. Takáto prax dáva tušiť, že hrozí zakorenenie zlovykov, ktoré škodia životaschopnosti a autentickejši Rehole.

Získavanie prostriedkov pre misiu

Štruktúra entít

101. Podľa požiadavky Kapituly v Ríme začala Generálna rada diskusie s generálnymi vikariátmi. Ako sa vyjadril brat Carlos vo svojej *Relatio* na Kapitule v Ríme, kapitula považuje za vhodné prihliadať na zmeny kontextu, ktoré vznikali od momentu založenia týchto vikariátov, a prijať usmernenia, ktoré by umožňovali zabezpečiť najlepším možným spôsobom poslanie v týchto krajinách, usilujúc sa nastoliť také podmienky, ktoré najlepšie napomôžu správnu proporcionalitu medzi apoštolskou prácou a životom bratov a komunít. Prvá etapa prieskumu, ktorý sme začali, ukázala, že niektoré ťažkosti majú tieto entity spoločné: obmedzený počet bratov a značné riziko ich preťaženia veľkým množstvom práce; administratívne štruktúry, ktoré sú často príliš ťažkopádne pre malú entitu; krehkosť malých komunít; ťažko stanoviteľné formačné štruktúry a nevyhnutnosť rozvinúť spoluprácu s inými entitami; obavy o budúcnosť z dôvodu obmedzeného počtu nových povolání. Každý z týchto vikariátov má však aj špecifickú situáciu vyplývajúcu z jeho vlastnej histórie, z kultúrneho, ekleziálneho i sociálneho kontextu a zo špecifik poslania Rehole v danej krajine, na čo musíme vždy prihliadať. Pracovali sme v perspektíve definovanej kapitulou, ktorá počíta s rušením generálnych vikariátov v horizonte roku 2016. Predkladáme nasledujúce tri riešenia: zmena na viceprovinciu; spojenie sa s ďalšími vikariátmi a vytvorenie novej entity; zmena na provinčný vikariát inej provincie. Zaviazal som sa navštíviť každý z týchto vikariátov. V tomto bode procesu by som rád vyjadril niekoľko postrehov:

- 102. Prvým cieľom tohto procesu je zabezpečiť kontinuitu a rozvoj kazateľského poslania začatého v týchto krajinách a definovať takú právnu štruktúru, ktorá by bola pre to najvhodnejšia; perspektíva poslania musí zostať cieľom a treba ju sústavne podporovať: i keď niektoré vikariáty musia občas čeliť skutočným ťažkostiam, všetky sú nositeľmi výziev na kázanie v obzvlášť dôležitých špecifických kontextoch. Vôľa lepšie štrukturalizovať kázanie nesmie spôsobiť, že sa spreneveríme náročnosti poslania a priority, ktorá sa má dávať najťažším miestam.
- 103. K apoštolskej reštrukturalizácii teda nesmieme pristupovať v prvom rade zo zorného uhla „kategórie“, do ktorej by bolo potrebné patriť, ale treba skôr dobre stanoviť ciele a podmienky kázania,
- 104. Aby sa to darilo, entitu nesmieme posudzovať len z hľadiska apoštolskej práce, ktorú chceme vykonávať, ale rovnako starostlivo aj so zreteľom na poslanie Rehole, ktoré chceme založiť na tom ktorom mieste prostredníctvom komunít.
- 105. V niekoľkých prípadoch by bola potrebná štruktúrovaná spolupráca s provinciou: rámec na usmerňovanie tejto spolupráce by mala navrhnúť kapitula;
- 106. V iných prípadoch môžu entity uvažovať o svojej autonómii, čo vyžaduje program zavedenia nevyhnutných podmienok a pravidelné hodnotenie tohto procesu; stanovenie spôsobov participácie týchto entít na generálnych kapitulách spadá do kompetencie kapituly;
- 107. Výzva na reštrukturalizáciu entít v Reholi jasne ukázala, že reforma generálnych vikariátov si nevyhnutne vyžaduje zhodnotenie ostatných typov entít. Keďže ide o posilnenie interakcie medzi podmienkami života bratov a komunít na jednej strane a kapacitou poslania na druhej strane, predpokladá sa rozvoj spolupráce: treba teda špecifikovať, ako by mohli organizovaným spôsobom prispievať „najsilnejšie“ provincie. Niektoré provincie sú veľmi krehké a v našich zákonoch existuje len málo presných

pokynov, ako čeliť „úpadku“. Niektoré provinčné vikariáty nemajú ani minimálne podmienky na prijatie autonómie, ktorá by zodpovedala ich statusu. V určitých provinciách je nevyhnutné znovu premyslieť náležité vzťahy medzi „provinciou“ a „vikariátom“: tieto vzťahy však nie sú len ekonomického charakteru a nemôžu byť ani jednoduchou závislosťou; provincia musí vyvinúť všetko úsilie, aby ju v jej vlastnom živote i v miestnom poslaní aktivizoval fakt, že nesie zodpovednosť za vikariát. Napredovanie v reforme našich štruktúr si teda vyžaduje diskusiu: o štatúte provinčného vikariátu, o jeho štatúte v provincii i o jeho spravovaní; o spôsoboch sprevádzania veľmi krehkých alebo upadajúcich entít a o rámcoch spolupráce s nimi; o štatúte provinčných domov na území inej provincie, o ich význame a o sledovaných cieľoch. Keďže dnes je, vďaka Bohu, život Rehole globálne dynamický, nejde v tejto diskusii len o definovanie hierarchie entít, ale najmä o hľadanie spôsobov, ako zabezpečiť ďalší rozvoj poslania.

Práca kúrie

108. Je zrejmé, že táto reštrukturalizácia nadobúda zmysel v perspektíve obnovy našej charizmy evanjelizácie, ku ktorej nás inšpiruje slávenie Jubilea Rehole. Spolu s Radou sme navrhli niekoľko usmernení, ktoré by mohli byť užitočné pri organizovaní tohto slávenia, pričom sme chceli, aby dynamizmus Jubilea vdýchol nový život do každej úrovne života Rehole. V kontinuite s prípravnou novénou, ktorú inicioval brat Carlos, a na základe týchto reflexií som požiadal brata Josého Gabriela Mesu, aby predstavil kapitule možný postup a program slávenia Jubilea, tak návrhy cieľov, tém, ako aj slávení. Verím, že kapitula bude pre Reholu i celú dominikánsku rodinu na všetkých jej úrovniach pozvaním vkročiť do procesu Jubilea.

109. Odpoveďou na Kapitulu v Ríme bola reštrukturalizácia politiky komunikácie a podpory médií a jej zjednotenie pod pôsobnosť generálneho promotora pre médiá. Bola vytvorená nová webová stránka Rehole, založená na interaktívnej sieti bratov z rozličných regiónov a na novej forme IDI (*International Dominican Information*). Nasledujúcimi krokmi by mali byť: zriadenie intranetu uľahčujúceho komunikáciu medzi rehoľnými bratmi a podpora kázania na sociálnych sieťach.

110. Dva regióny – Taliansko s Maltou a Pyrenejský polostrov majú odteraz jediného sócia. V súčasnosti teda máme sedem regionálnych sóciou (Spojené štáty americké, Latinská Amerika a Karibik, Tichomorská Ázia, Afrika, Južná Európa, Stredná a Východná Európa, Západná Európa a Kanada). Želal by som si, aby v odozve na „trojaké poslanie“ Dominika dala kapitula magistrovi Rehole *možnosť vymenovať dodatočného „transverzálneho“ sócia, ktorý by sa popri sóciach pre apoštolský život a štúdium venoval „komunitnému životu“*. Mal by za úlohu sledovať prebiehajúci proces reštrukturalizácie v niekoľkých entitách, zároveň by však podporoval spolu s provinciálmi konsolidáciu našich komunít (sieť bratov spolupracovníkov v Reholi, liturgický život, stála formácia, otázka starnutia). V súčasnosti sú jednotlivé aspekty života Rehole zverené konkrétnym sóciom: počiatočná formácia, dominikánska rodina, bratia spolupracovníci, spojenie s Medzinárodnou liturgickou komisiou, stretnutie nových provinciálov, hnutie dominikánskej mládeže. Rada po kapitule musí preorganizovať tieto povinnosti na nasledujúce tri roky.

111. Vývoju podliehajú aj spôsoby kanonických vizitácií v provinciách. Po preštudovaní si usmernení predloženej kapitulou sa Generálna rada napokon uzhodla, že sa budú používať

dva alternatívne typy kanonických vizitácií: jeden si vyžaduje vyhradenie dostatočného času na návštevu celej provincie a druhý sa má zameriavať skôr na hodnotenie pokroku, ktorý sa dosiahol od predchádzajúcej vizitácie, alebo na preskúmanie istých špecifických záležitostí entity spolu bratmi, ktorí do nej patria. Cieľom je zabezpečiť kontinuitu medzi týmito vizitáciami a uľahčiť možnosť spoločnej práce s provinciami podľa konkrétnych potrieb každej entity. Musíme pokračovať v koordinovaní týchto vizitácií s činnosťou, ktorú vykonávajú sóciovia a promótori v priebehu roka. Navyše vizitácie obvykle fungujú ako komunitné stretnutia, počas ktorých výmeny názorov s bratmi a diskusie bratov navzájom predstavujú príležitosť lepšie spoznať stav apoštolského pôsobenia tej ktorej provincie a rozoznať najzávažnejšie problémové oblasti spoločnej apoštolskej zodpovednosti, ako aj nosné piliere kreativity provincie.

112. Pri príležitosti každej plenárnej schôdze Generálnej rady (odteraz štyrikrát do roka) sa koná stretnutie promótorov, s cieľom zlepšiť našu vzájomnú koordináciu.

113. Kapitula v Ríme požadovala, aby bol pripravený kongres Rehole venovaný povolaniu bratov spolupracovníkov. Generálna rada podporená malou koordinačnou komisiou iniciovala spoločné uvažovanie bratov spolupracovníkov na regionálnej úrovni. Tento proces podporilo stretnutie päťdesiatich bratov spolupracovníkov z rôznych regiónov Rehole konané minulý november na výročie svätorečenia Martina de Porresa z Limy. Stretnutie pomohlo určiť body, ktorých sa musí týkať spoločné uvažovanie, a orientácie, ktoré treba definovať. Sú to: jasné a všetkými bratmi deklarované uznanie význačnosti dvoch existujúcich špecifických povolaní v Reholi – povolanie za brata kazateľa ako kňaz a povolanie za brata kazateľa ako spolupracovník; boj proti akejkoľvek tendencii prisudzovať nadradené postavenie prvým na úkor druhých; potreba vyzdvihovať v Reholi význam svedectva bratského života, význam mystéria bratstva; posúdenie tendencií, ktoré môžeme mať pri ponímaní rehoľného života a niekedy pri vytváraní hierarchií medzi sebou počínajúc klerikálnymi kategóriami; nevyhnutnosť podporovať povolania za bratov spolupracovníkov, pričom táto podpora má tvoriť integrálnu súčasť rehoľnej stratégie na podporu povolaní; presné definovanie programu formácie a štúdií, pričom treba dbať na upravenie tohto procesu podľa rozmanitosti osobnostného vybavenia bratov, ktorí sa chcú stať spolupracovníkmi; účasť brata spolupracovníka na aktivitách na podporu povolaní a na formačnom sprevádzaní; formácia formátorov, tak aby získali hlbokú vedomosť o očakávaníach Rehole, ktoré sa týkajú špecifického povolania (za) brata spolupracovníka; hlbšia reflexia v Reholi o duchovných zdrojoch Rehole a o jej „mystike“; rozvoj laickej služby vnútri Rehole; propagácia a podpora apoštolskej kreativity bratov spolupracovníkov. Tieto témy sa budú teraz rozpracovávať v regionálnych skupinách a bol by som rád, keby sa výsledky ich reflexie predložili na premýšľanie a diskusiu každej entity.

114. Čo sa týka ekonomického života Rehole, v súlade s požiadavkami kapituly je pre vedenie účtov kúrie naplánované každoročné odborné hodnotenie, a ekonomická rada už zriadila „Komisiu pre posudzovanie investícií“ (*Investment Evaluation Commission*). Požaduje sa, aby každá entita v spojení so syndikom Rehole systematicky zaviedla tento typ hodnotenia a podávala o ňom správu. Rovnaká požiadavka sa musí vzťahovať aj na inštitúcie pod bezprostrednou jurisdikciou magistra Rehole.

115. Vymenovanie *Výboru pre solidaritu (Solidarity Board)*, ktorý bude sprevádzať entity v ich projektoch, podporovať medzi nami kultúru skutočnej solidarity, reorganizovať rôzne už jestvujúce fondy a používať niektoré prostriedky na vyhľadávanie fondov. Zároveň je IDF zaviazaná presne vymedziť svoje ciele a modalitu fungovania (*International Dominican*

Foundation) na základe už zrealizovanej práce a tým, že sa zameriava práve na projekty Rehole ustanovené Generálnou radou (v súčasnosti: *École biblique*, *Angelicum* a IDEO). Želal by som si, aby táto solidarita pokračovala prinajmenšom v dvoch prioritných oblastiach: v podpore počiatkovej formácie v takých entitách, pre ktoré nie je ľahké zabezpečiť túto úlohu z vlastných zdrojov, a v podpore najkrehkejších entít.

Dominikánska rodina

116. Výzva „zakladať komunity“ by nás mala priviesť k uvažovaniu o realite Dominikánskej rodiny a o spôsobe, akým sa v nej angažujeme my, „bratia“.

- 117. Počas vizitácií v provinciách som sa stretol s mnohými *komunitami mníšok*, nebolo však v mojich možnostiach navštíviť každú z týchto komunít. Zdá sa mi však, že magister Rehole, sledujúc líniu svojich predchodcov, by mal venovať prioritnú pozornosť a svoj čas mníškam Rehole. Ich mníšsky život, zasvätený kontemplácii a celkom oddaný Božiemu slovu, je totiž kvasom pre život i kázanie celej Rehole, pretože predstavuje nenahraditeľný rozmer dominikánskeho kázania vo svete. Je určite ťaživé, keď v niektorých regiónoch vidíme komunity, ktoré sú veľmi krehké, no môžeme sa aj radowať, že vznikajú alebo sa konsolidujú rôzne projekty pre naše nové fundácie. Aby sme teda lepšie spoznali a spolu s kontemplatívnymi sestrami mníškami premysleli tento rozmer poslania Rehole, ako aj spôsob, akým sa tento spôsob zlučuje so špecifickosťou dominikánskeho monastického života, snažil som sa stretnúť sa už so značným počtom federácií alebo združení (Španielsko, Taliansko, Mexiko, Peru USA, Francúzsko, Východná Európa). Bol by som rád, keby mi sestry v spolupráci s Medzinárodnou komisiou dominikánskych mníšok a Federáciami pomohli identifikovať body, v ktorých ich treba podoprieť, rešpektujúc autonómiu každého kláštora. Z toho dôvodu pokračuje spoločné uvažovanie o niekoľkých témach: spojenie autonómie každého kláštora s globálnou dynamikou celej Rehole; skĺbenie dvoch referenčných autorít Svätej stolice a vlastnej zodpovednosti magistra Rehole voči mníškam; oficium promotora pre mníšky; vzťahy s celou dominikánskou rodinou; spolupráca pri zabezpečovaní počiatkovej formácie; stanovenie minimálnych podmienok na zachovanie autonómnej komunity a na rozoznanie opodstatnenosti rozhodnutí o zatvorení; monitorovanie kanonických procedúr; ponúkané možnosti diaľkového štúdia; zodpovednosť za fondy solidarity medzi kláštorami; sprevádzanie starších,... Vieme dobre, že v niektorých oblastiach sveta dochádza k oslabovaniu dominikánskeho kláštorného života. Samozrejme, bolo by vhodné usilovať sa pomôcť komunitám, ktoré majú najväčšie problémy, a je tiež evidentné, že v mnohých regiónoch sa nevyhneme reorganizácii prítomnosti mníšok. Keďže však poslanie Rehole bytostne potrebuje prítomnosť mníšok, som presvedčený, že tam, kde je to nutné, sa do podpory tohto povolania a jeho rozvoja musí naplno vložiť celá Rehoľa, aby sme sa vyhlili tomu, že jediným určujúcim prvkom bude nutné zatváranie alebo preskupovanie kláštorov: imperatívnou výzvou je teda vypracovanie vízie pôsobenia a poslania mníšok do budúcnosti. Toto sa samozrejme odvíja primárne od zodpovednosti samotných mníšok, ale pretože tu ide o rozvinutie poslania Rehole ako celku, bol by som rád, keby sa táto

problematika stala témou budúceho uvažovania sestier, bratov a dominikánskej rodiny.

- 118. Pri príležitosti vizitácií v provinciách sa usilujeme nájsť si čas na stretnutia s dominikánskou rodinou. Stretnutia nám dovoľujú zažiť *skutočný dynamizmus Bratstiev laických dominikánov* na mnohých miestach a v najrozličnejších formách. Vysoko si cením predovšetkým záväzok k čoraz aktívnejšiemu angažovaniu sa dominikánskeho laikátu v evanjelizačnom poslaní, a to prostredníctvom zapojenia sa členov povzbudených bratským životom do rozličných typov apoštolátu či duchovných služieb, alebo cez spoločné apoštolské projekty. Zdá sa mi, že tento rozmer života Rehole treba nepretržite podporovať a posilňovať, pretože včleňuje Rehoľu do evolúcie života Cirkvi, ako ju zažívame dnes. To predpokladá vzájomné spoznávanie a rešpektovanie sa členov dominikánskej rodiny, čo je nevyhnutná podmienka skutočnej spolupráce, v ktorej môže každý, a bez vyvyšovania sa, rozvíjať svoje kvality. Tu a tam musíme priznať, že bratia – možno pre časové obmedzenie, nedostatočné poznanie alebo vplyvom určitého „klerikalizmu“ – nie sú vždy spontánne naklonení takémuto pohľadu.
- 119. *Do dominikánskej rodiny patria aj iné laické skupiny*, a súčasné evanjelizačné výzvy si bezpochyby vyžadujú, aby sme podporovali a rozvíjali aj tento rozmer našej rodiny. Do tohto rámca patria najmä dve hnutia: Hnutie dobrovoľníkov, ktoré by sme však mali ešte posilniť a bratia by ho mali vo väčšej miere vnímať ako možnosť spolupráce; Hnutie dominikánskej mládeže, ktorého pôsobenie má podľa môjho názoru neoceniteľný význam pre zaangažovanie ďalších mladých ľudí do evanjelizácie, a ktorého budúce zhromaždenie spresní štatúty, štruktúry a ciele na nastávajúce roky. Navyše, ako to často vyjadrovali moji predchodcovia, podpora úlohy laikov v evanjelizácii nás musí priviesť k ešte väčšej kreativite, aby sa vytvorili nové formy zapojenia sa laických skupín do nášho poslania a aby sa tak rozšírila celá dominikánska rodina.
- 120. Správa sestry Fabioly, prezidentky DSI, kapitule predstaví informácie o situácii a dynamike života apoštolsky činných sestier dominikánok. Chcel by som na tomto mieste vyzdvihnúť bohatú spoluprácu so sestrami a našu spoločnú zodpovednosť za posilnenie úlohy žien v evanjelizácii.
- 121. Bol ustanovený *Medzinárodný výbor dominikánskej rodiny (An International Board of the Dominican Family/Un Bureau international de la Famille dominicaine)*. Predstaviteľom Dominikánskych laických bratstiev, Medzinárodnej komisie mníšok, Dominikánskych sekulárnych inštitútov, Kňazských bratstiev a apoštolských sestier (DSI) umožní, aby sa raz ročne stretli. Mohol by sa rozšíriť aj o Hnutie dominikánskej mládeže, o dobrovoľníkov a iné pridružené skupiny.

122. Na konci tohto *Relatio* mi dovoľte ešte raz spomenúť nadchádzajúce slávenie výročia potvrdenia Rehole. Terajšia kapitula Rehoľu nepochybne vyzve, aby toto slávenie pripravila a zrealizovala. Verím, že keď tak učíní, pozve nás, aby sme vnímali toto Jubileum ako príležitosť

nanovo čerpať zo zdroja našej charizmy, kráčajúc v šľapajach svätého Dominika, priateľa Krista a priateľa ľudí.